

KHẤU TỬ Y Y

Gió
nhẹ
khẽ
thổi,

em
rất
thích
anh

Mục lục

[Phần 1](#)

[Phần 2](#)

[Phần 3](#)

[Phần 4](#)

[Phần 5](#)

[Phần 6](#)

[Phần 7](#)

[Phần 8](#)

[Phần 9](#)

[Phần 10](#)

[Phần 11](#)

[Phần 12](#)

[Phần 13](#)

[Phần 14](#)

[Phần 15](#)

[Phần 16](#)

[Phần 17](#)

[Phần 18](#)

[Phần 19](#)

[Phần 20](#)

[Phần 21](#)

[Phần 22](#)

[Phần 23](#)

[Phần 24](#)

[Phần 25](#)

[Phần 26](#)

[Phần 27](#)

[Phần 28](#)

[Phần 29](#)

Phần 30

Phần 31

Phần 32

Phần 33

Phần 34

Phần 35

Phần 36

Phần 37

Phần 38

Phần 39

GIÓ NHẸ KHẼ THÔI, EM RẤT THÍCH ANH [C]

Khẩu Tử Y Y

www.dtv-ebook.com

Phần 1

Tên sách: Gió đêm nhẹ nhàng khởi, ta rất thích người

Tác giả: Cổ nam sam

Ngày nọ Tô Văn thực nghiêm túc thực nghiêm túc đang xem một cái 【 tuổi trẻ thời điểm người đã làm chuyện gì nhất cử thành danh toàn giáo đều biết? 】 thiệp.

Tầng thứ nhất: Nhảy ra tường cấp Q.Q súng vật ăn sinh nhật. Lắc đầu ~ có điểm nhược.

Tầng thứ hai: Ngủ ngủ đến quá sáng, ngủ đến quên ở đi học, sau đó đem bra cởi. Ngạch? Cái này có điểm ☹️.

Tầng thứ ba: Có một lần trốn học bị chủ nhiệm lớp bắt được, kết quả cùng ngày ăn hồng rồi bụng, bị chủ nhiệm lớp rút ra phân tới, chủ nhiệm lớp đương trường lục mặt. Ha ha, cái này ~ có điểm ô.

Tầng thứ tư: Buổi tối tự học, quá mệt mỏi, trộm ghé vào trên bàn ngủ, đột nhiên đình điện, không phản ứng lại đây, trợn mắt vừa thấy dọa nhảy dựng, khóc la ta mù..... Ai, có điểm ngốc.

.....

Đệ N tầng: Năm đó thổ lộ biểu sai người, hơn nữa hiện tại người kia đang ngồi ở ta bên người.

Phát xong lúc sau Tô Văn tặc hề hề nhìn thoáng qua Hương Thần, tiện đà lại nghiêm trang hỏi, “Hỏi người cái vấn đề, người đã làm cái gì nhất cử thành danh toàn giáo đều biết sự?”

Đáp rằng: “Cưới người.”

Tag: Ngọt văn hoan hỉ oan gia đô thị tình duyên bên cạnh tình ca

Từ khóa tìm kiếm: Vai chính: Tô Văn, Hương Thần | vai phụ: | cái khác: Ngọt sủng

☆, 01

? Tự

Lạc Viễn hôn lễ định ở 2015 năm 8 nguyệt 28, Tô Văn nhìn chăm chăm đồ thảm thiệp mời, giống như tùy ý nội tâm lại sớm đã mãnh liệt mở ra nội trang, nhà trai tên hiển hách nhiên hiện ra này thượng, nhà gái chỗ trống đái điền.

“Tiện, người nha, đều về này một chữ.” Thiệp mời là Tống Tư Phi nhân tiện lại đây, đồng thời mang đến còn có một cái tím hộp gỗ, “Nhạ, cái này cũng là hản gửi lại đây.”

Tô Văn buông trong tay thiệp mời, tiếp nhận hộp, thật cẩn thận mở ra, một quả bạch ngọc nhẫn đứng mũi chịu sào chuẩn xác không có lầm xâm nhập nàng tâm mắt.

Phía dưới đè nặng 6 trương bưu thiệp.

Paris, Luân Đôn, Munich, tổ chim, Sahara, Shangri-La.

Này 6 cái địa phương đều là nàng mộng tưởng.

Mỗi trương bưu thiệp mặt trái đều có một câu: marryme.

“Hắn nói, nếu người nguyện ý, liền ở thiếp mời thượng viết xuống tên của người.” Tống Tư Phi không hề hình tượng hình chữ X đem sô pha chiếm cái ngòai đây.

Tô Văn hã còn cầm bưu thiệp phát gốc lỗ hồng, chuông điện thoại tiếng vang lên, theo bản năng sờ soạng túi tiền, giống như không phải chính mình, “Tống Tư Phi, người làm gì mỗi lần đều trộm dùng ta tiếng chuông.” Người này quả thực chính là cái bản lậu phần tử đầu mục, mỗi lần chỉ cần nàng tiếng chuông thoáng có điểm sáng ý đã bị nàng quang minh chính đại cấp trộm đi.

“Ai gia nguyện ý.”

Tống Tư Phi ở tiếp xong điện thoại lúc sau, đầy mặt tính kế, một trương tịnh mặt theo sau thần bí hề hề thấu hướng nàng trước mặt, nháy mắt, toàn bộ phòng đều tràn ngập một cỗ nồng đậm kẻ gian đặc chí hương vị.

“Hương Thần nói, hắn hiện tại ở mai khê hồ chờ người.”

“.....”

“Cho nên, người hiện tại lựa chọn là.....” Nghĩ nghĩ tìm từ lúc sau, Tống Tư Phi nghiêng răng nghiêng lợi, “Tiếp thu cũ ái quay đầu lại vẫn là nhào hướng năng sớm.”

“.....”

Đương nhiên là nhào hướng thần (thần) quang, này sẽ là nàng cuộc đời này làm được nhất đối lựa chọn.

Chương 1: Nếu không..... Từ ta đi

2008 năm 8 nguyệt 8 ngày đến 8 nguyệt 24 ngày, trong khi suốt 16 thiên thể vận hội Olympic cuối cùng lấy Trung Quốc 51 cái kim bài đoạt giải quán quân hạ màn.

2008 năm 8 nguyệt 28 ngày đến 9 nguyệt 1 ngày, tài chính kinh tế học viện 08 giới đại học tân sinh báo danh.

2008 năm 8 nguyệt 28 ngày, Tô Văn 18 tuổi sinh nhật.

Trong đó bất luận cái gì một sự kiện gác ở Tô gia đều là một cái đề tài, mà lúc này Tô gia cha mẹ đơn nhân Tô Văn cái này sinh nhật rất cuộc ở đâu quá mà mặt ủ mày chau, chỉ vì Tô Văn khăng khăng muốn đi trường học quá, nàng nói nàng tưởng đem nàng 18 tuổi hiến cho tương lai đại học.

Quạt cường, chưa từng có người có thể đánh bại Tô Văn, một khi nàng quyết định sự liên tính áp thương toàn bộ địa cầu đều kéo không trở về, cuối cùng Tô Gia Minh bất đắc dĩ từ túi tiền lấy ra 1000 làm nàng hảo hảo hưởng thụ.

Nhưng ra cửa trước, Tô thị Lý mẫu lại bởi vì này 1000 nguyên bị nàng tùy ý ném ở trong bao mà cực kỳ bất mãn, nói nàng không chỉ có không có tiền tài khái niệm, càng thêm không có phòng bị ý thức, bức cho nàng cuối cùng đành phải ngoan ngoãn đem tiền cấp đê ở giày thể thao để giày, mỗi chỉ dưới chân dẫm lên 500, thực sự thể nghiệm một phen đạp lên tiền quả nhiên cảm giác.

Cõng hai vai bao, chân dẫm một ngàn nguyên, kéo rương hành lý, phất tay cáo biệt Tô gia cha mẹ sau một mình bước lên hành trình, trong lòng ám niệm: Ta đáng yêu đại học, thả xem ta như thế nào kinh khởi một bãi Âu lộ đi.

Đại học mà chỗ cùng thành, biểu ca Lý Chí sớm đã giúp nàng đem trường học sự tình đều xử lý thỏa đáng, nàng yêu cầu làm chỉ cần ngoan ngoãn bảo đảm chính mình bình an đến có thể.

Làm Tô Văn khiếp sợ chính là biểu ca cư nhiên có thể cẩn thận đến đây, ngay cả nàg ký túc xá giường ngủ đều đã chuẩn bị cho tốt, thiên lam sắc thống nhất vô chẵn khăn trải giường, đúng là nàg thích. Giường ngủ thượng dán “Tô Văn” hai cái chữ to, hảo không thấy được.

Lúc trước Tô Gia Minh cho nàg đặt tên Tô Văn, chỉ vì ở buổi tối sinh ra. Nhũ danh tổ tổ, chỉ hy vọng đứa nhỏ này có thể thuần tịnh thanh nhã, xưa nay khỏe mạnh cả đời có thể, nhưng không nghĩ tới thật đúng là cấp thực hiện, tuy nói không thượng có bao nhiêu xinh đẹp, lại tố nhã sạch sẽ, ngũ quan tinh xảo, cũng coi như là một tiểu mỹ nhân, dùng Tô Gia Minh một câu chính là: Muốn nói xinh đẹp nữ nhân là □□, ta đây gia tổ tổ cũng miễn cưỡng tính thượng là một mặt thuốc trừ cỏ.

Tô Văn cái thứ nhất tới 706, ba người gian, giường ngủ dựa cửa sổ, nhưng nàg hoài nghi vị trí này có phải hay không Lý Chí giúp nàg cùng ai đổi chỗ một chút, bằng không trời xanh như thế nào sẽ như vậy hiểu biết nàg đâu?

GIÓ NHẸ KHẼ THÔI, EM RẤT THÍCH ANH [C]

Khẩu Tử Y Y

www.dtv-ebook.com

Phần 2

“Tiểu tử, người xem như kiếm được, nếu là ta có như vậy một nữ nhân như vậy đối ta nói ta lập tức từ.” Kết quả lời này xuất khẩu, đại phê lạng, “Mạc lão sư, ta ngày mai đi chuẩn bị hoa.” “Mạc lão sư, người từ ta đi” linh tinh cuồng ngôn xuất hiện.

Nhưng, hôm nay là Bạch Điem sân nhà, hãn cũng không thể giáo thất bại, chạy nhanh đệ thượng hoa, còn lấy người từng trải thân phận vớ vờ bờ vai của hãn, đại ý là: Tiểu tử ai, gánh thì nặng mà đường thì xa.

Hương Thần tiếp nhận hoa hương mạc á thanh gật gật đầu, tiếp tục đi phía trước đi.

Quả thực nói xa, phía trước còn bài thật dài đội ngũ.

Đệ tứ chiến, kinh tủng báo cáo thắng lợi.

Kế tiếp, thứ năm chiến, thứ sáu chiến,..... Đệ N chiến báo cáo thắng lợi.

Tô Văn nhìn nhìn bất giác đã suy nghĩ chạy xa, nghĩ nếu là Lạc Viễn hiện tại đứng ở nàng trước mặt nói, nàng phải nói chút cái gì đâu?

“A Viễn, ta thích người.” Giống như như vậy quá trắng ra.

“A Viễn, nếu không người liền từ ta đi,.” Giống như quá lộ liễu.

“A Viễn, người xem, ta hai cùng nhau lớn lên, cũng coi như là thanh mai trúc mã, lẫn nhau nhìn cũng còn tính thuận mắt, nếu không thử xem?” Giống như quá miễn cưỡng.

“.....”

Tô Văn là bị hợp với vài tiếng ho khan cấp kêu hoàn hồn, lúc này, Hương Thần đã ở nàng trước mặt đứng yên, hẩn mang theo xa cách mà đăm đăm ánh mắt nhìn nàng, sau đó, nàng nói: “Kỳ thật, ta còn rất xinh đẹp, cũng rất sống sảng, cũng không giận người phiền, còn không gây chuyện, còn có điệu cười công năng, ăn đến nhiều còn không dài thịt, ăn đến thiếu cũng không chê, rất dễ dàng nuôi sống, nếu không.....” Nàng chớp hai hạ đôi mắt, “Từ ta đi.”

?

☆, 02

? Tô Văn không biết là như thế nào trở lại phòng ngủ, giờ phút này, nàng hận không thể từ nay về sau bốn năm liền ở phòng ngủ vượt qua thời đi.

Tống Tư Phi so nàng tới trễ, vừa tới liền nhìn thấy nàng giống cái đà điểu giống nhau tránh ở trong chăn, này đại mùa hè, cũng không sợ ngộ ra rôm tới?

“Viên, người làm gì đâu, cùng cái gà rừng giống nhau thích toàn ổ chăn.” Gà rừng thích toàn ổ chăn sao? Rõ ràng là thích toàn rừng cây.

Vừa nghe đến là Tống Tư Phi thanh âm, Tô Văn giống cái héo cà tím giống nhau từ trong chăn ra tới, một đầu tóc dài đã so tổ chim còn loạn, một đôi mắt quả thực vô pháp nhìn thẳng.

“Người đây là đi vào nhà cướp của vẫn là làm cái gì chuyện trái với lương tâm a, không phải nói hôm nay muốn đi theo Lạc Viễn thổ lộ sao, như thế nào còn này phúc tính tình?”

Tống Tư Phi, Lạc Viễn, Tô Văn, ba người là cao trung bạn bè tốt, Lạc Viễn so với bọn hắn cao một lần, thi đại học tốt nghiệp sau, Tô Văn cùng Tống Tư Phi may mắn thi đậu Lạc Viễn bên cạnh đại học.

Vốn dĩ Tống Tư Phi là muốn cùng Tô Văn cùng nhau tới, nhưng là bởi vì Tống Tư Phi trong nhà đột nhiên có việc, nói muốn tối nay đến, lại cũng là lời thề son sắt bảo đảm nhất định sẽ không sai quá nàng thổ lộ tuồng.

Chính là, nàng còn có thể hảo hảo thổ lộ sao?

Lúc ấy, nàng nói xong “Người từ ta đi” lúc sau, tự mình cảm giác tốt đẹp, cả người cũng thông suốt, chính là, bên ngoài lại như thế nào như vậy không thông suốt đâu?

Tô Văn vẫn luôn là cúi đầu nói xong kia một trường xuyên lời nói, nói xong lúc sau một giữa đầu, đứng ở đối diện người có một đôi màu hổ phách đẹp đôi mắt, giờ phút này chính mang theo nhợt nhạt ý cười nhìn nàng, nàng đều cảm thấy muốn chết chìm tại đây như có như không ý cười.

Mà nàng cũng phát hiện, tụ tập ở bên người nàng người càng ngày càng nhiều.

Rồi sau đó, trong đám người chậm rãi nhường ra một con đường, Bạch Diễm đem mọi người trong tay hoa hồng đều thu hồi tới nắm ở chính mình trong tay, tiện đà đoạt quá nàng trong tay hoa hồng, trực tiếp lướt qua nàng, che ở nàng trước mặt, đem trên tay một đống hoa hồng cùng nhau đưa cho Hương Thần, “Hương Thần, ta thích người.” Lưu loát suốt tính, không hề có một đình điểm ướm át bản thủ.

Tô Văn phản ứng đầu tiên đó là nàng muốn xong rồi.

Cho nên, ở nàng một trận chiến này, xem như hoàn toàn thất bại đi.

Tô Văn đại ra một cái chớp mắt lúc sau nhanh chân liền tưởng hướng chính mình phòng ngừa chạy, khả quan chúng nhóm tựa hồ cũng không cho nàng cái này chạy trốn cơ hội, còn có người ồn ào, “Một hai ba bốn năm, chúng ta chờ hảo vất vả, một hai ba bốn năm sáu bảy, chúng ta chờ đến hảo sốt ruột, một hai ba bốn năm sáu bảy □□, hướng thần hướng thần mau mau tuyển.”

Cho nên, bọn họ đây là cho rằng nàng là ở cùng Bạch Điem cùng nhau đoạt Hướng Thần sao?

Này hiểu lầm lớn, “Cái kia, học tử, ta sai rồi ~” Tô Văn lập tức ngoan ngoãn xin lỗi, “Ta không cần là đối hãn nói, còn nữa, ta đều không quen biết hãn.” Tô Văn chỉ chỉ Hướng Thần, tuy rằng là lớn lên không tồi, nhưng là, nàng đã có Lạc Viễn.

Trong đám người lại lần nữa xuất hiện cười ha ha, cư nhiên còn có người không quen biết hướng đại thần, này cũng coi như là kỳ ba.

Tô Văn cho rằng đại gia là cảm thấy nàng là đang nói dối, chạy nhanh từ trong túi móc ra chước phí đơn, hôm nay Lý Chí thuận tay cho nàng, nàng liền cấp tắc túi tiền, không nghĩ tới hiện tại nhưng thật ra còn có thể làm làm sáng tỏ hiểu lầm có lợi chứng cứ, “Ta là sinh viên năm nhất, vừa tới, cho nên, ta thật sự không phải hướng hãn nói, ta cũng thật là không quen biết hãn.”

Hướng Thần hợp với rất nhỏ nhíu vài lần mi, biết rõ người của hãn biết, hãn giờ phút này thực không vui.

Bị người hợp với nhiều trọng thứ phủ định có thể tâm tình hảo sao?

“Tuyển một cái, tuyển một cái, tuyển một cái.....” Mọi người tựa hồ căn bản là không ở một cái tuyển thượng, này dường như cũ ồn ào làm

Hương Thần tuyền một cái, đôi nàng sờ làm giải thích căn bản là không thềm để ý.

Nhưng là.....

Tô Văn từ Bạch Điem phía sau nghiêng đi một bước, đáng thương hề hề nhìn Hương Thần, ánh mắt đang nói: Đại ca, ta thật sự không phải cố ý, ghen tuyền ta.

Tô Văn cảm thấy nàng ở Hương Thần trong mắt thấy được một tia giáo hoạt, nên sẽ không..... Hãn muốn kéo nàng làm đệm lưng? Bất quá hướng đại thần, như vậy đẹp như thiên tiên người người không chọn, sao muốn tuyền ta này căn thảo đâu?

Hương Thần nhìn nàng một đôi mắt linh động đối tới đối lui, thế nhưng không tự chủ được giơ lên một ít ý cười.

Hương Thần lễ phép tiếp nhận Bạch Điem trong tay hoa, “Cảm ơn, hoa thật xinh đẹp.”

Tô Văn cảm thấy chính mình trong nháy mắt liền từng một mồm to khí, trong lòng treo một cục đá, thật là hô hấp đều không thoải mái a.

Tô Văn vỗ bộ ngực, nội tâm báo cho chính mình: May mắn, may mắn.

Nhưng là trong lòng an ủi tới quá nhanh trước sau không phải chuyện tốt. Bởi vì Hương Thần giờ phút này đem hoa đệ ở nàng trước mặt: “Hoan nghênh.”

Nhàn nhạt hai chữ, thanh nhã thanh tuyền, nghe vào Tô Văn lỗ tai bên trong lại như là vang lên cái đại pháo trúc, ong một tiếng liền nổ tung.

Hoa hồng thanh hương xông vào mũi, kích thích nàng đầu óc có điểm không rõ.

Này hoa nàng có thể hay không không tiếp a.

Quần chúng đã rải khai nha tử trầm trồ khen ngợi, sử thượng nhất kính bạo một lần thổ lộ. Nói vậy ngày mai vườn trường bên trong sẽ có Hương Thần hãm thân tình tay ba linh tinh tin tức đi.

GIÓ NHẸ KHẼ THỎI, EM RẤT THÍCH ANH [C]

Khẩu Tử Y Y

www.dtv-ebook.com

Phần 3

Tô Văn lập tức lại bò đến chính mình trên giường, mở ra chính mình máy tính, không nghĩ cùng nàng nói chuyện.

Nhưng mà đương nàng mở ra cái kia “Sinh viên năm nhất thổ lộ sau rồi lại phủ nhận thích Hương Thần” thiệp, hơn nữa kéo đến cuối cùng thời điểm phát hiện một cái ID kêu “Ta vì chính nghĩa” nói một câu: Nàng là thật sự không thích Hương Thần.

Hơi cảm vui mừng, cuối cùng có như vậy một người có thể đứng ra tới vì nàng nói chuyện.

Nhưng mà, tốt đẹp sự tình đều có một cái không tốt đẹp kết cục.

“Bởi vì nàng thích chính là cách vách trường học Lạc Viễn.”

“Đúng rồi, nàng kêu Tô Văn, tìm hệ sinh viên năm nhất, học trưởng các học tử nhiều hơn chiếu cố.”

Nàng một người chiếm ba tầng.

“Tô Văn? Tên này không tồi.”

“Nguyên lai học muội thật sự không phải cùng hướng thần nói nha.”

“Ai u, học muội như thế nào liền có người trong lòng đâu, vốn dĩ ta còn tính toán xuống tay đâu.”

“Học muội, cách vách trường học có cái gì tốt, chúng ta trường học mới là căn chính miêu hồng, di tình biệt luyện đi.”

“Trên lầu nói rất đúng.”

“.....”

“Tổng Tư Phi, người thật con mẹ nó thật là cái Phí Phí hảo sao?” Tô Văn thật là phải bị nàng cấp tức chết rồi, phỏng chừng chính là hiện tại muốn nàng đem nàng tam vây đều cấp cho hấp thụ ánh sáng đều có khả năng.

Còn đồng dục đặt tên vì “Ta vì chính nghĩa”, liền người kia phí dạng, có thể vì chính nghĩa sao?

“Viên, ta đây là ở vì người chính danh hảo sao?” Tổng Tư Phi hiện tại đang ở cùng những cái đó học trường các học tử liêu đến vui vẻ vô cùng, hận không thể dùng nàng Tô Văn sở hữu thân gia tin tức đi đổi học trường một cái tán.

Tô Văn nhìn kia thiệp tầng lầu càng ngày càng cao, càng ngày càng cao, Tổng Tư Phi thật sự chỉ kém đem nàng tam vây cấp nói.

Cuối cùng Tô Văn thật sự là nhìn không được, một quan máy tính, “Ta đi ra ngoài.” Nàng hiện tại nhu cầu cấp bách đi ra ngoài hít thở không khí, bằng không thật sự bị sẽ bị Tổng Tư Phi này đầu Phí Phí cấp tức chết.

Nhưng mà, Tô Văn cũng không có có thể hảo hảo đi giải sầu, bởi vì nàng mới vừa xuống lầu liền có người nhận ra nàng tới, sợ tới mức nàng chạy nhanh lại phịch phịch bò lên trên bảy lầu.

Cùng đại thần buộc chặt ở bên nhau tiêu phí thật sự không phải nàng bực này tiểu dân có thể thừa nhận.

Nhìn Tô Văn cùng cái oán phụ giống nhau lại xám xịt đã trở lại, Tống Tư Phi vòng có hứng thú hỏi: “Viên, đương danh nhân cảm giác như thế nào?”

“Danh người muội.” Tất cả đều là bá người ban tặng, có thể so với phía sau màn đẩy tay.

Tống Tư Phi rút cuộc từ BBS thượng tạm ly tầm mắt, nghiêm túc nghiêm túc hỏi nàng một cái tương đương thâm ảo vấn đề, “Người rút cuộc là tuyển hướng thần vẫn là người A Viễn?”

Bất quá xem xét vài lần ánh mắt của nàng, cũng biết hỏi tương đương hỏi không, vẫy vẫy tay, “Thôi thôi, hỏi người cũng hỏi không ra nguyên do tới, người liền nói cho người sinh nhật tính toán như thế nào quá đi, nếu không ta ở mặt trên gào một câu, đem hướng thần cho người ta thịt ra tới?”

Thịt người người muội. Nhân gia là thần.

“Tống Tư Phi, người nếu là còn dám nhiều lời một câu, ta khiến cho người sống không bằng chết.” Tô Văn dài quá một trương oa oa mặt, liền tính sinh khí cũng thấy như là ở nói giỡn.

“Là tìm nhà người A Viễn đâu vẫn là nhà người hướng thần đâu?” Tống Tư Phi căn bản là không ăn nàng này một bộ, như cũ vẻ mặt bừa bãi khoe khoang.

“Làm người sống không bằng chết còn cần dùng được đến bọn họ sao? Ta một người liền đã đủ rồi.” Tô Văn đảo cũng không hàm hồ, trực tiếp rút vông tuyến.

Đối, không có internet nhật tử liền cũng đủ làm Tống Tư Phi sống không bằng chết.

“Tô Văn, người tàn nhẫn.” Tống Tư Phi tức giận đến một câu đều nói không nên lời, chỉ có vẻ mặt dữ tợn.

Tô Văn cái kia đắc ý cười, đắc ý cười.

Cuối cùng vẫn là Tống Tư Phi xin tha, Tô Văn lại lần nữa cảm lên mạng tuyến, vừa lên võng, lúc này mới bao lâu, BBS thượng cũng đã điên rồi.

“Viên viên, mau đến xem.” Tống Tư Phi như là phát hiện cái gì trọng đại tình báo giống nhau lúc kinh lúc rống đem nàng đều cấp chính hồ đồ.

“Bọn họ nói Lạc Viễn có yêu thích người.” Tống Tư Phi không đợi Tô Văn tới gần liền ngẩng đầu nhìn nàng nói cho chân tướng.

Chuyện này không có khả năng, Lạc Viễn lần trước cùng nàng nói thời điểm còn nói chính mình ở đại học cũng không có giao bạn gái.

Tô Văn sắc mặt liền tan tác ở một cái chớp mắt chi gian.

“Người xem, gia hỏa này nói được nói có sách mách có chứng, còn có ảnh chụp.”

Tô Văn để sát vào vừa thấy, đó là một trương một nam một nữ thân mật rúc vào cùng nhau bóng dáng chiếu, tuy rằng là bóng dáng, nhưng là Tô Văn lại khẳng định đó chính là Lạc Viễn.

“Học muội, bực này phụ lòng nam tử bỏ đi, theo ca ca được.”

“Học muội, ngàn vạn không cần thương tâm, đại học bên trong cái gì đều thiếu, duy độc không lại nam.”

“Học muội, ca ca đình người.”

“Đỉnh..... Người cầm cái gì đâm a, phỏng chừng người lực độ không đủ.”

“Ha ha, tán đồng trên lầu.”

“.....”

BBS có cái đặc tính, chính là một sự kiện thực dễ dàng liền sẽ bị mặt khác một sự kiện đời đi.

Mà Tô Văn còn đắm chìm ở kia bức ảnh cho nàng đánh sâu vào trung vô pháp tự kèm chế.

“Viên.....” Tống Tư Phi muốn nói lại thôi, rõ ràng là không biết như thế nào an ủi bạn tốt, có chút ngôn ngữ ở hiện thực trước mặt không hề lực lượng.

Cho nên, Tống Tư Phi có thể làm chính là cho nàng không nói gì làm bạn.

“Phí Phí, buổi tối chúng ta cùng đi Lạc Viễn nơi đó đi, nói tốt phải cho ta ăn sinh nhật.” Tô Văn cố nén làm nước mắt không chảy ra, nói có chút ghen ngào.

Tống Tư Phi ôm ôm nàng, “Viên, muốn khóc liền khóc đi, ở trước mặt ta, người còn then thùng không thành?”

Tô Văn cảm thấy nàng hôm nay tâm tình quả thực so ngồi tàu lượn siêu tốc còn muốn kích thích, này một cao một thấp, thật sự làm người khó chịu, gắt gao ôm Tống Tư Phi, bắt đầu đi tháp xoắn.

Xong rồi, Tống Tư Phi xem xét liếc mắt một cái chính mình bả vai, đây chính là nàng tân mua áo thun, vài trăm đâu, “Viên, người nước mắt nước mũi thêm cùng nhau như thế nào là màu vàng?”

“.....”

*

GIÓ NHẸ KHẼ THÔI, EM RẤT THÍCH ANH [C]

Khẩu Tử Y Y

www.dtv-ebook.com

Phần 4

Đương 【 hoa hậu giảng đường 】 đối chiến 【 dũng sĩ 】 , phong cách đó là như vậy:

Hoa hậu giảng đường: So cái gì? { khí tràng cũng đã so nàng không biết cường nhiều, Tô Văn là điển hình gặp mạnh tắc nhược, ngộ nhược tắc cường hình. }

Dũng sĩ: Chê cười đi. { ở Tô Văn chung thân sự nghiệp bên trong, nói giỡn hẳn là xem như hạng nhất vinh dự đi. }

Hoa hậu giảng đường: A. { thỉnh tự hành bổ não hoa hậu giảng đường khinh thường nhìn lại hình ảnh, mỹ mỹ gương mặt bởi vì này một tiếng a mà trở nên có chút có ngại bộ mặt. }

Dũng sĩ: Nếu không người quyết định đi. { đương nhiên, mặc kệ quyết định của người là gì, ta đều chỉ biết giảng chê cười, Tô Văn nghĩ như thế. }

Người xem: Nhảy một cái, nhảy một cái, nhảy một cái.

Dũng sĩ: Nếu không người nhảy một cái, ta nói chê cười? { Tô Văn hảo tâm điều giải đến. }

Người xem: Không được, đều nhảy một cái, đều nhảy một cái.

Huấn luyện viên: Khởi tấu.

Bối cảnh âm nhạc: 《 trong quân lục hoa 》

Tô Văn & với xinh đẹp:.....

Với xinh đẹp so nàng lợi hại nhiều, ở mấy giây ngốc lảng lúc sau liền theo âm nhạc nhảy lên duyên dáng múa. Tô Văn là thật sự sẽ không khiêu vũ, từ nhỏ đến lớn, chỉ cần ai làm nàng ca hát khiêu vũ nàng chính là e sợ cho thiên hạ không loạn.

Hiện tại, động tác nhất trí như vậy nhiều đôi mắt tất cả đều nhìn chăm chăm nàng, mặc kệ.

Vườn trẻ học “Tả ba vòng, hữu ba vòng” động lên, quả thực buồn cười đến không muốn không muốn đến.

Xong việc Tống Tư Phi cho nàng xem video thời điểm, Tô Văn đều không thể không cảm thán chính mình dũng khí, nguyên lai, nàng thật sự đương khởi dũng sĩ cái này danh hiệu.

Một khúc xong, người xem ngại không đã ghiền.

Dũng sĩ nhút nhát sợ sệt mở miệng, “Ta là thật sự sẽ không khiêu vũ, ta còn là cho các người nói chê cười đi.” Còn không có người xem đồng ý Tô Văn liền bắt đầu tự mình biểu diễn.

Dũng sĩ: Có một lần ta cùng một cái khác nữ sĩ đua xe, nàng tới trước mục đích địa, hạ lúc sau lại phát hiện chìa khóa rớt ở trên xe, chính là lúc này xe đã khởi động, cái kia nữ sĩ một đường đi theo xe taxi mặt sau hô to: Ta chìa khóa ở trên xe, ta chìa khóa ở trên xe. Kết quả kia xe taxi đã ngược lại nhất giảm chân ga gia tốc đi tới, trong miệng còn nhắc mãi, “Thật là cái điên nữ nhân, còn muốn chết ở ta trên xe.” { thỉnh tự hành tưởng tượng Tô Văn một bên mồm miệng lạnh lợi nghiêm trang giảng, một bên làm ra đuổi theo xe taxi tư thế. }

Chú: Trường Sa lời nói ‘ chìa khóa ’ cùng ‘ muốn chết ’ là đồng dạng phát âm.

Các bạn học đều đến từ ngũ hồ tứ hải, nghe hiểu người rất thiếu, một trận trầm mặc sau, rốt cuộc từ số ít người kéo mọi người, cười to, tiện đà cười to không ngừng.

Đương nhiên, Tô Văn sẽ không biết bọn họ là đang cười nàg.

Huấn luyện viên: Bắt đầu đầu phiếu.

Người xem: Dững sĩ, dững sĩ..... Hoa hậu giảng đường, hoa hậu giảng đường.....

Một đợt cái quá một đợt.

Đương nhiên, cuối cùng ở huấn luyện viên một tiếng huýt gió lúc sau mọi người đều lập tức ngoan ngoãn nhập tòa, tiện đà lại là một vòng không tiếng động trạm quân tư.

Từ đây lúc sau, rất nhiều người nhìn đến Tô Văn liền biến thành “Ta muốn chết ở trên xe, ta muốn chết ở trên xe”, nhất đáng xấu hổ chính là thế nhưng còn bắt chước nàg động tác.

Tô Văn không nghĩ tới chính mình đại học sẽ như thế cao cấp.

Kết quả vào lúc ban đêm Tô Văn cùng với xinh đẹp biểu diễn video đột phá trường học từ trước tới nay đỉnh điểm đánh lượng, Tô Văn lại lần nữa trở thành trường học người tâm phúc.

Sự tình bình ổn đã là nửa tháng lúc sau, cũng chính là quân huấn sau khi chấm dứt, bởi vì quân huấn sau khi chấm dứt đại gia lại muốn vội vàng tuyển xã đoàn, so con quay còn vội.

“Viên, người tướng hảo tiến cái gì xã đoàn không?” Tống Tư Phi ôm một đồng lớn tuyên truyền đơn trở về pho ở trên giường, chính là nhìn tới nhìn lui lại cũng chưa quyết định rốt cuộc muốn đi đâu cái.

Trái lại Tô Văn, lại cầm một cái di động không biết ở kia hạt nắm lấy cái gì.

Đột nhiên, một tiếng quý dị tiếng cười tự Tô Văn trong cơ thể bùng nổ, sợ tới mức Tống Tư Phi ngẩn ngơ, còn tưởng rằng này nữ phát bệnh đầu.

“Phí Phí, kỳ thật ta cảm thấy ta còn rất có giảng chê cười thiên phú ha.” Tháo xuống tai nghe, đối với Tống Tư Phi nghịch ngợm làm mặt quý.

Tống Tư Phi xem như minh bạch, nguyên lai nàng là ở nghiên cứu quân huấn thời điểm kia đoạn video.

“Ta không phải có giảng chê cười thiên phú, người là trời sinh chính là cái chê cười.” Liên cái loại này hướng kia vừa đứng là có thể làm người bật cười cái loại này.

Siêu cấp vô ngữ vũ trụ chê cười.

“Chán ghét.” Bò xuống giường lại bò lên trên Tống Tư Phi giường, “Mộc Mộc, người cũng cảm thấy sao?” Tô Văn thấy Lưu Mộc Mộc cũng cười lên tiếng, cố ý bày ra một trương bị thương mặt hướng về phía Lưu Mộc Mộc làm nũng.

“Ân, tư phi nói rất đối.” Lưu Mộc Mộc là 706 tam đóa kim hoa chi nhất, bọn họ sở trụ phòng ngủ lâu tục xưng ‘ Nhà Trắng ’, chính đồng trường học tốt nhất, bên trong phòng cũng tất cả đều là ba người gian.

Cũng bởi vì Tống Tư Phi cùng Tô Văn là khuê mật, cho nên tương đối mà nói Lưu Mộc Mộc liền theo chân bọn họ có điểm khoảng cách, nhưng

bọn hẳn tam đều là hảo ở chung người, cho nên cũng cũng không có cái gì bài trừ dị kỷ sự tình phát sinh.

“Dũng sĩ, người tốt cuộc nghĩ kỹ rồi đi đâu cái xã đoàn không có?” Tổng Tư Phi hỏi. Vừa mới đậu thú lúc sau lại nghĩ tới nàng cái này tên huy, còn cảm thấy rất có ý tứ.

“Bốn dũng sĩ tự nhiên là muốn đi dũng sĩ xã đoàn.”

“Mộc Mộc, người đâu, tưởng hảo đi đâu cái không?” Tổng Tư Phi cảm thấy đối với Tô Văn loại này không có đại não, cấu tạo đơn giản sinh vật, quả thực là không có cùng nàng nói chuyện phiếm dục vọng.

“Điền mấy cái, đến lúc đó xem cái nào có thể tuyển thượng liền đi đâu cái.” Lưu Mộc Mộc là cái có kế hoạch người, liền như khai giảng ngày đầu tiên, nàng liền đem toàn bộ đại học phải làm sự tình đều cấp kế hoạch hảo, hù nàng hai ngăn ra ngăn ra.

“Nào mấy cái? Ta cũng đi điền cái.”

“Giáo phát thanh người chủ trì, giáo phóng viên, giáo báo xã, còn có một cái ba lê học xã.”

“omg, Mộc Mộc, người vẫn là một người đi thôi, ta liền không bởi người.” Tổng Tư Phi cảm thấy những cái đó đều quá cao cấp, nàng nhân vật như thế là mại không tiến kia ngạch cửa.

“Không tuyển hệ?” Tô Văn hỏi.

“Có cái kế hiệp, ta đối máy tính không có hứng thú liền không đi.” Bọn họ ba cái đều khổ bức oa, bởi vì lúc trước tuyển chuyên nghiệp phục tùng điều phối, liền trực tiếp tới này nam tử binh đoàn.

“Mộc Mộc, nếu là người đi kế hiệp nói phỏng chừng đám kia nam sinh nên ngủ không yên.” Tô Văn đối với Lưu Mộc Mộc mặt đẹp thèm nhỏ dãi.

Lưu Mộc Mộc ở lúc trước 【 đẹp nhất tân sinh 】 xếp hạng trung xếp hạng thứ năm, cho nên bài trừ Tô Văn ngoại lệ, kia Mộc Mộc chính là bọn họ tìm hệ hệ hoa.

Hệ hoa, hoàn toàn xứng đáng.

Lưu Mộc Mộc không chỉ có khuôn mặt xinh đẹp, nhất chọc nhân tâm để chính là kia một đầu mềm mại cặp eo trung phân trường thẳng phát, quả thực có thể so tình nhân trong mộng.

GIÓ NHẸ KHẼ THỎI, EM RẤT THÍCH ANH [C]

Khẩu Tử Y Y

www.dtv-ebook.com

Phần 5

Tô Văn hôm nay đều không phải là cố ý đến trễ, chỉ là bởi vì Lưu Mộc Mộc hôm nay có ngoại cảnh muốn cùng đội thực tập phỏng vấn, thiếu một cái kê nàng rời giường người, ngủ trưa quá mức.

Nàng cùng Tống Tư Phi đều là nghiêm trọng thích ngủ nhất tộc, trong tình huống bình thường đồng hồ báo thức là kê không tỉnh, cho nên Lưu Mộc Mộc liền thành các nàng thịt người đồng hồ báo thức đảm đương.

Cho nên, vấn đề quy kết vẫn là ở Lưu Mộc Mộc không ở chuyện này thượng.

Cái gọi là ‘ hiệp hội tân nhân hội nghị ’ bất quá là cho các vị học trưởng một phen khoe ra thời gian thôi.

Bởi vì, trừ bỏ từng người ta một phen tự giới thiệu ở ngoài mặt khác lưu trình đó là học trưởng giới thiệu hiệp hội, đại biểu học trưởng lên tiếng, hội trưởng lên tiếng, học trưởng kiến nghị từ từ, này không phải học trưởng khoe ra là gì?

Ở tự giới thiệu thời điểm, Tô Văn lại lần nữa cảm nhận được quần chúng lực lượng.

“Dừng sĩ, cho chúng ta nói chê cười đi, không cần làm tự giới thiệu.”

“Tới một cái, tới một cái.....”

“.....”

Cho nên nàng tự giới thiệu chính là giảng chêu cười sao? Khó trách Tống Tư Phi nói nàng chính là cái chêu cười, trạm kia không nói lời nào là có thể đậu cười.

“Tống Tư Phi các người cũng nhận thức đi, nàng nói ta chính là cái chêu cười, cho nên, các người hiện tại xác định muốn ta giảng chêu cười sao?” Tô Văn cực kỳ nghiêm túc nói, chỉ là nàng là đứng ở chính mình vị trí đối mặt chúng tiền bối học trưởng nói, đến nỗi phía dưới những cái đó đồng cấp nhóm, nàng vô pháp quan sát đến bọn họ biểu tình, nhưng là, nàng lại nghe tới rồi một trận cười vang, cùng với những cái đó các học trưởng ghen hổng rồi mặt.

Nhìn đi, nàng thật sự chính là một cái chêu cười.

Hương Thần từ cửa sau bước vào trong nháy mắt liền nghe được trong phòng học một mảnh hoan thanh tiểu ngữ, hân liền như vậy mang theo nhẹ ý cười ý ở cửa, nghe nàng nói xong cái gọi là tự giới thiệu.

“Tới một cái, tới một cái.....” Quần chúng vĩnh viễn không chêu chêu đại hoặc là nhiều.

“Hoặc là lại nhảy một chút tả ba vòng hữu ba vòng cũng đúng.” Trong đám người cũng không biết là ai mát lạnh tiếng nói cứ như vậy bạo phát.

Tô Văn theo thanh âm quay đầu lại sau này xem, cứ như vậy, Hương Thần cặp kia cười mắt cứ như vậy sống sờ sờ rơi vào rồi nàng chi mắt.

“Tới một cái, tới một cái.....” Đây đều là quân huấn sau lưu lại di chứng.

Tô Văn lập tức thu hồi chính mình ánh mắt, như vậy ý cười, quá nhu hòa, quá dễ dàng làm người trầm luân.

Mà trên đài kia một loạt các tiền bối nhìn hướng thần, này vẫn là bọn họ hướng thần sao? Hướng thần không phải luôn luôn đều lấy lạnh băng kỳ người sao? Hôm nay cái cũng bị cái này tiểu sư muội làm cho tức cười?

Tiểu sư muội, người quả nhiên là cái chê cười, liền băng sơn đều cười băng rồi.

Hiển nhiên, mặt khác tân sinh cũng không có chú ý tới mặt sau nhân vật xuất hiện, chỉ là một cái kính châm ngòi thổi gió làm nàng tới một cái.

Nàng liền không nghĩ ra, vườn trẻ học vài thứ kia bọn họ không học sao?

“Hảo đi, ta nói chê cười.”

Lạc Viễn đã từng nói nàng bị Tô Gia Minh bảo hộ đến thật tốt quá, so công chúa còn công chúa.

Nàng phản bác: Người gặp qua sẽ giảng chê cười công chúa sao?

Cái này quần chúng an tĩnh, chờ mong nàng sẽ lại lần nữa giảng ra có thể chấn động một thời chê cười.

“Có một lần, ta cùng Tống Tư Phi đề nghị muốn cùng nhau làm một kiện nhất chuyện vô sỉ, sau đó chúng ta liền từng người cầm chính mình di động bắt đầu cấp 10086 nhân công phục vụ gọi điện thoại, nếu là là nữ tiếp liền cắt đứt, nếu là là nam liền đùa giỡn, kết quả, chúng ta đánh tới 10086 đều không hề tiếp chúng ta điện thoại, ha ha ha ha ha ha.....” Nói xong Tô Văn liền trước chính mình cười ha ha.

Cái này có thể xưng là bình sinh nhất vô sỉ việc bị Tô Văn ở trước công chúng tuyên dương, Tống Tư Phi ở biết sau quả thực hận không thể đem nàng treo ở cổng trường thượng làm mọi người tham quan.

“Kia có nam tiếp sao?” Không ngại học hỏi kẻ dưới quần chúng bắt đầu vấn đề.

Không.

“Vậy các người như thế nào không đùa giỡn nữ?”

Không có hứng thú.

“Kia..... Tống Tư Phi có bạn trai sao?”

Cùng chủ đề không quan hệ, không cho cùng trả lời.

“Kia.....” Phía dưới còn có đồng học muốn tiếp tục vấn đề, làm quảng đại nam đồng bào, bọn họ cảm thấy thật sâu tự trách, vì cái gì tìm không thấy bạn gái đâu, bởi vì nữ sinh quá biết chơi, bọn họ như thế nào liền sẽ không đi đùa giỡn 10086 nữ tính đâu?

“Trương Thăng, tiếp theo cái hạng mục đi.” Hương Thần vỗ trán, còn như vậy đi xuống này hội nghị là có thể biến thành nàng cá nhân tú thời gian mà nàng không tự biết.

Ngạch? Hẳn không phải luật học hệ tài tử sao? Như thế nào chạy kế hiệp tới? Bất quá hôm nay hiển nhiên so lần trước gặp mặt muốn chính thức đến nhiều.

Màu đen tây trang giày da, tinh đoán đầu đinh, đôi tay tùy ý nghiêng cầm ở túi quần, mặc danh tản ra một cỗ lười biếng hơi thở.

Mà ngày ấy hẳn, rõ ràng phát ra chính là một cỗ người rảnh rỗi chớ gần hơi thở.

“Khụ khụ, an tĩnh an tĩnh, chúng ta trước đem lưu trình đổi một chút, chúng ta trước vỗ tay hoan nghênh hội trưởng nói chuyện.” Trương Thăng phi thường có nhãn lực thấy trực tiếp bóp méo lưu trình.

Vị này cũng không biết như thế nào liền tới rồi, hẳn không phải bao năm qua đều không tham gia này đó cái gì hư đầu ba não hội nghị sao, hôm nay nhìn dáng vẻ của hẳn tựa hồ còn rất cảm thấy hứng thú.

Cho nên, hẳn vốn dĩ an bài hội trưởng nói chuyện kỳ thật Đan Nhiếp, bọn họ hiệp hội phó hội trưởng. Nếu là chờ hạ Đan Nhiếp cũng tới, kia hẳn đầu nên nở hoa rồi.

Này hội trưởng cùng phó hội trưởng nhưng cho tới bây giờ đều là đao quang kiếm ảnh, hẳn chờ tiểu dân cũng chỉ có thể hành sự tùy theo hoàn cảnh.

Kỳ thật, Hương Thần luôn luôn điệu thấp quán, nhưng là không nghĩ tới chính là năm nay thế nhưng ở tân sinh bên trong nổi danh, mà nguyên nhân chính là bởi vì cái kia lúc này đang đứng còn vẻ mặt vô tội nữ nhân.

Chỉ vì ở vô tình một lần đi ngang qua kẻ tham gia công thất thời điểm thế nhưng nghe được nàng tham gia kế hiệp, này sẽ hẳn thế nhưng giống cái mao đầu tiểu tử giống nhau xuất hiện ở này.

Về nàng truyền thuyết hẳn chính là nghe được không ít, vườn trường bên trong, BBS mặt trên, nào nào đều có thể nghe được nàng danh hào, bản lĩnh nhưng thật ra rất đại.

Hôm nay vừa thấy, hiện trường quả nhiên muốn so hồi phóng xuất sắc đến nhiều.

Làm Tô Văn không nghĩ tới chính là máy tính hiệp hội vốn là tìm hệ hiệp hội, tuy rằng có ngoại hệ đối máy tính cảm thấy hứng thú người tham gia, nhưng là, như thế nào liền hội trưởng đều bị dừng hệ đoạt đi? Cũng quá yếu điểm.

Đột nhiên cảm thấy nàng lựa chọn 【 kế hiệp 】 là cái sai lầm quyết định.

Hướng Thần đi hướng bục giảng, đôi tay từ túi quần rút ra, đặt ở trên bục giảng, sở hữu lưỡi biếng hơi thở toàn bộ thu hồi, nở rộ chính là một cổ đầu lĩnh quyền uy, chí cao vô thượng.

Đây là Tống Tư Phi nói có chút người trời sinh liền chú định cao cao tại thượng sao?

“Ta hôm nay chỉ là lại đây nhìn xem, cũng không ý chiếm dụng các người quá nhiều thời gian, đến nỗi ta một cái ngoại hệ vì cái gì đứng ở chỗ này, chờ hạ các người học trưởng nhất định sẽ nói cho các người một cái truyền kỳ chuyện xưa, cho nên, các người..... Tiếp tục.”

Ngạch? Đây là cái gọi là hội trưởng lên tiếng? Quá có khí phách đi.

Tô Văn còn ở hãy còn tiêu hóa hấn lên tiếng, mà hấn đã muốn chạy tới nàng trước mặt, “Bọn họ nói, người là cái truyền thuyết.”

A?

GIÓ NHẸ KHẼ THÔI, EM RẤT THÍCH ANH [C]

Khẩu Tử Y Y

www.dtv-ebook.com

Phần 6

“Không chụp, không chụp.” Đan Nhiếp thế nàng xoa xoa đầu, tổng cảm thấy động tác như vậy thật sự là không quá phù hợp hẳn hiện tại hình tượng.

Thơ ấu bạn tốt, nhiều năm không thấy, như cũ cảm tình phong phú.

Tô Văn nhớ rõ năm đó nhất thú vị một sự kiện chính là Đan Nhiếp vì cùng Lạc Viễn so với ai khác càng thông minh, Tô Văn nói xem cuối kỳ khảo thí thành tích nhất tuyệt cao thấp, chính là Đan Nhiếp lại nói kia quá tiểu nhi khoa, nói nếu là ai có thể nhảy một bậc liền tính thẳng.

Đương nhiên, sau lại Đan Nhiếp thành công nhảy một bậc, chính là sau lại Đan Nhiếp phát hiện hẳn nhầm chán, bởi vì hẳn tìm không thấy so với hẳn càng người thông minh, lại tưởng nhảy xuống cùng Lạc Viễn đồng cấp, chính là, hẳn ba mẹ kiên quyết không làm, nào có nhảy tới nhảy lui, hơn nữa vẫn là nhảy xuống.

Cho nên, hiện giờ chính là Đan Nhiếp đại tam, Lạc Viễn đại nhị, Tô Văn năm nhất.

Nhớ lại tới, trong viện ba cái tiểu thí hài, giống như nàng nhất ngốc.

Nhưng là ngốc người có ngốc phúc, thi đại học đêm trước giống như hắc mã giống nhau mong chờ mà thượng, thi đậu số một số hai đại học. Chỉ là, nàng như cũ không có thể đuổi theo thượng Lạc Viễn bước chân.

Cách thật xa liền nghe được có người ở kêu Đan Nhiếp, phỏng chừng là có việc gấp, tùy tay chụp hạ nàng đầu, “Ca ca chờ hạ tìm người ăn cơm chiều ha, cho ta gọi điện thoại.” Tiếp theo nói một chuỗi dài con số, chỉ tiếc, Tô Văn một cái cũng không nhớ kỹ.

Nhìn Đan Nhiếp hấp tấp chạy xa, Tô Văn không khỏi lắc đầu, a Nhiếp tính tình này như thế nào một chút cũng chưa biến, vẫn là như vậy..... Hấp tấp.

Tô Văn lại lần nữa trở lại phòng học, không có tiến lên, chỉ là ở cuối cùng tìm vị trí ngồi xuống, giờ phút này, Trương Thăng đang ở sinh động như thật giảng hiệp hội “Lịch sử”.

Mà Hương Thần cùng Đan Nhiếp lịch sử nhất đáng giá người khác nói.

【 kể hiệp 】 ban đầu chiêu mộ kỳ thật là có quy tắc, sẽ có máy tính khảo thí, sau đó lại căn cứ khảo thí mạnh yếu cùng với ưu khuyết điểm là được tuyển chọn nhân tài.

Năm đó, Hương Thần cùng Đan Nhiếp đều là sinh viên năm nhất, hai người ưu thế đều là biên trình, hơn nữa các có sở trường, một cái am hiểu C++, một cái am hiểu J□□E, tiền nhiệm hội trưởng trực tiếp không nói hai lời liền cấp thu.

Đại một chút nửa học kỳ, tiền nhiệm hội trưởng muốn đi ra ngoài thực tập, muốn một lần nữa tuyển chọn hội trưởng, kỳ thật lúc ấy đã có kế nhiệm hội trưởng, chính là Đan Nhiếp lại nói không thể từ tuổi đi học quyết định, hết thầy muốn lấy thực lực nói chuyện.

Tiền nhiệm hội trưởng tưởng tượng, cũng đúng, hơn nữa hội trưởng vốn dĩ chính là cái bãi xem.

Vì thế hai cái sinh viên năm nhất cùng một cái đại nhị học trường pk triển khai tranh đoạt hội trường chi chức đánh giá.

Tiền nhiệm hội trường ra đề mục: Không hạn ngôn ngữ, không hạn bước đi, ai dùng khi ngăn nhất, có thể viết ra ngựa áo trò chơi cửa thứ nhất liền tính thắng.

Đan Nhiếp tưởng, này đối hăn mà nói quả thực chính là tiểu case sao, không nói hai lời liền bắt đầu hành động, trái lại mặt khác hai người, lại đều là không nhanh không chậm còn ở tự hỏi trung.

Đan Nhiếp vốn tưởng rằng cái này hội trường sẽ là hăn ôn thao nắm chắc thắng lợi, chính là, hăn lại không nghĩ rằng cuối cùng lại thua ở Hường Thần trong tay, gần kém ba mươi giây.

Hội trường chi vị hoa lạc Hường Thần, luật học hệ Hường Thần, mà này, trở thành Đan Nhiếp chung thân chi đau.

Nguyên lai đây là truyền kỳ.

Cũng khó trách Đan Nhiếp nhìn về phía thần không vừa mắt, lấy hăn hiểu chiến tính tình, xem hăn tự nhiên là các loại có ngại bộ mặt. Chính là, cũng còn tính khó được, có thể hạ mình ăn nhẫn hai năm, đã đủ ghen khuất hăn.

*

Buổi tối thời điểm Tô Văn đang định cùng Phí Phí, Mộc Mộc cùng đi cơm nước xong, liền nhận được một cái xa lạ điện thoại.

“Viên, người như thế nào vẫn là như vậy ngốc, nhớ cái số điện thoại đều không nhớ được.” Vừa nghe này phù hoa thanh âm, Tô Văn liền biết là ai.

Đổi, hẳn nói muốn thỉnh nàng ăn cơm chiều tới, “Ta có thể mang hai mỹ nữ lại đây sao?”

“Mỹ nữ không ngại nhiều, chạy nhanh lại đây đi, ở phúc Tương lâu.” Nói xong liền lưu loát cắt đứt điện thoại, cắt đứt kia một khắc, Tô Văn rõ ràng còn nghe được mặt khác rất nhiều nam sinh rộn ràng nhốn nháo thanh âm, nên không phải là Hồng Môn Yến đi?

Tô Văn cùng gặp được bạn cũ sự tình nói, còn hỏi các nàng muốn hay không cùng nhau qua đi ăn cơm, Tống Tư Phi là cử đôi tay tán đồng, Lưu Mộc Mộc nhưng thật ra không quá muốn đi, nói là đều không quen biết, không được tự nhiên.

Nhưng là sao có thể từ nàng nói có đi hay là không, Tống Tư Phi đã lôi kéo nàng liền đi phía trước đi rồi.

Tô Văn lắc đầu, không phải một bữa cơm sao, nàng thỉnh nàng ăn cơm còn thiếu?

Trình diện lúc sau Tô Văn mới cảm thấy chính mình nghĩ đến quá đơn giản, này nơi nào là cái gì Hồng Môn Yến đơn giản như vậy, nói rõ chính là thân cận đại hội, cho nên mới sẽ nói mỹ nữ không ngại nhiều.

“Nhìn một cái, ta liền nói ta muội muội xinh đẹp đi, thấy đi, là đủ xinh đẹp đi.” Vừa vào cửa Đan Nhiếp liền lôi kéo nàng hướng đang ngồi các vị đại thần triển lãm một phen.

Tống Tư Phi nhưng thật ra không hàm hồ, trực tiếp lôi kéo Lưu Mộc Mộc tìm cái không vị tử liền ngồi xuống.

Tô Văn thật là hận không thể trực tiếp tìm cái lỗ chui xuống.

“Hắc hắc, mặt khác hai vị muội muội không cần khách khí, muốn ăn cái gì liền điếm, buông ra bụng ăn ha.” Cũng coi như hẳn phúc hậu, còn

biết tiếp đón hạ nàng hai tỷ muội.

“Muội tử, có bạn trai sao?” Đan Nhiếp vừa lên tới liền hỏi Tống Tư Phi cùng Lưu Mộc Mộc.

Mộc Mộc da mặt mỏng, bị hấn lập tức liền cấp làm cho đầy mặt đỏ bừng.

“Ca ca, có giới thiệu sao? Ta muốn so người soái.” Tống Tư Phi một chiếc đĩa liền đem trong nồi cá đầu chọc kẹp cấp Tô Văn.

Đan Nhiếp bị chọc đến đau điểm, đến nổi càng dài càng có thất tiêu chuẩn cũng không phải hấn sai, chỉ là này sai rồi cuộc ra ở nơi nào mặc hấn lại thông minh cũng tạm thời không nghĩ ra được, cho nên, nguyên nhân cũng chỉ có thể tạm thời quy kết ở hấn không phải hấn ba mẹ thân sinh phân thượng.

“Thực xin lỗi, vừa rồi chủ nhiệm khoa bên kia có chút việc, cho các người đợi lâu.” Một đạo ấm áp thanh âm ở sau người vang lên, Tô Văn thầm nghĩ, không ai chờ người a.

Tô Văn quay đầu nhìn lại, nguyên lai là hấn.

“Liền người việc nhiều.” Hiển nhiên Đan Nhiếp phi thường bất mãn Hưởng Thần.

Đan Nhiếp tính tình Tô Văn rõ ràng, so hiếu chiến gà trống còn hiếu chiến, một lòng lại mềm mại đến không được.

Ngồi Đan Nhiếp bên cạnh có nhãn lực thấy huynh đệ chạy nhanh cấp Hưởng Thần đẳng vị trí, này hai oan gia ngồi ở cùng nhau sẽ không đánh nhau? Tô Văn quyết định làm điểm chuyện tốt: “Nếu không người ngồi ta bên này?” Nàng cùng Đan Nhiếp cách hai cái chỗ ngồi, hai đối đầu tách ra điểm ngồi hấn là sẽ tương đối hảo.

“Viên, người ăn người, không cần phải xen vào hẳn, hẳn liền thích dựa gần ta.”

Tô Văn quả thực dở khóc dở cười, là cá nhân liền không thích dựa gần người hảo sao? Tô Văn cho Hướng Thần một cái phi thường đồng tình ánh mắt.

Hướng Thần gật đầu tiếp thu.

GIÓ NHẸ KHẼ THÔI, EM RẤT THÍCH ANH [C]

Khẩu Tử Y Y

www.dtv-ebook.com

Phần 7

“VẬY NGƯỜI NHƯ THẾ NÀO LIỀN KHÔNG BIẾT ĐEM HẸN TRÓI LẠI ĐÂY A, LỚN NHƯ VẬY KHỔ NGƯỜI ĐẸP CHỨ KHÔNG XÀI ĐƯỢC A.” GIỜ PHÚT NÀY MỘC MỘC ĐANG Ở BÊN CẠNH CẨM HOA, NGHE ĐƯỢC TỔNG TƯ PHI NHƯ VẬY MỘT CHỬI BÓI, LẬP TỨC XEM XÉT NÀNG LIẾC MẮT MỘT CÁI.

TỔNG TƯ PHI LẬP TỨC LÀM ĐÀ ĐIỀU TRẠNG, SÚC VÀO CHẶN, CÁI GÌ KÊU GẢ ĐI RA NGOÀI NỮ NHI GẠT RA ĐI THỦY, CÙNG BẠCH NHÂN LANG DƯỜNG NHƯ.

MỘC MỘC CƯỜI KHÚC KHÍCH, NHƯ THẾ VUI VẺ ĐAN NHIẾP, ĐANG CHUẨN BỊ CÙNG NHÀ MÌNH TỨC PHỤ LÂN LA LÀM QUEN, MỘC MỘC LẠI TRƯỚC MỞ MIỆNG, “NGƯỜI TÙY TIỆN TÌM CÁI LÝ DO ĐEM HẸN ĐÃ LỪA GẠT TỚI LÀ ĐƯỢC A.”

QUẢ NHIÊN VẪN LÀ NHÀ MÌNH TỶ MUỘI THÂN TỔNG TƯ PHI DÒ RA CÁI ĐẦU LIÊN TỤC GẠT ĐẦU, “CHÍNH LÀ CHÍNH LÀ.”

ĐAN NHIẾP TỰ GIÁC NÀY ĐỀU CHUYỆN GÌ A, QUẢ THỰC TRONG NGOÀI KHÔNG PHẢI NGƯỜI, BÊN KIA ĐẮC TỘI HUYNH ĐỆ, BÊN NÀY ĐẮC TỘI TỨC PHỤ, NHƯNG LẠI NÀO NÀO ĐỀU ĐẮC TỘI KHÔNG NỔI. CUỐI CÙNG VẪN LÀ CHỈ CÓ THỂ KIÊN TRÌ KHÔNG CẦN HUYNH ĐỆ CŨNG KHÔNG THỂ KHÔNG CẦN TỨC PHỤ NGUYÊN TẮC VẪN LÀ ĐEM SỐ 11 LỪA TỚI RỒI BỆNH VIỆN.

ĐẾN NỖI HẸN DỪNG CÁI GÌ LÝ DO TỔNG TƯ PHI LÀ KHÔNG ĐỂ BỤNG, NÀNG CHỈ CẦN KẾT QUẢ.

Ở gặp mặt phía trước, Đan Nhiếp đã cấp Tổng Tư Phi thưởng một khóa, về số 11 sở hữu tin tức.

Số 11: Trần Mặc, tiên phong, 1,8m, 60kg, con một, người địa phương, tài chính hệ, duy nhất yêu thích bóng rổ, không gần nữ sắc, không mừng náo nhiệt.

Trần Mặc ở tới phía trước hẳn là cùng Đan Nhiếp đạt thành cái gì hiệp nghị, bởi vì hẳn từ tiến vào bắt đầu liền không nói một lời, tự động tìm trương ghế ngồi sau liền lại vô hậu tục.

Người rốt cuộc tới rồi trước mặt, Tổng Tư Phi nhưng thật ra không biết nên như thế nào làm, đặc biệt là đối mặt như vậy không hiểu phong tình hẳn.

Sân bóng rổ hẳn rõ ràng là sức sống bắn ra bốn phía a.

“Ngạch..... Cái kia, nếu là người không muốn ngốc liền đi thôi.” Tổng Tư Phi cảm thấy hẳn khí tràng quá quý dị, cho dù có nhiều thiện ngôn từ nàng ở trước mặt hẳn cũng chỉ có từ nghèo phân.

“Ta đáp ứng rồi Đan Nhiếp.” Ý ngoài lời chính là hiện tại còn không thể đi.

Tổng Tư Phi rốt cuộc xem như hoàn toàn thể hội một phen cái gì kêu một thất yên tĩnh, đối diện không nói gì. Nàng cũng chưa từng trải qua quá như vậy gian nan hai cái giờ.

Đan Nhiếp đã đến thời điểm trầm mặc xoay người liền đi, liền tái kiến cũng không có một câu, Tổng Tư Phi cuống trợn trắng mắt.

“Đan Nhiếp, người như thế nào không cùng ta nói hẳn không tốt lời nói a.” Đan Nhiếp vừa vào cửa liền bị Tổng Tư Phi mãnh liệt chống lại.

“Ta nói cho người, hẳn không gần nữ sắc.”

Ha hả, “Cong?” Tống Tư Phi thử đến, thế gian mỹ nam tử như thế nào tần đều chơi tuyệt chiêu a, còn có để nữ nhân sống.

“Thằng.”

Tống Tư Phi cái này yên tâm, chỉ cần là thằng liền để nói chuyện, nếu là công nương cũng không dám bảo đảm có thể bẻ thằng.

Tô Văn tiến vào thời điểm liền nghe được bọn họ đang nói cái gì thằng cong, cũng không hỏi nhiều, bất quá thấy Tống Tư Phi khí sắc không ra sao, có chút lo lắng, “Làm sao vậy? Số 11 gặp mặt không thuận lợi?”

“Đâu chỉ không thuận lợi a, quả thực là quá không thuận lợi, căn bản là không phải cái gì không gần nữ sắc, quả thực là bài xích nữ sắc.” Tống Tư Phi cảm thấy chính mình con đường phía trước nhấp nhô.

*

Tống Tư Phi xuất viện lúc sau chạy giáo đội bóng rổ thời gian dần dần dày đặc, so Mộc Mộc đều nhiều, cùng Tô Văn bọn họ ở bên nhau thời gian cũng ít, dùng Đan Nhiếp nói nói chính là: Phí Phí này nữ quả thực là cường công a, lấy vô khống bắt nhập trạng thái nhất đánh vào bên trong.

Mộc Mộc lấy Đan Nhiếp cảm tình như cũ trước sau như một.

Tô Văn có một lần hỏi qua Mộc Mộc: Mộc Mộc, a Nhiếp lớn lên không soái, khổ người đại, người còn tháo, người như thế nào liền trực tiếp tiếp nhận rồi đâu.

Mộc Mộc thực nghiêm túc nghĩ nghĩ, tiện đà trả lời nàng: Có đôi khi không phải nói hẳn lớn lên không hảo liền không thích, chỉ là không nghĩ bỏ qua. Người cùng a Nhiếp là bằng hữu, làm người ta tự nhiên sẽ không

hoài nghi, người cùng hăn ở chung thực thật tình, có thể nhìn ra hăn là cái nội tâm thực mềm mại người, hơn nữa, hăn thực thông minh a.

Mộc Mộc đang nói Đan Nhiếp thời điểm biểu tình thực nhu hòa, Tô Văn tưởng, như vậy nữ tử, trời cao là nên cho nàng một phần tốt đẹp tình yêu.

Mộc Mộc ở quảng bá trạm cùng với phóng viên đoàn sự tình càng ngày càng nhiều, mà Tổng Tư Phi trước sau như một toản ở đội bóng rổ, mà Tô Văn thế nhưng thành một cái quý hồn dã quý phiêu đảng tại đây vườn trường.

Cơm trưa cùng cơm trưa thời điểm đều có thể nghe được Mộc Mộc kia nhu tình như nước thanh âm từ quảng bá truyền đến, Đan Nhiếp tổng hội cùng nàng khoe ra: Kia chính là ta tức phụ thanh âm, chỉ là nghe là có thể tưởng tượng nàng ngữ tiểu yên nhiên đứng ở ta trước mặt.

Tô Văn không thể trí không, Mộc Mộc xác thật là cái loại này năm tháng tĩnh hảo nữ tử, cho nên nàng thực nghiêm túc đối với Đan Nhiếp nói một câu nói: Nếu là có một ngày người làm cái gì thực xin lỗi chuyện của nàng, ta đầu tiên đối với người không khách khí.

Mỗi ngày buổi tối đều có thể nghe được Phí Phí đánh nhau tiến Trần Mặc sinh hoạt bên trong đưa tin, tỷ như: Hôm nay ta giúp hăn lấy quần áo, hôm nay hăn uống ta đưa hăn thủy, hôm nay hăn cùng ta nói chuyện, hôm nay hăn đối ta cười.....

Đang nói chuyện này thời điểm Tô Văn tổng có thể nhìn đến một cái thực hạnh phúc thực hạnh phúc nữ nhân.

Buổi tối, Tô Văn suy nghĩ rất nhiều chính mình cùng Lạc Viễn sự tình, trước kia nàng cho rằng nàng cũng là có thể dũng cảm theo đuổi người, nhưng đối lập Tổng Tư Phi lúc sau nàng cảm thấy chính mình quả thực là

chính là một cái bọc một tầng tầng thật dày xác ốc sên, chậm không thể lại chậm, nhát gan không thể lại nhát gan.

Tô Văn bò đến tư phi trên giường, đem Mộc Mộc cũng gọi tới cùng nhau ngủ, ba nữ nhân tể ở trên một cái giường, đôi tay gối đầu, nhìn nhu hòa chiếu sáng đèn.

“Chúng ta đều phải thực hạnh phúc thực hạnh phúc.” Tô Văn nói.

“Viên, ngươi làm sao vậy?” Tống Tư Phi dù sao cũng là mấy năm bạn bè tốt, nàng suy nghĩ cái gì nàng vừa xem hiểu ngay, gần nhất các nàng xác thật là kích thích đến nàng, “Tưởng Lạc Viễn?”

“Ân, ta cho rằng ta có thể cùng người giống nhau lớn mật thổ lộ, chính là khi ta một khi đối mặt hẳn, ta lại cái gì đều nói không được.” Lần trước có thể đối Hương Thần nói ra kia phiên lời nói, hết thảy đều chỉ là bởi vì hẳn không phải hẳn.

Sở hữu can đảm, khí độ, kế hoạch, tới rồi người kia trước mặt, hết thảy đều phi hôi yên diệt.

“Nếu không ta giúp ngươi đi hỏi một chút?”

“Không cần.” Loại sự tình này nàng không nghĩ thông qua người thứ ba đi truyền lại, nếu lẫn nhau thích, nàng tưởng ở trước tiên cảm thụ kia phân vui mừng.

“Văn văn, cấp chính mình phóng không một đoạn thời gian đi, có lẽ khi đó lại sẽ có bất đồng tâm cảnh, cũng sẽ có bất đồng xử lý phương thức.” Mộc Mộc như thế nói đến.

Nhưng không nghĩ tới, Mộc Mộc lúc trước này đoạn lời nói nàng biết rất nhiều năm sau mới khắc sâu cảm nhận được.

?

GIÓ NHẸ KHẼ THÔI, EM RẤT THÍCH ANH [C]

Khấu Tử Y Y

www.dtv-ebook.com

Phần 8

Làm Tô Văn không nghĩ tới chính là, này những đồng học diễn khởi diễn tới quả thực là dễ như trở bàn tay a, đặc biệt là diễn vai ác, các loại nhập diễn, so nữ nhân còn nữ nhân.

Tô Văn quả thực là bội phục đến không muốn không muốn.

“Đại khâu, người nói người có phải hay không thường xuyên xem Hàn kịch a, như thế nào đem làm nữ diễn đến như vậy đúng chỗ?”

“Chỉ vì cường đại bề ngoài hạ nội tâm ở một cái nhỏ yếu làm nữ, lần này rốt cuộc tóm được cơ hội, tự nhiên phải hảo hảo biểu hiện một phen.”

“.....”

“Phương thuốc, người thật sự quá ấm, ta đều mau cảm thấy người hoàn toàn có thể ôm đồm sở hữu nam nhĩ.”

“Người là đang nói hần là vĩnh viễn lớp xe dự phòng sao?”

“.....”

“Cao cao, người quả thực là bá đạo tổng tài diễn hình a.”

“Thói quen điều ti, luôn là quá một phen tổng tài nghiệp.”

“.....”

Tô Văn đều cảm thấy quá thực quá TM..... Có tài.

Thi đấu thời gian định ở quang côn tiết, ý tứ chính là các người muốn yêu đương yêu đương đi, chúng ta rất nhiều quang côn trích nội dung chính tại đây thiên hảo hảo lẫn lộn lẫn lộn.

Tư phi cùng Mộc Mộc từ bỏ chính mình xã đoàn, chuyên môn chạy tới cho nàng cổ lên cổ vũ, thậm chí còn làm cái cử bài, mặt trên viết: Dũng sĩ, dũng không thể đỡ.

Tô Văn dở khóc dở cười, nàng cái này danh hào bao lâu không ai nhắc tới tới, hiện giờ nhưng thật ra lại lần nữa bị người một nhà vả mặt, người hai nên luyện ái vẫn là đi luyện ái đi.

Trước hết lên sân khấu chính là CS xã đoàn, đại danh cosplay xã đoàn, bọn họ bảo trì xã đoàn phong cách, cos chính là một đoạn hải tặc vương.

Đối hải tặc vương mê mà nói, này không thể nghi ngờ là được hoan nghênh.

Còn có một ít thư pháp xã, cờ xã, ba lê xã đoàn, Street Dance đoàn từ từ, cơ bản đều là biểu diễn cùng xã đoàn có thể nhắc lên quan hệ.

Rốt cuộc tới rồi kế hiệp lên sân khấu.

Lên sân khấu phía trước có một đoạn đọc bạch, giới thiệu thời gian, bối cảnh.

Đọc bạch an bài chính là cây trúc, hãn thanh tuyến nghẹn ngào, trầm thấp, có từ tính, tập luyện thời điểm liền cảm thấy rất tuyệt, không nghĩ tới thật sự tới rồi lên sân khấu thời điểm trải qua lự âm xử lý, thế nhưng càng thêm có dụ hoặc lực.

Tô Văn cảm thấy cái này lựa chọn xem như tuyển đúng rồi. Thế cho nên sau lại Mộc Mộc đều hỏi nàng, cái kia nam sinh là ai. Tô Văn liền tưởng, này góc tường rất cuộc có để đào đâu.

Đương nhiên, đây là lời phía sau.

Đầu tiên xuất hiện chính là bốn cái tráng hán, bọn họ vốn là sinh hoạt ở rừng cây một đám dựa sẵn thú mà sống thợ săn, viên công chúa bị mẹ kế độc hại, đào vong rừng cây, gặp bốn cái tráng hán.

Viên công chúa phát hiện kỳ thật này bốn cái tráng hán lớn lên kỳ thật còn khá tốt, vì thế nảy mầm cho bọn hắn tìm lão bà ý tưởng, nhưng là muốn tìm lão bà phải đi ra ngoài a, vì thế ở viên công chúa dẫn dắt hạ năm người ra rừng cây, đi hướng người nhiều thôn xóm.

Hoa rơi thôn, ở chỗ này lão đại gặp một cái trầm ngư lạc nhạn, bế nguyệt tu hoa nữ nhân, nhưng là nữ nhân tuy mỹ, nhưng tính tình táo bạo, nhưng là lão đại cảm thấy không sao cả, nữ nhân sao, chính là dùng để sủng.

Cá dương thôn, ở chỗ này lão nhị gặp một cái ôn nhu như nước đánh cá cô nương, so sánh với lão nhị táo bạo tới nói quả thực là tuyệt phối. Lão nhị cảm thấy chính mình nhạt được bảo, cưới vợ sao, chính là muốn bổ sung cho nhau.

Yến khâu thôn, ở chỗ này lão tam gặp một cái tiểu thư khuê các, mười ngón không dính dương xuân thủy, nũng nịu, lão tam thích chứ, nữ nhân như nước, nam nhân như thổ, thổ chính là yêu cầu thủy để chịu sao.

Song vũ thôn, ở chỗ này lão tứ gặp một cái đậu bí, mỗi ngày đều vui vui vẻ vẻ, lão tứ nghĩ, làm người sao, vui vẻ quan trọng nhất lap.

Đương bốn cái tráng hán đều tìm được rồi lão bà thời điểm viên công chúa lại cảm thấy cô đơn, bởi vì nàng còn không có tìm được nàng vương

tử.

Chuyện xưa kết cục, cây trúc nắm microphone một bộ vương tử trang, doanh doanh hướng đi nàng, hướng nàng vươn tay, “Ta công chúa.”

Cáo mạc.

Hành đến hậu trường, cây trúc còn có cuối cùng một câu lời kịch: Mỗi người đều sẽ có được một phần độc thuộc tình yêu, không phải không tới, chỉ là thời cơ không đúng, thỉnh kiên nhẫn chờ người vương tử hoặc công chúa.

Này kịch đến tận đây mới toàn bộ kết thúc.

“Wow, cây trúc, người thật là thâm tàng bất lộ ai, người không đi quảng bá trạm quả thực đáng tiếc.” Hậu trường Tô Văn còn ăn mặc công chúa phục, bởi vì so cây trúc lùn, không thể không nhảy dựng lên đi chụp bờ vai của hắn, chính là lại dẫm tới rồi làn váy, trực tiếp tùy tiện về phía sau đảo đi.

Xong rồi, đây là Tô Văn cuối cùng có thể nghĩ đến hai chữ.

Nhưng sự thật là, trong tưởng tượng đau đớn vẫn chưa đã đến, mà là rơi vào rồi một cái rần chắc ôm ấp.

Ấm áp ngực, nàng còn có thể nghe được hắn trái tim nhảy lên thành thịch thịch thịch.

Tô Văn trợn to mắt thấy hắn, lại không nghĩ phải rời khỏi hắn ôm ấp, hai người cứ như vậy người xem ta ta xem người. “Ân, có điểm trọng.”

Hắn cười.

Mà nàng như là điện giật trực tiếp nhảy đánh dựng lên, nhưng thiếu chút nữa lại lần nữa dẫm đến làn váy mà lại lần nữa té ngã, may mắn hắn

tay mắt lạnh lẽo chờ xem nàng một phen.

“Người như thế nào tại đây?” Đây là Tô Văn phản ứng đầu tiên.

?

☆, 09

? Sau lại hồi tưởng khởi thời điểm cảm thấy chính mình còn rất ngốc, hẳn là hiệp hội hội trưởng, như thế nào liền không thể xuất hiện tại đây?

“Hôm nay biểu diễn không tồi, đại gia buổi tối cùng nhau liên hoan, đương nhiên, chỉ hoan nghênh độc thân.” Đây là Tô Văn lần thứ tư thấy hẳn, là phát ra từ phế phủ cười, ý cười thẳng tới đáy mắt.

Thi đấu kết quả tại dự kiến bên trong lại cũng tại dự kiến ở ngoài, giải nhất.

Đại gia ôm lấy Tô Văn tới cái trời cao vút, đều mau đem nàng cấp dọa ra bệnh tim.

Buổi tối liên hoan, Tô Văn hứng thú tặng vọt, này dù sao cũng là chính mình một tay an bài cái thứ nhất tiết mục, nàng ở hiệp hội cũng coi như là đứng vững vàng gót chân, hơn nữa, đối với cái này tất cả đều là nam sinh hiệp hội nàng tràn ngập yêu thích.

Toàn bộ kế hiệp 46 cá nhân, độc thân ương 32 cái, tỉ lệ không quá hài hòa.

Trương Thăng là tới lắm nhảm, các loại đề tài, trời nam biển bắc, tay đến nhạt ra. Cơ bản chỉ cần có hẳn ở địa phương liền có tiếng hoan hô.

Mà Tô Văn, thành hẳn tốt nhất trêu ghẹo.

“Viên, nghe nói người thích người ở cách vách?”

GIÓ NHẸ KHẼ THÔI, EM RẤT THÍCH ANH [C]

Khấu Tử Y Y

www.dtv-ebook.com

Phần 9

Tô Văn không nghĩ ra, nàng không phải đệ nhất tiết khóa không đi sao, như thế nào liền còn đặt cái mũi lên mặt, sau lại vừa thấy thời khoá biểu, ma trứng, bọn họ cơ hồ mỗi ngày đệ nhất tiết đều có khóa.

Sau lại cũng không biết có phải hay không tính trơ đã sinh thành, thế nhưng nhìn bảng tin thưởng tên của mình còn đặc biệt thuận mắt, thế cho nên nàng cũng liền căn bản không để bụng.

Như vậy thoải mái nhật tử từ tháng 11 duy trì tới rồi mười hai tháng, một tháng bốn phía thời gian, nàng tên trước nay liền không từ báo bảng trên dưới đã tới.

Chủ nhiệm khoa tìm nàng nói chuyện, nàng mỗi lần đều ứng hảo, nhưng là, khiêm tốn tiếp thu, dạy mãi không sửa.

Tổng Tư Phi so nàng hảo điểm, một tháng bốn lần, chỉ xuất hiện ba lần, có một vòng nàng không ở bảng chỉ là bởi vì số 11 buổi sáng có huấn luyện, nàng kia không được tung ta tung tăng cho người ta bưng trà đổ nước?

Ở mười hai tháng kết thúc, lễ Giáng Sinh đã đến, Trường Sa cũng nghênh đón một hồi xưa nay chưa từng có băng tai.

Đó là nàng sống được nhất ghen khuất thời điểm, buổi sáng một chén nước, rửa mặt xong còn phải súc miệng, buổi tối một chậu nước, rửa mặt

xong còn phải rửa chân, tắm rửa gì đó cũng đừng vọng tưởng.

Nàng gọi điện thoại cấp Lý Chí, nói chính mình vài thiên đều sao tắm rửa, liền nghĩ có thể phao cái ấm áp cùng cùng nước ấm tắm, Lý Chí khiến cho nàng hạ khóa trực tiếp đi hoa thiên.

Chính là đương trị lễ Giáng Sinh, Tô Văn vẫn luôn ở do dự rất cuộc muốn đi tắm rửa vẫn là đi theo ty muội đoàn đi ra ngoài chơi.

Tống Tư Phi nói: “Người nói nhân gia Trương Thăng dài quá đầu chỉ do tăng thân cao, ta xem người dài quá đầu chỉ do bãi xem, tắm rửa cùng chơi tương mâu thuẫn sao? Không có a, người chơi lúc sau lại đi tắm rửa không phải hảo? Còn nữa, buổi tối chúng ta còn có từng người nhiệm vụ đâu.”

Hảo đi, nàng muốn đi bồi nàng số 11, Mộc Mộc muốn đi bồi nàng a Nhiếp.

“Chính là, Lý Chí làm ta hạ khóa qua đi.”

“Trốn học không phải người sở trường sao?”

“.....”

Ba người thật sự là không chịu nổi lễ Giáng Sinh quá mức náo nhiệt bầu không khí, chạy thoát cùng ngày toàn bộ khóa, lấy thượng đơn phản liên đi ra ngoài.

Đóng băng đặc biệt nghiêm trọng, theo chuyên gia nói, đó là trăm năm khó gặp.

Tô Văn bọn họ ba cái quyết định muốn đi bò nhạc lộ sơn, khiêu chiến vô cực hạn, ở quảng ngã vô số té ngã rất cuộc tới chân núi thời điểm mới phát hiện bị phong sơn.

Như vậy thời tiết ai không có việc gì hướng trên núi bò, tìm chết đâu.

Liên tính các nàng đã hạ nặng võ trang, nhưng như cũ vẫn là bị đông lạnh thành khối băng cầu.

Run run rẩy rẩy đến 5-1 quảng trường thời điểm không khí nháy mắt bị kéo về, liên tính thân thể lại lạnh, tâm cũng đã ấm áp.

Sau lại Hương Thần cùng nàng cùng nhau đi dạo phố, một kiện đồ vật cũng chưa mua, nhưng nàng như cũ hứng thú dạt dào, Hương Thần hỏi: “Không mua được đồ vật cũng như vậy cao hứng?”

“Ân, ta liền thích người nhiều, náo nhiệt.”

Nguyên lai, nàng cũng không phải thích đi dạo phố, chỉ là thích náo nhiệt.

Người nhiều địa phương, đóng băng hơi chút giảm bớt, lại còn có có không ít người trực tiếp ở khối băng thượng hoạt đi, Tô Văn nóng lòng muốn thử, làm Tống Tư Phi cầm đơn phản cho nàng lục hạ đẹp nhất thân ảnh, kết quả, Tống Tư Phi lục hạ lại đều là nàng nơi này té ngã, nơi đó té ngã hình ảnh, quả thực không hề hình tượng đáng nói.

Này đại trời lạnh liền thích hợp ăn lẩu, Tô Văn kiến nghị đi ăn lẩu, chính là đến thời điểm nào còn có cái gì chỗ trống, xếp hàng đều đã bài đến ngoài cửa tới.

Cuối cùng, ba người quyết định đi một người đóng gói một chén bún ốc đi thương trường sưởi ấm.

Thương trường trung ương điều hòa rất cuộc ấm áp này ba cái phần nộn thiếu nữ.

Tô Văn lấy ra đơn phản, nhắm ngay chính mình mở ra tự chụp hình thức.

“Hôm nay là 2008 năm 12 nguyệt 25, lễ Giáng Sinh, không hạ tuyết, chính là đóng băng, ta quăng ngã thành cầu, sang năm, ta muốn một lần nữa hảo hảo đền bù một cái lễ Giáng Sinh.”

Tiện đà cameras chuyển hướng Tống Tư Phi.

“Hôm nay là 2008 năm 12 nguyệt 25, lễ Giáng Sinh, không hạ tuyết, chính là đóng băng, ta đông lạnh thành cầu, sang năm, ta muốn cùng nhà ta số 11 cùng nhau quá lễ Giáng Sinh.”

Tô Văn hỏi: Không cần ta sao?

Tống Tư Phi: Ân, từ bỏ.

Cameras chuyển hướng Lưu Mộc Mộc.

“Hôm nay là 2008 năm 12 nguyệt 25, lễ Giáng Sinh, không hạ tuyết, chính là đóng băng, ta không thành cầu, ta thực vui vẻ, sang năm, năm sau, mỗi một năm, chúng ta đều phải như vậy vui vẻ.”

Mộc Mộc nói, mỗi năm đều phải như vậy vui vẻ.

Chính là, thế sự vô thường, ai ngờ đâu.

?

☆, 10

? Tô Văn đình một trương bị quăng ngã mặt mũi bầm dập mặt đi hoa thiên, đến trước đài báo Lý Chí tên, liền bị lãnh thượng 2311 phòng.

Lý Chí không ở.

Hắn là cái người bận rộn, Tô Văn thực hiểu chuyện không quấy rầy hắn, chỉ là cho hắn đã phát điều tin nhắn, nói là chính mình đã tới rồi.

Lý Chí thu được tin tức thời điểm đang ở phía dưới phòng họp nói chuyện hợp tác, đã tiếp cận kết thúc, dò hỏi một chút người bên cạnh có để ý không nhiều người cùng nhau ăn cơm.

Thực mau, Tô Văn liền nhận được Lý Chí điện thoại, nàng còn không có bắt đầu chuẩn bị tắm rửa.

“Chờ hạ người hạ lầu ba tới, ở phú quý nhân gian phòng, lễ Giáng Sinh cùng nhau ăn một bữa cơm.” Lời ít mà ý nhiều, thực mau thu tuyến.

Tô Văn cũng mừng rỡ tiếp thu, hôm nay cũng chưa ăn cái gì, đi đến nào nào đều là người, một cái vị trí đều không có, ba người quăng ngã một ngày liền ăn chén bún ốc, không nói còn không có sự, vừa nói bụng liền bắt đầu thăm thì kêu.

Thật lâu phao cái nước ấm tắm, quả thực cả người thông suốt, dọn dẹp hảo tự mình lúc sau liền xuống lầu đến phú quý nhân gian.

Vừa vào cửa, Lý Chí thăm hỏi cũng tùy theo tới, “Như thế nào làm cho mặt mũi bầm dập?”

Làm ơn, này đã xem như nàng thực bình thường bộ dáng, hôm nay quăng ngã số lần so nàng trước mười bảy năm đều thật tốt phạt, đương nhiên sẽ như vậy lạc.

GIÓ NHẸ KHẼ THỎI, EM RẤT THÍCH ANH [C]

Khẩu Tử Y Y
www.dtv-ebook.com

Phần 10

Còn nữa, này đầu heo đã có yêu thích người.

*

Đóng băng vẫn luôn kéo dài tới rồi cuối năm, vốn dĩ Lạc Viễn nói là muốn mang nàng đi Cáp Nhĩ Tân, chính là nhiều tranh chuyển bay cũng đều hủy bỏ hành trình, còn nữa, hai bên cha mẹ cũng đều không yên tâm, cho nên nhật tử tự nhiên là chậm lại.

Cuối năm vừa đến, ăn tết không khí liền đặc biệt nồng hậu, lần này bởi vì đóng băng, thành phố đại bộ phận địa phương đều đã đình thủy, vì thế, Lạc gia cùng Tô gia cùng nhau về quê ăn tết.

Hai nhà lão nhân tự nhiên cũng là cao hứng không khép miệng được.

Từ Tô Văn thượng cao trung lúc sau, nàng về quê thời gian cũng liền ít đi, một là xác thật không có thời gian, nhị là nàng một người không nghĩ trở về.

Mỗi lần muốn tìm Lạc Viễn cùng nhau hồi tranh quê quán, nhưng hẳn đều không muốn, mang thêm nàng cũng mắc cạn.

Gia gia nãi nãi đối nàng thật là tưởng niệm, lần này nghe nói về nhà ăn tết, sớm liền bắt đầu chuẩn bị các loại đồ vật, xào phiến, khoai lát, sơn tra

phiến, nướng khoai lang, nướng khoai tây, nấu đậu phộng, bạo bắp, hoa đèn sinh..... Thật nhiều thật nhiều ăn ngon, đều là nàng thích ăn.

Tô gia cùng Lạc gia là lão hàng xóm, hai nhà gia gia nãi nãi quan hệ cũng rất gần, tô nãi nãi thấy Tô Văn đã trở lại liền hỏi, “Văn văn a, A Viễn đã trở lại không? Như thế nào cũng không thấy hấn lại đây chơi a.”

Kia sương Lạc gia nãi nãi thấy Lạc Viễn đã trở lại liền hỏi: “A Viễn a, văn văn đã trở lại không, như thế nào không gặp nàng lại đây chơi a.”

Sau đó hai người đều là cùng câu lời kịch: “Hấn (nàng) như thế nào cũng đến về trước gia xem một chuyến đi.”

Đặt chân lúc sau đó là lẫn nhau báỉ phỏng thời gian.

Tô gia nãi nãi vừa thấy Lạc Viễn quả thực so thấy thân tôn tử còn thân, một cái kính A Viễn a, ăn ngon sao, trụ đến hảo sao, ai u, đều gầy.

Lạc gia nãi nãi lấy thấy Tô Văn tóm được liền hỏi, “Văn văn a, tìm bạn trai sao? Có liền phải mang về tới cấp nãi nãi nhìn xem nha, nãi nãi chính là còn muốn ăn tôn nữ tế kẹo mừng đâu.”

Nhưng Tô Văn trước sau có cái vấn đề trước sau đều không nghĩ ra, đó chính là vì cái gì hai nhà bà cố nội vì sao liền không nghỉ cùng hấn hai đâu, cách đến gần, lẫn nhau hiểu tận gốc rễ, tuổi cũng xấp xỉ, không phải khá tốt sao?

Thẳng đến sau lại, Tô Văn mới hiểu được trong đó nguyên nhân, có một số việc, người từng trải vĩnh viễn đều phải xem lâu dài, cũng đều nhìn thấu.

Đại niên ba mươi thời điểm quê quán hài tử đều thích một cái kính ra bên ngoài chạy, liền tính bên ngoài là trời giá rét kia cũng đi ra ngoài rống thượng mấy giọng nói.

Tô Văn quê quán có cái phương xa bà con Cửu lão gia, bởi vì chân mang theo điếm tàn tật, cho nên chuyên môn ở bên ngoài cho người ta đánh bắp rang mà sống, hơn nữa vừa đến cửa ải cuối năm gần thời điếm sinh ý liền đặc biệt hảo, luôn là có thể nghe được phanh phanh bạo thanh.

Tô Văn thực thích hẳn, bởi vì quán lấy hẳn tổng có thể ăn đến một ít đặc biệt đồ vật, tỷ như mỗi đánh xong một lần bạo, cuối cùng về điếm này điếm bắp thùng liền đặc biệt thơm ngọt, Cửu lão gia liền trộm đưa cho nàng, đó là hài tử khác đều không có.

Năm nay cũng không ngoại lệ, Cửu lão gia như cũ ở nguyên lai vị trí cho đại gia hỏa đánh bắp rang. Có người thích ăn bắp rang, có người thích bạo bắp, còn có thích ăn hoa đèn thùng, tóm lại, chỉ cần là cùng loại bắp, đậu nành, gạo kê linh tinh liền đều có thể bạo.

Cửu lão gia còn có cái tuyệt sống, chính là ở hoa đèn thùng ra tới thời điếm thừa dịp vẫn là nhiệt mềm nhiệt mềm thời điếm đêm này vạn thành các loại hình dạng, tiểu hài tử thích nhất bất quá.

Khi còn nhỏ Tô Văn liền rất thích Cửu lão gia làm tiểu bạch thổ, lại còn có luôn là luyện tiếc ăn.

“Cửu lão gia.” Tô Văn thực làm cho người ta thích, miệng đặc ngọt, tóm được đều có thể nhắc lên quan hệ.

“Văn văn a, này đều thật nhiều năm không đã trở lại, đều là đại cô nương, tìm đối tượng sao?” Cửu lão gia một bên phe phẩy hoa đèn cơ một bên gân cổ lên hỏi.

“Cửu lão gia, ta còn nhỏ đâu, nào có nhanh như vậy.”

“Là nga, nhà của chúng ta vẫn vẫn đều mười tám đi.”

Ha ha, hần như vậy một giọng nói rỗng, ai đều biết Tô gia cô nương đã mười tám.

?

☆, 11

? “Cửu lão gia, đây là Lạc gia A Viễn, còn nhớ rõ sao?” Tô Văn đặc biệt nhiệt tình lôi kéo Lạc Viễn liền qua đi cùng Cửu lão gia nói chuyện phiếm.

Cửu lão gia bởi vì hàng năm ở đại tạp âm hạ sinh hoạt, dường thành nói chuyện thanh âm đặc đại thói quen. Tô Văn chỉ cần một cùng hần đối thoại, cũng liền tự nhiên mà nói gào thét giọng nói lên rồi.

“A Viễn a, đều như vậy cao a, ai, đều thay đổi cái dạng, soái tiểu hỏa, tìm đối tượng sao?”

“Cửu lão gia, người như thế nào luôn là thích hỏi cái này loại vấn đề a.” Tô Văn đi qua đi giúp đỡ hần điêu hoa đèn cơ, nhưng mới điêu vài cái liền không kính, lắc lắc tay, đứng dậy cấp Cửu lão gia mát xa ấm lưng, đem lão nhân cấp hồng đến dễ bảo.

“Ai, tiểu cô nương, tiểu tử, không hỏi này vấn đề hỏi cái gì nha, chúng ta ở các người này tuổi, hài tử đều sinh lạc, đâu giống các người, còn ở đọc sách.....”

“Cửu lão gia, sao không nói cái này ha.” Tô Văn vừa thấy Cửu lão gia muốn kéo ra quá khứ khăn che mặt chạy nhanh đánh gãy hần, bằng không lại nên nói cái không dứt. “Nghe nói Cường ca gần nhất sinh cái đại béo tiểu tử?” Cường ca là Cửu lão gia tôn tử, Tô Văn cũng là trở về thời điểm nghe nãi nãi nhắc mãi thời điểm mới nghe được.

“Đúng vậy, sinh cái đại béo tiêu tử, ta đều làm từng gia gia lạc.” Vừa nói khởi chính mình kia tiêu mập mập, mặt đều cười nở hoa.

Thời điểm tới rồi, muốn bắt đầu vang lên, Tô Văn trốn đến rất xa, đôi tay che lại lỗ tai, rõ ràng sợ hãi này vang lớn, nhưng lại chơi đến vui vẻ vô cùng.

Lạc Viễn đi qua đi, đem tay nàng kéo xuống, dùng chính mình đôi tay đem nàng lỗ tai bọc đến kín mít. Mà Tô Văn không xuống dưới hai tay liền có thể nơi nơi cuồng hoan.

Lạc Viễn không nghĩ ra nàng vì cái gì thích loại này hoạt động, tỷ như nàng còn thích phóng pháo, chính là ở bậc lửa thời điểm rồi lại không dám tới gần, đến gần rồi còn không có tới bậc lửa liền lại chạy xa, rõ ràng sợ đến muốn chết, chính mình lại còn chơi đến mùi ngon.

Vòng thứ nhất kết thúc, đợt thứ hai lại bắt đầu, Tô Văn lại nhảy nhót qua đi, kết quả Cửu lão gia đưa cho nàng một ít bắp rang tra, nàng nhưng thật ra tiếp theo liền ăn đến đặc hương, còn hỏi hẳn muốn hay không.

Lạc Viễn từ nàng trong tay lấy quá mấy viên, nhai nhai, xác thật hương vị không tồi.

GIÓ NHẸ KHẼ THÔI, EM RẤT THÍCH ANH [C]

Khẩu Tử Y Y

www.dtv-ebook.com

Phần 11

Có một tia vui mừng, nhưng càng có rất nhiều thấp thỏm.

“Vẫn vẫn.....” Hiển nhiên, Lạc Viễn không nghĩ tới Tô Văn sẽ đột nhiên ra tới, hẳn vẫn luôn do dự mà muốn hay không đi vào, đột nhiên gặp nhau, phá lệ tâm động.

“A Viễn, tân niên vui sướng, người muốn khoái hoạt vui sướng nga, không thể có một chút không cao hứng, biết không? Ta nhưng sẽ nhìn chăm chăm vào người.” Tô Văn thực mau thu nạp chính mình cảm xúc, hôm nay nàng đeo một đôi đáng yêu mao nhung bao tay, không nghe phủng khuôn mặt nhỏ tả hữu xoa, chỉ lộ ra một đôi linh động hai mắt, giống trong bóng tối nhất lượng kia viên ngôi sao.

“Tân niên vui sướng.”

Lạc Viễn ấp ủ đã lâu nói thật sự tới rồi giờ khắc này thời điểm lại cuối cùng chỉ hóa thành bốn chữ, tân niên vui sướng, bình thường nhất chúc phúc, cũng là hẳn đáy lòng nhất chân thật mong ước, hẳn chỉ hy vọng cả đời này nàng đều phải khoái hoạt vui sướng.

Này trương gương mặt tươi cười vĩnh tồn, này song cười mắt vĩnh ở.

?

☆, 12

? Tân niên mừng một, Tô Văn tâm tình đã hảo đến không thể lại hảo, ngay cả xem các loại lăn qua lộn lại xuân vẫn phát lại đều có vẻ phá lệ đẹp.

Hắn nói: “Vẫn vẫn, ta định rồi sơ tam phiếu đi Cáp Nhĩ Tân.”

Đó là nàng yêu cầu cái thứ nhất nguyện vọng, cũng là hắn thực hiện cái thứ nhất nguyện vọng.

Thật sự chỉ là một kiện rất nhỏ rất nhỏ sự, chính là nàng vì cái gì cao hứng như vậy đâu?

Khi còn nhỏ xem 《 Hoàn Châu Cách Cách 》 , Nhĩ Khang đối với tử vi nói: Ta về sau chỉ cùng người cùng nhau nhìn xem tuyết ngôi sao xem ánh trăng, từ thơ từ ca phú đến nhân sinh triết học, nàng là quá vãng, người là hiện tại, ta hiện tại ôm chính là người, người nếu là rời đi ta, ta liền không biết ta còn có thể ái ai thời điểm nàng liền tưởng, nàng về sau nhất định phải cùng ái người cùng đi xem tuyết xem ngôi sao xem ánh trăng.

Đáng tiếc chính là nàng nơi địa phương, căn bản là thấy không tuyết.

Sơ tam, chỉ có một ngày thời gian, nàng là có thể cùng thích người cùng nhau xem tuyết xem ngôi sao xem ánh trăng.

“Vẫn vẫn, vượng tử mao đều phải bị người gặm rớt.” Vượng tử là nãi nãi dưỡng Teddy.

“Mẹ, nói cái gì đâu, ta lại không phải vượng tử.” Tô Văn lập tức đem ôm ở trong tay vượng tử cấp ném, nguyên lai là chính mình rất cao hứng, có điểm đặc ý vênh váo, đem vượng tử coi như bánh mì ở gặm.

“Một ngụm cấu mao, tưởng cái gì đâu, như vậy cao hứng? Có phải hay không nói bạn trai?” Vẫn là Lý thị hỏa nhãn, liếc mắt một cái liền nhìn ra tiểu cô nương kia như thế nào đều tàng không được xuân tâm nhộn nhạo.

“Mẹ.....” Nhìn thấu không nói toạc sao, Tô Văn kéo thật dài âm cuối then thùng gọi một tiếng.

“Hảo hảo hảo, tiểu cô nương đều đã có chính mình bí mật, bất quá đến lúc đó nhớ rõ mang về tới cấp mẹ nhìn xem, mẹ xem người ánh mắt vẫn phải có.” Xoa xoa nàng đầu nhỏ liền đi ra ngoài.

Nàng đầu có như vậy hảo xoa sao? Tô Văn liệt miệng cười một hồi lâu, lập tức lên mạng tra Cấp Nhĩ Tân chi lữ công lược.

Chính là, nàng lại cảm thấy nàng này cử quả thực là lãng phí bút mực, A Viễn khẳng định đều đã kế hoạch hảo, cho nên nàng chỉ cần ngoan ngoãn đi theo đi hảo.

Nghĩ như thế, lại cảm thấy trong lòng vụng nở hoa.

Viên điện hạ: Thân ái hai tiểu chỉ, sơ tam ta cùng ta thân ái đi Cấp Nhĩ Tân lạc, đến lúc đó ta và các người mang khắc băng trở về.

Phí Phí thực mỹ: Viên, người thổ lộ? Người không phải nói làm ta thấy chứng người thổ lộ tuồng sao? Như thế nào lại trộm tiến hành rồi?

Hai mộc là lâm: Ai trước nói nha?

Viên điện hạ: Còn không có thổ lộ đâu, các người gấp cái gì nha

.....

Phí Phí thực mỹ: Vậy người còn hạt bức bức, còn thân ái, nếu là A Viễn nghe thấy được nên ghé tởm.

Viên điện hạ: Vẫn luôn là nhà ta hảo sao.

Hai mộc là lâm: Viên, BBS thượng có cái thiệp lên đầu đề.

Phí Phí thực mỹ: Mộc đại mỹ nữ không phải luôn luôn không thương BBS sao?

Hai mộc là lâm: A Nhiếp phát ta, người đi xem.

Quăng cái liên tiếp.

Hai mộc là lâm: Viên, có một số việc chịu không nổi chờ, nếu thật sự đúng rồi, liền phải chú ý hiệu suất.

Phí Phí thực mỹ: Ai u, rất có chiều sâu nga.

Hai mộc là lâm:.....

Viên điện hạ: Ta như thế nào có loại dự cảm bất hảo đâu, nên không phải là cùng nhà của chúng ta A Viễn có quan hệ đi?

Kia hai chỉ đã ẩn nấp, trốn đến thật mau.

Chính là này đại niên mừng một, vườn trường BBS có thể có cái gì tin tức? Tô Văn thật không hiểu được, các nàng như thế nào liền như vậy thích thừa nước đục thả câu đâu? Lại không đáng giá tiền.

Tô Văn đem mở ra công lược tắt đi, mở ra giáo nội BBS, quả nhiên, đại niên mừng một thực náo nhiệt.

“Luật học hệ tài nữ Bạch Điem ném đôi hương thần đảo truy cách vách giáo thảo”, nặc đại tiêu đề đều không cần nàng trọn to mắt thấy là có thể vừa xem hiểu ngay, phía dưới còn xứng một trương hai người cộng căng một dù hình ảnh, tuy rằng là bóng dáng, nhưng là đó là A Viễn không sai.

Tại đây một cái chớp mắt, tâm từ thiên đường trực tiếp rớt vào địa ngục, trước một giây vẫn là ấm áp dễ chịu, chính là giờ phút này lại so với khối băng còn muốn lạnh, như thế nào che đều che không nhiệt.

Lại xem phát thiệp thời gian là 2009 năm 1 nguyệt 25, cũng chính là ngày hôm qua, đại niên ba mươi.

Chính là ngày hôm qua A Viễn không phải vẫn luôn đều cùng nàng ở bên nhau sao?

Bạch Điem không phải thích Hương Thần sao? Như thế nào lại cùng A Viễn nhắc lên quan hệ?

Tô Văn có như vậy nhiều như vậy nhiều vì cái gì quanh quẩn ở trong óc, tựa như đánh kết len sợi đoàn, như thế nào đều lồi kéo không rõ, cực có càng xả càng kết tư thế.

Hai mộc là lâm: Văn văn, a Nhiếp tìm được rồi phát thiệp người, hình ảnh hẳn là thật lâu phía trước, người không cần nghĩ nhiều.

Phí Phí thực mỹ: Viên, A Viễn là của người, người đừng nghĩ không khai a, ta chỉ là chỉ đùa một chút.

Phí Phí thực mỹ: Viên, nói chuyện.

Phí Phí thực mỹ: Viên.

Phí Phí thực mỹ: Viên, ta sai rồi, cầu người nói chuyện

GIÓ NHẸ KHẼ THÔI, EM RẤT THÍCH ANH [C]

Khẩu Tử Y Y

www.dtv-ebook.com

Phần 12

Nếu là dựa theo Tô Văn cá tính tới lời nói nàng thật hận không thể hiện tại liền trực tiếp hướng trong đầu tể, chính là hiện tại có không gặp Tống Tư Phi, lại sợ nàng đến lúc đó tìm không thấy người, cho nên cảm thấy vẫn là đứng bên ngoài vân vân xem tương đối hảo.

Tống Tư Phi có câu nói nói rất đúng: Người đứng xem vĩnh viễn đều phải so đương cục giả tới càng thể xác và tinh thần sung sướng.

Dịch thẳng lại đây chính là xem não nhiệt người vĩnh viễn muốn so đặt mình trong não nhiệt trung người..... Vô sỉ, cho nên có cái từ kêu: Thờ ơ lạnh nhạt.

Rộn ràng nhốn nháo đám người dần dần bình tĩnh trở lại, sau đó nàng thể nhưng còn nghe được một đạo phi thường quen thuộc mà lại xa lạ thanh âm.

“Ở đây các vị thúc thúc a di, huynh đệ tỷ muội, hoan nghênh đi vào cảnh lam phục sức ba vòng năm khánh, vì thế, hôm nay phàm cảnh lam kỳ hạ nhãn hiệu phục sức toàn trường giảm 50%, đại gia tận tình tuyển mua.”

Thiên cái nói nhiều, này không phải Tống Tư Phi thanh âm là ai thanh âm, chính là, này nghiêm trang lý do thoát thác từ miệng nàng ra tới, nghe được nàng trong tai, như thế nào cảm thấy như vậy, biệt nữ?

Có lẽ là nghe thói quen nàng không bình thường thanh âm.

Chính là Tổng Tư Phi khi nào còn thành người chủ trì? Hơn nữa vẫn là gần nhất nổi danh táo khởi cảnh lam phục sức?

Thiên cái nói nhiều, nhà này quản lý cũng quá không phụ trách đi. May mắn mới vài câu đơn giản đọc diễn văn, còn hảo, còn hảo.

Tô Văn thật thật là thế Tổng Tư Phi lo lắng một phen.

Nói lên cảnh lam phục sức, nàng đời trước kỳ thật chính là Tổng thị tập đoàn kỳ hạ một cái tử nhãn hiệu phục sức, ba năm trước đây độc lập ra tới, đem phương hướng chuyên môn nhằm vào 18 đến 28 thiếu nam thiếu nữ, ở ba năm sau hôm nay, cũng coi như là khai hỏa danh hào —— mọi người đều biết.

Chính là..... Chính là..... Thịnh tha thứ Tô Văn vẫn là không có biện pháp nghĩ thông suốt này rốt cuộc là chuyện gì xảy ra.

Vốn đang nghĩ rất xa vây xem chờ nàng, hiện tại cũng đã gấp không chờ nổi chạy về phía sau đài.

Hôm nay Tổng Tư Phi thật xinh đẹp, đã thay một bộ màu trắng tiểu lễ phục, ngoại khoác một kiện màu hồng nhạt tiểu da thảo, rất là tinh xảo.

Nhưng thật ra làm Tô Văn kinh diễm một phen.

Tiến thương trường, Tô Văn liền đem mũ khăn quàng cổ đều lấy xuống dưới, hiện tại một đôi mắt toàn lộ ra tới, đem nàng sở hữu biểu tình triển lộ không bỏ sót.

“Bốn cô nương xinh đẹp đi, người cặp kia mắt có thể thu thu, thu thu.” Tổng Tư Phi khoe khoang còn ở nàng trước mặt xoay cái vòng, làn váy theo nàng chuyển động, thực công chúa, đương nhiên, tiền đề là câm miệng không nói.

Tô Văn rất là phối hợp gật gật đầu, ngược lại hỏi, “Phí Phí, người nên không phải là làm cái gì chuyện xấu đi?” Không có biện pháp, Tô Văn đối Tổng Tư Phi tín nhiệm thật sự không đủ để chống đỡ khởi nạng tin tưởng nạng có thể như thế ngăn nắp lượng lệ sâu khấu mặt trên, đặc biệt là còn ăn mặc như vậy xinh đẹp.

“Viên, người đến thừa nhận, hôm nay bốn cô nương xinh đẹp làm người hâm mộ ghen ghét, cho nên người liền tâm tồn gây rối, ta nói không sai đi.”

Tô Văn thực trọng thực trọng lại lần nữa gật gật đầu.

Ân, nạng thật là hâm mộ ghen ghét. “Phí Phí, ta còn không có xuyên qua váy ~” nhẹ nhàng, chậm rãi, nhu nhu, không biết như thế nào, lời này liền lạc Tổng Tư Phi trong lòng.

Tổng Tư Phi cùng Tô Văn sờ dĩ có thể trở thành bạn bè tốt, đó là có nguyên nhân.

Cao đối mới hoàn toàn học kỳ đưa tin, trường học cho mỗi người đã phát một bộ giáo phục, màu xanh biển xứng hoá đơn tạm vẫn. Nữ sinh là váy, nam sinh là quần.

“Tiểu béo, ta cùng người đối đi, người xuyên váy, ta xuyên quần.” Tô Văn trong tay chấn động rớt xuống váy, vẻ mặt ghét bỏ, hỏi ngồi cùng bàn tiểu béo.

Cũng không biết là ai quy định, nữ sinh liền nhất định phải xuyên váy, tưởng nạng từ nhỏ đến lớn, cũng chưa xuyên qua váy hảo sao? Đương nhiên, hiện tại sẽ không, về sau cũng sẽ không.

Chính là, không nghĩ tới không bao lâu liền chính mình vả mặt.

“Tiểu gầy, ta cùng người đối đi, người xuyên váy, ta xuyên quần.”
Thấy tiểu béo gắt gao túm trong tay quần, Tô Văn cũng không nghĩ cùng hẳn so đo, trực tiếp tìm hạ một người thương lượng.

Hiển nhiên, liền tính nàng đem toàn ban nam sinh đều hỏi cái biến cũng là không ai nguyện ý cùng nàng đối.

Mà ngồi ở góc thờ ơ lạnh nhạt Tống Tư Phi ở Tô Văn hỏi xong cuối cùng một cái sau, đứng dậy chặn nàng hồi chỗ ngồi phương hướng.

Hai người giường cung bật kiếm nhìn nhau hồi lâu, lâu đến Tô Văn đều mau cảm thấy người này đầu óc có bị bệnh.

Tống Tư Phi ở trải qua hồi lâu đối diện lúc sau rốt cuộc xác định chính mình tìm được rồi một cái hợp tác đồng bọn, đối với nàng nhượng mảy, một tay gánh vác nàng vai, tiến đến Tô Văn bên tai, môi đỏ khê mở, “Chúng ta đoạt đi.”

Có lẽ hai người ăn ý chính là từ lúc này hình thành, Tô Văn hướng đi, Tống Tư Phi hướng hữu, hai người đồng thời triệu hai bên nam sinh trong tay rầm một chút, đoạt lấy quần, thuận tiện còn đem váy để lại cho đối phương.

Đương nhiên, các nàng đoạt tới thành quả thắng lợi cuối cùng vẫn là bị chủ nhiệm lớp một tiếng rống liền cấp còn đi trở về, quả thực là không cần tốn nhiều sức.

Tuy rằng quần là còn đi trở về, nhưng là Tô Văn cũng quyết định, đánh chết nàng cũng không mặc quần.

Cho nên, cùng ngày nàng khiến cho lão tô cho nàng mua điều không sai biệt lắm có thể nghe nhìn lẫn lộn sọc xanh xen trắng quần, lại hạ quyết tâm, trực tiếp đem đầu tóc răng rắc, trực tiếp thành sống sờ sờ giả tiểu tử.

Lúc ấy Lý thị bị nàng khí chết khiếp, lại cũng vô pháp, cắt đều cắt.

Ngày thứ hai đi học làm thế dục buổi sáng, Tô Văn thực tự giác đứng ở nam sinh đội ngũ, rồi sau đó, nàng còn phát hiện một cái đồng loại —— Tống Tư Phi.

Nàng hai quả thực tâm hữu linh tê, ăn ý hảo vô cùng. Hai cái sống sờ sờ cô nương chính là bị lẫn lộn thành giả tiểu tử.

GIÓ NHẸ KHẼ THÔI, EM RẤT THÍCH ANH [C]

Khấu Tử Y Y

www.dtv-ebook.com

Phần 13

Tô Văn thực nghiêm túc gật gật đầu, nàng là nàng tốt nhất bằng hữu, này hết thảy nếu là nàng muốn làm, nàng không có lý do gì cự tuyệt nàng.

Chỉ cần là nàng yêu cầu, nàng nhất định sẽ tận hết sức lực đi trợ giúp nàng.

Tống Tư Phi bước chân kiên định mà lộ ra một tia khẩn trương, nàng là từ hậu đài đi lên, đưa lưng về phía Trần Mặc, cho nên Trần Mặc vẫn luôn không biết Tống Tư Phi xuất hiện, thẳng đến một đạo thanh âm vang lên.

“Trần Mặc, từ ta thấy người ánh mắt đầu tiên khởi, ta liền thích người, có lẽ người không tin nhất kiến chung tình, ta cũng không tin, chính là ta chính là như vậy coi trọng người, cho nên sau lại ta mỗi ngày đều đi xem người chơi bóng. Người thực an tĩnh, cũng thực trầm mặc, chính là, người ở chơi bóng thời điểm xác thật nét mặt toả sáng, ta thích như vậy người. Mặc kệ người là an tĩnh vẫn là sinh động, ta đều thích, bóng rổ số 11, Trần Mặc, ta thích người.” Tô Văn nghe được ra Tống Tư Phi thực khẩn trương, nàng trước đó hẳn là có chuẩn bị lời kịch, chính là hiện tại nói ra lại có chút từ không diễn ý, cũng có chút loạn, nhưng là, nàng trung tâm tư tưởng đã biểu đạt ra tới, đó chính là nàng thích hẳn.

Đây là ở thương trường, đương Trần Mặc phản ứng đầu tiên nghe được nàng thanh âm thời điểm hẳn liền dự cảm tới rồi một chút sự tình, chính là, trong xương cốt cao ngạo không cho phép hẳn làm như vậy.

Hắn đều không phải là không thích nàng, chỉ là có chút sự tình hẳn càng thích nước chảy thon dài, chính là nàng lại thích oanh oanh liệt liệt, tựa như hiện tại như vậy, liền tính là thổ lộ, nàng cũng làm cho như vậy mọi người đều biết, hơn nữa, thổ lộ trước nay đều là nam hài tử sự hảo sao?

Nàng như bây giờ hẳn có thể như thế nào làm? Tiếp thu hoặc cự tuyệt?

Tiếp thu, chính hẳn cũng không tưởng bởi vì nàng hiếp bức mà tiếp thu nàng, cự tuyệt? Nay sẽ hung hăng thương đến nàng, kia ai tới nói cho hẳn, hẳn hẳn là như thế nào làm?

Tô Văn cầm Tống Tư Phi phía trước nói cho nàng đặt ở góc tường một đại thúc hoa hồng, lặng yên không một tiếng động đi lên đi, đưa cho nàng.

Kỳ thật Tô Văn nhìn ra Trần Mặc do dự, bởi vì trong khoảng thời gian này bên trong, Trần Mặc vẫn luôn đều không có quay đầu lại, không có quay đầu lại xem nàng, cũng không có quay đầu lại cho nàng bất luận cái gì một cái đáp lại.

Này cũng không phải một cái tốt dấu hiệu.

Tống Tư Phi đang chuẩn bị cầm hoa tươi đi phía trước đi, lại bị một con hữu lực tay cấp kéo lại.

Tô Văn cùng Tống Tư Phi đồng thời quay đầu lại, lại thấy được mặt khác một khuôn mặt.

“Người như thế nào tại đây?” Đây là Tô Văn phản ứng đầu tiên. Thật đúng là, thế giới này quá nhỏ, ở đâu đều có thể gặp được.

“Hương thần?” Tống Tư Phi không thể tưởng tượng nhìn giữ chặt chính mình người, giống như đang hỏi vì cái gì.

“Hiện tại không thích hợp, người nếu thích hẳn, liền phải đi tôn trọng một người nam nhân lòng tự trọng.” Hường Thần như thế nói.

Hắn hôm nay tới trường chuẩn bị mua điểm đồ vật, lại không nghĩ rằng bên này như vậy náo nhiệt, rồi sau đó, hắn liền thấy được Tổng Tư Phi một phen thông báo, nhưng hắn không nghĩ tới Tô Văn cư nhiên cũng ở.

Hắn ở phía trước thời điểm đã thấy được Trần Mặc biểu tình, hắn ở rồi rằm, hắn vừa không nguyện vi phạm chính mình nội tâm, cũng không muốn bị thương hẳn, cho nên hắn mới xuất hiện ở hậu trường, trực tiếp ngăn trở các nàng.

Hắn không biết hẳn làm như vậy rốt cuộc là tốt là xấu, nhưng là hắn biết, hắn hiện tại ở làm chính là vì không cho này một đôi lâm vào cho nhau thương tổn hoàn cảnh.

“Văn văn, người trước đem hoa lấy xuống.” Hường Thần như thế nói, mà hắn xưng hô thế nhưng tự nhiên mà vậy liền thành văn văn, mà nàng, thế nhưng một chút đều không thèm để ý.

Cũng là, học trưởng như vậy xưng hô học muội, không có gì ngượng ngùng.

Hường Thần trấn an một chút Tổng Tư Phi cảm xúc lúc sau mở miệng, “Trần Mặc, tư phi chỉ là cùng người chỉ đùa một chút, người cũng biết nàng ngày thường thích chơi.”

Tổng Tư Phi hảo tưởng nói này căn bản là không phải vui đùa, chính là ở tiếp thu đến Hường Thần ánh mắt lúc sau nàng cái gì cũng chưa nói.

Chỉ là lẳng lặng chờ, chờ hắn ngoái đầu nhìn lại hoặc là quay đầu lại.

Lúc này sân khấu thượng chỉ có hãn một người lẳng lẳng đứng, hãn những cái đó đồng đội đều đã tản ra đến bên cạnh đứng. Giống như đang chờ xem diễn giống nhau.

Như vậy Trần Mặc làm Tống Tư Phi đầu quả tim mặt danh run lên.

Là nàng hại hãn lâm vào loại này bị người vây xem hoàn cảnh sao? Chính là nàng cũng chỉ là muốn biểu đạt tình yêu mà thôi.

Trần Mặc quay đầu, cười cười, đối với Tống Tư Phi đi tới, ôm ôm nàng, đây là hãn lần đầu tiên chủ động ôm nàng, này đã làm Tống Tư Phi khiếp sợ không thể nói chuyện.

“Cảm tình sự chúng ta từ từ tới hảo sao?” Trần mặc ở nàng bên tai nói một câu lúc sau lẳng lẽ tránh ra, giống như hãn chưa từng có ôm quá nàng, giống như chưa từng có cùng nàng nói qua bất luận cái gì lời nói.

Nhìn Trần Mặc đi theo đồng đội biến mất bóng dáng, Tống Tư Phi ngây ngốc nhìn Hương Thần, “Học trưởng, hãn vừa rồi nói cái gì?”

Hương Thần bất đắc dĩ, hãn như thế nào biết?

?

☆, 15

? Tô Văn thành thịch thịch chạy đi lên, lắc lắc Tống Tư Phi, “Phí Phí, làm sao vậy?”

“Hãn cùng ta nói cảm tình sự từ từ tới, vẫn vẫn, đây là có ý tứ gì?” Tống Tư Phi là thật sự không hiểu, những lời này rốt cuộc bao hàm mấy cái ý tứ.

Hãn thích nàng sao? Vẫn là nói hãn ngại nàng quá gấp gáp?

“Đó chính là hấn cũng thích người, chỉ là hấn có lẽ muốn càng nhiều thời giờ, người quá nóng nảy.” Tô Văn trực tiếp đem Trần Mặc ý tứ phiên dịch lại đây.

Hương Thần vỗ trán. Chẳng lẽ nữ nhân thế giới đều là cái dạng này? Có lẽ Trần Mặc chỉ là muốn một cái lý do cự tuyệt đâu? Bất quá xem Trần Mặc kia ý tứ, hấn là cũng là thích nàng đi, chỉ là đối với nam sinh mà nói, có loại đồ vật gọi là tự tôn, ai đều không thể giẫm đạp.

Bọn họ chi gian có lẽ cách quá nhiều đồ vật, thế cho nên hiện tại hấn còn không thể tiếp thu nàng.

Bất quá nhìn bọn họ hai này vừa khóc cười bộ dáng, hấn cũng thật là muốn cười.

Chính là hấn không nghĩ ra chính là, hấn trước kia đối với loại này bất quá là chưa bao giờ cảm thấy hứng thú, hiện tại nhưng thật ra cũng quản khởi nhàn sự tới? Thật đúng là không phải phong cách của hấn.

GIÓ NHẸ KHẼ THÔI, EM RẤT THÍCH ANH [C]

Khẩu Tử Y Y

www.dtv-ebook.com

Phần 14

“Chính là bởi vì hấn ở ta mới không đi.” Tổng Tư Phi nói, “Hấn không phải nói muốn từ từ tới sao? Ta đây liền đều không xuất hiện ở trước mặt hấn, này liền đủ chậm đi.”

Tô Văn biết này thuần túy chính là Tổng Tư Phi đang giận lấy, chính mình lẩn lộn chính mình.

Cũng liền mặc kệ nàng.

Không có việc gì bò lên trên giường chính mình dạo BBS, trước tiên ở chính mình trường học đi dạo một vòng lúc sau lại đi Lạc Viễn học viện diễn đàn đi dạo một vòng.

Nhưng mà, một sự kiện đã xảy ra, Lạc Viễn trường học trên diễn đàn như thế nào nhiều như vậy đều là về Lạc Viễn nha? “Phí Phí, người xem, Lạc Viễn quả thực thành bọn họ trường học hương bánh trái, ta làm sao bây giờ nha.”

Tô Văn cảm thấy chính mình khẳng định muốn ra đại sự.

“Người đi thổ lộ.” Tổng Tư Phi hữu khí vô lực đáp lại nàng, hiện tại chính mình sự tình đều còn không có thu phục, nào có tâm tình quản người khác?

Chính là thổ lộ việc này, Tống Tư Phi náo loạn một lần cũng chưa làm minh bạch, chính mình còn muốn đi sao?

Nhưng là, dù vậy, có một số việc cũng vẫn phải làm.

Thấy Tô Văn lưu loát thu thập chính mình, hẳn là chuẩn bị ra cửa, Tống Tư Phi lập tức bò dậy, “Viên, người thật muốn đi thổ lộ? Muốn ta hỗ trợ không? Ta đi vây xem được không?” Quả nhiên là hảo tử muội, vừa nghe đến nàng có chuyện phải làm liền lập tức phấn chấn tinh thần.

Vốn đang là sinh long hoạt hổ, nghe được Tống Tư Phi như vậy vừa phun tào, lại có chút héo, làm việc tốc độ đều chậm rất nhiều, “Ta liền đi xem.”

Tống Tư Phi trực tiếp mắng nàng quá không dũng khí, không chỉ có không dũng khí còn không có cốt khí.

Chính là liền tính nàng không cốt khí còn không có chí khí cũng không dũng khí, Tống Tư Phi vẫn là hỏi một câu, “Muốn ta bồi người sao?” Đây mới là hảo tử nhóm.

Mặc kệ đã trải qua cái gì, các nàng vĩnh viễn đều là cùng trận tuyến.

“Không được, người hảo hảo nghỉ ngơi đi, ta chỉ là đi thăm thăm tình huống mà thôi, không có gì đại sự.” Tô Văn như thế nói.

Chính là nàng cũng không biết chính mình rốt cuộc muốn đi làm gì.

Dây dưa dây cà thu thập một phen liền đi ra cửa.

Hiện tại thời tiết đã dần dần chuyển biến tốt đẹp, thái dương vừa ra tới liền có rất nhiều người ở bên ngoài hạt lắc lư, nhìn những cái đó tiểu tình lữ nắm tay lắc lư, Tô Văn đều cảm thấy thế giới này quả thực là ở quất đánh độc thân cầu.

Bất quá không quan hệ, nàng trong lòng cũng có người, đến lúc đó bọn họ cùng nhau dắt tay, tức chết các người này đó kiêu ngạo người, hơn nữa, hẳn rất tuần tú.

Tô Văn cùng Lạc Viễn trường học tuy rằng là ngang dọc đan xen, nhưng là muốn đi đến Lạc Viễn phòng ngủ vẫn là có một khoảng cách, cho nên Tô Văn vẫn luôn ở do dự rốt cuộc là đi đường đi đâu vẫn là thuê chiếc xe đạp đi?

?

☆, 16

? Đương nhiên, vì chính mình chân suy nghĩ, Tô Văn vẫn là lựa chọn thuê chiếc xe đạp dầm qua đi, tuy rằng cố sức điếm, nhưng là cũng còn không đến mức so đi đường mệt.

Còn nữa, dầm xe đạp đối thân thể chính là trăm lợi không một hại.

Tô Văn ra cửa trước cũng không có cấp Lạc Viễn gọi điện thoại, nàng cũng không biết xuất phát từ cái gì tâm lý, nghĩ chỉ là đi xem, nếu thấy được liền nói nói mấy câu, nếu không thấy được vậy quên đi.

Chính là đương nàng thờ hốt hển dầm lên xe đạp đến bọn họ phòng ngủ dưới lầu thời điếm mới phát hiện chính mình loại này trong lòng cỡ nào ủy khuất.

Bởi vì này căn bản là là cái bất chính xác cách làm.

Tô Văn ở dưới lầu đợi thật lâu cũng chưa thấy được người, ngày thường giữa trưa thời điếm hẳn đều sẽ xuống dưới ăn cơm, chính là hôm nay lại đợi hồi lâu cũng chưa thấy được, đang chuẩn bị cho hẳn gọi điện thoại thời điếm lại thấy một đám người mênh mông cuồn cuộn triều bên này đi tới, cả trai lẫn gái, thanh xuân xinh đẹp.

Nữ xinh đẹp, nam soái.

Cứ như vậy liếc mắt một cái xem qua đi, Tô Văn liền từ trong đám người thấy được Lạc Viễn.

Hắn cùng bọn họ nói cười yển yển, chính là hắn lại không biết nàng tại đây đợi hắn bao lâu, cứ như vậy, nước mắt không tự giác ở hốc mắt bắt đầu đảo quanh.

Tô Văn rất muốn đi ra phía trước cùng hắn chào hỏi, chính là nội tâm lại cực độ sợ hãi, nàng không biết chính mình này rốt cuộc là làm sao vậy, gần nhất luôn là trở nên sợ tay sợ chân, làm chuyện gì đều luôn là cảm thấy nghĩ mà sợ. Tựa như hiện tại, nàng rõ ràng có lý do đi ra phía trước vẫn an một tiếng, chính là nàng lại lựa chọn ẩn nấp.

Thẳng đến nhìn hắn thương ký tức xá hảo một trận lúc sau, trên người nàng hắn cũng lạnh, trên người lạnh lẽo lạnh lẽo.

“Văn văn? Làm sao vậy?” Lạc Viễn không nghĩ tới sẽ đột nhiên nhận được Tô Văn điện thoại, trong khoảng thời gian này hắn cố ý xa cách nàng, chính là một khi tư tưởng dài quá chân, liền sẽ lang thang không có mục tiêu đi lại.

Hắn chịu đựng không đi tìm nàng, hắn tưởng nhân lúc còn sớm chặt đứt này phân niệm tưởng, chính là, cắt không đứt, gỡ rối hơn.

Này sẽ nhận được nàng điện thoại, hắn tâm cũng là bang bang loạn nhảy.

Đều đã nhớ không dậy nổi rốt cuộc có bao nhiêu lâu không nghe được nàng thanh âm, như cũ là ngọt ngào, nhu nhu, kích động nhân tâm.

Hắn đi đến bên cửa sổ, chỉ là cúi đầu kia trong nháy mắt, hắn liền thấy được cái kia ngày ngày tưởng niệm thân ảnh, nhìn dáng vẻ, nàng hắn là ở

dưới đờì thật lâu đi.

Trước kia thời điểm nàng cũng không thích đám người, luôn là vội vàng táo táo, hôm nay, nàng lại ở xe đạp bên một mình một người, cúi đầu, nắm di động, chân không ngừng đá trên đường đá.

Nàng chỉ có trong lòng phiền ý loạn thời điểm mới có thể như vậy không có người tâm phúc, làm người luôn là nhịn không được muốn đi che chở nàng.

Chính là, người kia lại không phải hần. Hần không xứng.

“Vãn vãn?” Lạc Viễn nhìn cái kia thân ảnh, lại kêu nàng một tiếng.

“Người phía trước đáp ứng ta kia ba cái nguyện vọng còn tính sao?” Tô Vãn đột nhiên ngừng đầu, triều hần phòng ngừa phương vị nhìn qua.

Lạc Viễn lập tức ẩn vào bức màn mặt sau.

“Ân, tính.” Chỉ cần là hần đáp ứng nàng, vĩnh viễn đều tính.

Mà hần lòng đang giờ khắc này, thế nhưng cũng mặc danh khấn trương đi lên, nàng sẽ nói cái gì nguyện vọng đâu? Hần trong lòng cũng ẩn ẩn dâng lên một cỗ chờ mong.

Đến nỗi này chờ mong rốt cuộc là cái gì, ngay cả chính hần cũng không biết.

“Người có thể tạm thời không tiếp thu mặt khác nữ hài sao?” Chờ ta có cũng đủ dũng khí ta liền tới tìm người. Tô Vãn như thế nói, chính là mặt sau lại không có nói ra.

GIÓ NHẸ KHẼ THÔI, EM RẤT THÍCH ANH [C]

Khẩu Tử Y Y

www.dtv-ebook.com

Phần 15

“Làm sao vậy?” Tô Văn không cảm thấy mà bọn họ chi gian làm sao vậy nha, trước kia là như thế nào hiện tại liên vẫn là như thế nào, chỉ là nàng không chế một chút chính mình không cần thường xuyên đi tìm hấn, cũng không nên hơi một tí liên đi liên hệ hấn linh tinh a, tuy rằng bắt đầu thời điểm sẽ có chút không thích ứng, nhưng là hiện tại nàng vẫn là cảm thấy man tốt.

Nói tốt, một năm thời gian, tại đây một năm thời gian, nàng không đi tìm hấn, hấn cũng không tạm thời không tiếp thu mặt khác nữ hài tử, cứ như vậy, thực hảo.

Chính là xem Tống Tư Phi này biểu tình, liên biết tựa hồ ở lo lắng cái gì, hơn nữa vẫn là thật không tốt sự tình. “Văn văn, người nói, các người hai chi gian nếu thật sự đã xảy ra sự tình gì nói người liên nhớ rõ cùng ta nói, ta còn là có thể giúp người giới thiệu càng nhiều soái ca, tỷ như cái kia hướng thần liên rất không tồi.”

“Hướng thần yêu cầu người giới thiệu sao?” Tô Văn phun tào, hướng thần nàng so nàng thực hảo sao? Hơn nữa, bọn họ căn bản là không phải một đường người.

Nói đến cái này hướng thần, Tô Văn lại nghĩ tới hiệp hội bên trong sự tình, ngữ khí u oán, cực kỳ giống một cái bị vứt bỏ oán phụ.

“Người này tình huống như thế nào, từ người trở về bắt đầu liền thở ngắn than dài, Lạc Viễn lại không trêu chọc người, người còn có cái gì luẩn quẩn trong lòng nha?” Tống Tư Phi không biết nàng rốt cuộc ở than cái gì khí, ai, nữ hài tâm tư người đừng đoán, đoán tới đoán đi người cũng đoán không rõ.

“Ai.....”

?

☆, 17

? “Tô Văn, người nếu là lại ở trước mặt ta thở dài, đừng trách ta vô tình, ta trực tiếp nhất chiêu Cửu Âm Bạch Cốt Trảo liền có thể đem người từ này bảy lâu trực tiếp ném xuống đi, người tin sao?” Tống Tư Phi thực phiến loại này muốn chết không sống trạng thái, đặc biệt là Tô Văn.

Bởi vì Tô Văn trời sinh liền không thích hợp loại này cảm xúc.

Ở nàng trong mắt, hoặc là trong trí nhớ, tóm lại, nàng Tô Văn nên là cái tràn ngập năng lượng tiểu thái dương, cái gì thở ngắn than dài a, cái gì tiếng oán than dậy đất a, này đều hẳn là muốn rời xa nàng.

“Không phải, Phí Phí, người giúp ta ngẫm lại biện pháp bái, chúng ta hệ muốn chụp một cái phim tuyên truyền, chúng ta thắng ca nói, đã muốn điệu thấp xa hoa có nội hàm, lại còn có muốn cao lớn thượng, người nói này rốt cuộc như thế nào chụp a, ta đều tưởng phá đầu cũng chưa nghĩ ra cái nguyên do tới.” Tô Văn xin giúp đỡ nhìn về phía Tống Tư Phi, hy vọng có thể từ hăn nơi này vào tay một chút kinh, chính là người này đầu óc so nàng còn không hảo sử.

“Các người kia thắng ca nhìn liền không phải cái gì hảo đầu óc, này đều cái gì khái niệm nha, hăn tưởng chụp phim phóng sự đâu.” Chỉ có phim

phóng sự mới có thể như vậy phù hợp hảo sao? Lại còn có nếu là trung ương đài phim phóng sự mới được.

“Vẫn vẫn, kỳ thật người có thể trực tiếp đi chụp các người hội trưởng.” Vốn dĩ vẫn luôn ở an tĩnh đọc sách Mộc Mộc mở miệng.

“A? Có ý tứ gì?” Tô Văn cũng chưa hiểu được này cùng hội trưởng có cái gì liên hệ.

“Các người hội trưởng là Hương Thần đi ta nhớ rõ.”

Tô Văn cùng cái gà con mổ thóc giống nhau liên tiếp gật đầu, chính là, hội trưởng là Hương Thần cùng nàng chụp phim tuyên truyền có cái gì liên hệ sao?

Giống như liên hệ không lớn.

“Bởi vì Hương Thần là điệu thấp xa hoa có nội hàm, lại còn có cao lớn thượng, ta cảm thấy người có thể trực tiếp đi phỏng vấn kia đó là mây bay, so người tại đây suy nghĩ vớ vẩn hữu dụng nhiều.” Mộc Mộc tổng kết một phen.

Kỳ thật ngẫm lại cũng là.

Hương Thần xác thật rất điệu thấp, nhưng là rồi lại rất có lực ảnh hưởng, giống nhau không thân người đối hẳn đều mang theo kính ngưỡng, tựa hồ thật sự hoàn toàn phù hợp thẳng ca yêu cầu.

Thật là nghe được Mộc Mộc buổi nói chuyện, thẳng qua nàng cùng Tống Tư Phi chết vô số não tế bào.

“Tống Tư Phi, người này đầu xác thật không được, người xem Mộc Mộc, trực tiếp một câu là có thể phù hợp sở hữu điểm, học điểm đi.” Tô Văn không biết liền chính mình này đầu cũng không phải như vậy dùng tốt.

Chỉ là Tổng Tư Phi không nghĩ cùng nàng so đo thôi.

Bất quá nếu đã có phương hướng, kia sự tình liền dễ làm nhiều, chỉ là gần nhất nàng cũng chưa ước đến quá Hường Thần, cũng không biết hẳn rốt cuộc ở vội cái gì, chính là cái này là quan hệ đến hiệp hội sự tình, hẳn hẳn là vẫn là có thể rút ra thời gian đi.

Nghĩ như thế, Tô Văn liền cấp Hường Thần gọi điện thoại, thực đáng tiếc chính là, lần này cứ nhiên liền điện thoại cũng chưa người tiếp, cũng không biết hẳn gần nhất rốt cuộc ở vội cái gì.

Chính là nàng cũng không nghĩ tới ngày hôm sau thời điểm hướng thần thể nhưng chủ động cho nàng gửi điện trả lời lời nói, lại còn có chủ động ước nàng ăn cơm, nói là biểu đạt một chút nhiều lần xin miễn nàng mời tạ lỗi.

Này đều cái gì cùng cái gì sao, giống như nói nàng Tô Văn chính là vì cợ cơm giống nhau, quả thực quá không có cốt khí, bất quá chỉ cần nhân gia có thời gian có thể cùng nàng thấy mặt trên vậy hết thấy đều dễ làm, đến lúc đó nàng liền các loại năn nỉ i ôi cùng nhau thương truyền là được, nàng cũng không tin, nàng sẽ không đáp ứng.

Kỳ thật gần nhất Hường Thần là thật sự rất bận, công ty sự tình vội đầu óc choáng váng, không chỉ có muốn tới chỗ kéo đầu tư, kéo hợp tác, còn có một khoản APP muốn ra tới, rất nhiều chuyện đều yêu cầu hẳn trấn cửa ải mới được, cho nên hẳn mới có thể nhiều lần khước từ Tô Văn tạ yến.

Hôm nay cũng là khó được một ngày nghỉ ngơi thời gian, lúc này mới kêu lên nàng.

Tô Văn cũng là đúng giờ đúng giờ người, nàng xưa nay liền không thích ăn đến, càng không thích để cho người khác chờ, cho nên so ước định thời gian sớm một chút liền tới rồi, mà Hường Thần đã ngồi ở bên trong.

“Người gần nhất đều rất bận?” Tô Văn lúc này mới phát hiện kỳ thật chính mình hỏi vấn đề có chút ngốc, nhưng là nếu hỏi đều hỏi, kia cũng liền không có gì nha, đơn giản trực tiếp tùy tiện ngồi xuống.

“Ân, hôm nay nghỉ ngơi, cho nên, nếu là người tưởng mời ta ăn cơm nói tam cơm đều được.” Hương Thần kêu ly cà phê, Tô Văn thế nhưng phát hiện hăn giống như có quầng thâm mắt, xem ra là thật sự mệt mỏi.

Bất quá, hăn có hay không quầng thâm mắt giống như không liên quan chuyện của nàng đi, chính là, giống như lại cùng nàng có quan hệ, bởi vì nàng kế tiếp muốn phỏng vấn hăn, nếu là chụp xấu, vậy không phải phim tuyên truyền.

Đồ ăn đều thượng tề, chính là Tô Văn vẫn luôn ở mân mê chính mình chén đũa, đều không có muốn khai ăn ý tứ, Hương Thần cũng chỉ là nhìn nàng, không lên tiếng, chỉ là một mình ăn chính mình.

“Cái kia, hương thần, ta có thể thỉnh người giúp một chút sao?” Tô Văn do dự đã lâu rốt cuộc vẫn là hỏi ra khẩu, hơn nữa này vốn dĩ chính là cùng hăn có quan hệ sự, không thể nói là nghĩa cử, cũng chỉ có thể là thoáng giúp hạ vội mà thôi.

GIÓ NHẸ KHẼ THÔI, EM RẤT THÍCH ANH [C]

Khẩu Tử Y Y

www.dtv-ebook.com

Phần 16

“Đây là Trương Thăng giao cho người, người hiện tại hỏi ta?” Tô Văn cảm thấy Hương Thần mỗi lần ở hỏi lại thời điểm tổng hội cho người ta một loại áp suất thấp cảm giác, một chút đều khó chịu.

Chính là, nàng đây cũng là bị buộc đến không có biện pháp mới hỏi hảo sao? Nếu là nàng có thể thu phục, còn muốn hỏi hấn? Liên tính cho nàng cơ hội hỏi cũng không hỏi.

Hương Thần nhưng thật ra cũng thật sự không sao cả, ngồi ở chỗ kia chờ Tô Văn chỉ huy, Tô Văn tuy rằng có cái chụp phim gần kinh nghiệm, nhưng là hiện tại liền một cái chủ tuyến đều không có, nàng cũng là khổ tâm lo âu bất an.

Bất quá nhìn đến Hương Thần ngồi ở bậc thang, chân trái đặt ở chân phải thấp một tầng cầu thang thượng, hơi hơi đón ánh sáng, như vậy cảm giác thật sự siêu cấp có phạm, Tô Văn lập tức liền cầm lấy đơn phản liên cấp Hương Thần bắt đầu quay chụp, “Hương thần, người đi một chút đi, tùy ý một chút, hoặc là đi chạy bộ cũng đúng, người tùy ý làm chuyện người muốn làm.” Đột nhiên trong nháy mắt, Tô Văn liền cảm thấy chính mình tìm được rồi phương hướng, chỉ cần chụp được hương thần sinh hoạt hằng ngày có lẽ là có thể cũng đủ thể hiện sở hữu điểm.

Như vậy phong hoa tuyệt đại người đứng ở ánh mặt trời phía dưới, làm chính mình muốn làm sự tình, nhìn đều là như vậy cảnh đẹp ý vui.

Kỳ thật nghệ đơn giản, nhưng là nếu là thật sự chụp lên, chỉ sợ cũng không đơn giản như vậy, bởi vì muốn đánh ra một loại cao lớn thượng cảm giác, kia cần thiết lấy cảnh, sắc thái, ánh sáng, góc độ các phương hướng đều phải phối hợp đến, cho nên chỉ là hướng thần ngồi ở bậc thang một màn, Tô Văn đều chụp vô số biến, nàng ghé vào thấp nhất một tầng, mà hẳn ngồi ở tối cao một tầng, như vậy, mới có thể đánh ra một loại không tịnh cảm giác, giống như cùng không trung liên tiếp vì nhất thể.

Hướng Thần nhìn Tô Văn ngồi hay là là nằm bò, hoặc là nằm, giờ đơn phản, hảo không nghiêm túc, kia một khắc, nàng có lẽ là thật sự đi vào hẳn trong lòng.

Nàng mỗi một động tác, ở trong lòng hẳn đều cảm thấy như vậy thú vị.

Chính là, cũng chỉ có chính hẳn biết, kia bất quá là chôn sâu đáy lòng một viên hạt giống rất cuộc nảy sinh.

Mặt sau, Hướng Thần dung nhập đường băng, dung nhập đến bóng đá chiến đội, mà Tô Văn liền như vậy nghiêm túc tìm kiếm mỗi một cái có thể đánh ra đẹp nhất hình ảnh, gặt gao đi theo chính mình, cảnh tượng như vậy là hẳn chờ mong.

Mà ở bất tri bất giác trung Tô Văn cũng đã hoàn thành quay chụp, thời gian cũng không có tưởng tượng như vậy trường, bởi vì người lớn lên soái, như thế nào chụp đều đẹp.

Hơn nữa Hướng Thần tựa hồ thật sự ở hoàn toàn đầu nhập, cho nên nàng chụp cũng thực đầu nhập, ở tập trung tinh lực dưới tình huống, làm việc tốc độ hiển nhiên muốn mau rất nhiều.

Cho nên, một cái buổi sáng thời gian, không đúng, hẳn là nhiều lắm hai ba tiếng đồng hồ thời gian liền hoàn thành quay chụp, kế tiếp chỉ cần lại tiến hành cắt nối biên tập sửa chữa thì tốt rồi.

“Hương thần, cảm ơn người ha, đến lúc đó ta thỉnh người ăn cơm.” Tô Văn là chân thành hương Hương Thần tỏ vẻ lòng biết ơn. Đối này, Hương Thần cũng là thân nhiên tiếp thu.

“Đến lúc đó phiền tử ra tới cũng cho ta một phần.”

Chính là, này một phần video Hương Thần vẫn luôn cũng chưa thu được.

*

Phiến tử là ở ba ngày lúc sau liền ra tới, Tô Văn cùng ngày liền giao cho Trương Thăng, ở nàng chuẩn bị cấp Hương Thần cũng đưa một phần quá khứ thời điểm lại thu được mẫu thân đại nhân điện thoại, ở trong điện thoại đầu, Lý thị khóc thật sự thương tâm, Tô Văn chưa từng có nhìn thấy mục mục đã khóc, chính là lần này, lại là khóc đến ruột gan đứt từng khúc.

Tô Văn treo điện thoại liền trực tiếp về nhà, nàng ai cũng chưa nói, đương nàng về đến nhà thời điểm Lý thị đang ngồi ở sofa khóc đến rồi tinh rồi mù, nhìn thấy Tô Văn trở về lại là một vòng tê tâm liệt phế.

“Mụ mụ, như thế nào?” Tô Văn đem Lý thị ủng tiến trong lòng ngực, rốt cuộc xảy ra chuyện gì? Ba ba đâu? “Ba ba đâu?” Tô Văn hỏi.

“Người ba ba bị bắt lại, nói là tham. Ô. Chịu. Hối, chính là, vân vân, người ba căn bản là không phải người như vậy, người biết đến, nếu là hẳn thật sự làm như vậy sự nói nhà của chúng ta cũng không đến mức là loại tình huống này, chính là kia cảnh sát cái gì cũng chưa nói liền đem người ba bắt đi.”

Lý thị một bên nói một bên khóc, nói đứt quãng, chính là Tô Văn lại đại khái minh bạch.

Ba ba sự tình nàng từ trước đến nay đều không thể nào biết, chính là nàng chỉ biết nàng ba ba là trên thế giới tốt nhất ba ba, nàng kiên định nàng ba ba là sẽ không làm ra như vậy có vi đạo đức sự tình tới.

“Mụ mụ, ba ba bị chộp tới cái nào cục cảnh sát?” Tô Văn không biết lúc này chính mình là như thế nào kiên trì xuống dưới, nàng không có khóc, nàng muốn an ủi mụ mụ, lại còn có nếu muốn ba ba chính chuyện tốt cuộc là như thế nào phát sinh, cho nên, liền tính nàng lại muốn khóc nàng cũng khóc không được.

Hiện tại nàng, chỉ có kiên cường.

Làm nàng không nghĩ tới chính là, thực mau, lại tới nữa một nhóm người, trực tiếp không nói hai lời liền đem các nàng cấp đuổi ra tới, lại còn có niêm phong các nàng gia.

Tô Văn tiến lên muốn hỏi cái minh bạch, chính là được đến lại chỉ là bọn hăn làm lơ, Tô Văn như thế nào hỏi bọn hăn cũng không chịu nhiều lời một chữ, ngay cả nàng hỏi hăn ba ba rốt cuộc bị nhốt ở nơi nào cũng không chịu nói.

Chỉ trong chớp mắt, Tô Văn cảm thấy nàng toàn bộ hoàn mỹ gia đình trực tiếp sụp đổ.

Hai mẹ con trừ bỏ lẫn nhau ôm nhau sưởi ấm ở ngoài lại là cái gì đều làm không được.

Tô Văn cấp Lý Chí gọi điện thoại, chính là lại được đến chính là đã đóng cơ nhắc nhở, giờ khắc này, Tô Văn có thể nghĩ đến người cũng chỉ có Lý Chí, chính là Lý Chí lại cũng là liên tiếp không thương, lập tức, nàng cũng không biết rốt cuộc hăn là làm sao bây giờ.

Nhìn này ở ở mười mấy năm địa phương, đột nhiên biến thành một khối cùng chính mình không quan hệ khu vực, cả người đều không tốt.

Hôm nay lúc sau, Tô Văn trước mang theo mụ mụ trở về quê quán, trong nhà lão nhân cũng không cảm kích, Tô Văn chỉ là nói mụ mụ tâm tình không hảo muốn xuống nông thôn nghỉ ngơi một đoạn thời gian. Tô Văn cũng vẫn luôn bồi Lý thị, trường học đã tới điện thoại, Tô Văn trực tiếp lựa chọn thôi học, hiện tại trong nhà đã xảy ra chuyện như vậy, nàng muốn bồi mẫu thân.

Nàng đem có thể liên hệ người trên đều liên hệ một lần, kéo các loại quan hệ hỏi thăm ba ba rơi xuống, chính là lại cái gì cái gì đều nghe được.

Lý thị tinh thần một ngày so với một ngày hoảng hốt, Tô Văn sợ nàng ra cái gì đại sự, càng là một lát cũng không dám rời khỏi người. Nãi nãi tuy rằng hoài nghi, lại cũng hỏi không ra cái nguyên do, thẳng đến có một ngày, Lý thị thừa dịp nàng rời đi một hồi công phu liền nhảy vào hồ nước, từ đây rốt cuộc không tỉnh lại quá.

Kia một khắc, Tô Văn thế giới là hồng mất, nàng cho rằng ba ba không còn nữa, ít nhất còn có mẫu thân bồi, chính là hiện tại, mụ mụ một cái lựa chọn liền đem nàng trực tiếp một mình di lưu ở thế giới này.

Sự tình đã xảy ra một vòng lâu, Tô Văn trừ bỏ buổi tối suốt đêm suốt đêm ngủ không yên ngoại, mặt khác thời gian ít nhất mặt ngoài vẫn là kiên cường, chính là hiện tại, mụ mụ cũng cách hẵn mà đi, sở hữu ký thác lập tức tất cả đều đã không có, nàng thế giới lại lần nữa âm âm mà tán.

Nàng khóc, ôm Lý thị di thể khóc đến không ra hình người.

GIÓ NHẸ KHẼ THÔI, EM RẤT THÍCH ANH [C]

Khấu Tử Y Y

www.dtv-ebook.com

Phần 17

Tô Văn gật gật đầu, chỉ cần có thể thấy thượng phụ thân một mặt, chẳng sợ không nói lời nào cũng đúng.

Bảy năm, phụ thân, người có khỏe không? Người còn nhớ rõ vẫn vẫn trông như thế nào sao? Chính là mục mục đã không còn nữa.

Chính là đương Tô Văn thật sự gặp được Tô Gia Minh kia một khắc, lại cái gì đều không nghĩ hỏi, nàng chỉ hy vọng phụ thân có thể hảo hảo.

Tô Gia Minh không nghĩ tới cư nhiên còn có thể lại lần nữa nhìn thấy chính mình nữ nhi, triều Lý thúc truyền lại một ánh mắt, lẫn nhau chi gian lòng biết ơn đã không cần nói rõ. “Văn văn.....” Liền như vậy một tiếng kêu gọi, phương diện này bao hàm quá nhiều cảm xúc, cũng bao quát quá nhiều tưởng niệm, này đó chỉ có chính bọn họ rõ ràng.

Tô Gia Minh vuốt ve này trương càng ngày càng giống thê tử mặt, Lý thị tử vong hẳn là biết đến, lúc ấy hẳn ở ngục giam gào khóc, lại cũng cuối cùng là không có cách nào.

Hiện tại còn có thể nhìn đến nữ nhi, đã là trong đời hẳn xa cầu.

“Ba ba, người có khỏe không? Có thể ăn được cơm sao? Có thể ngủ ngon giấc sao?” Tô Văn hỏi, nàng hiện tại chỉ khẩn cầu phụ thân có thể có cái cơ bản sinh hoạt, không đến mức quá chịu khổ bị liên lụy.

Tô Gia Minh nói cho nàng hết thảy cũng khỏe, chỉ là khả năng tạm thời còn không thể đi ra ngoài, làm chính nàng hảo hảo chiếu cố chính mình, nghe Lý Chí nói, không cần chính mình lung tung làm.

Lý thúc kêu nàng một tiếng lúc sau nàng liền an tĩnh, Lý thúc bắt đầu cùng phụ thân bình thường đối thoại, đối thoại nội dung vẫn là quay chung quanh năm đó sự tình tới.

Nàng nghe được ngây thơ, chỉ biết giống như này hết thảy đều là Lạc gia thiết trí một cái âm mưu.

Lại là Lạc gia.

Tô Văn ra tới thời điểm Lý Chí ở bên ngoài chờ nàng, hắn vẫn là không yên tâm, cho nên cũng theo lại đây, nhìn đến Tô Văn một trương trầm tịch mặt, hắn cũng là không thể nề hà.

Chính là, có một số việc, chung quy vẫn là vô pháp thay đổi.

Lý Chí mang nàng đi ăn cơm, chính là hiện tại nàng nào có cái gì muốn ăn, hưởng hồ đi đến nào đều là về Lạc thị cùng thương thị liên hôn tin tức.

Mà đây đều là nàng toàn bộ không muốn nghe đến.

“Ca, người nói Lạc thị vì cái gì muốn hãm hại ta ba? Lạc thanh minh cùng ta ba không phải bạn tốt sao?” Tô Văn không hiểu, lúc trước như vậy muốn tốt huynh đệ, nhưng ở trong một đêm cũng đã thành kẻ thù.

“Huynh đệ không nhất định cả đời là huynh đệ, kẻ thù cũng không nhất định cả đời là kẻ thù, nhưng là vân vân, người phải nhớ kỹ, thân nhân đó là cả đời thân nhân, hiểu không?” Những lời này là Lý Chí nói cho nàng, mà nàng cũng nhớ cả đời.

“Lý thúc là có thể giúp ta ba lật lại bản án người đi.” Tô Văn không ở rối rắm ở phía trước vấn đề thượng, nhiều năm như vậy đi qua, nên rối rắm còn ở rối rắm, lại cũng giải quyết không được.

“Ân, đúng vậy, người ba án tử liên lụy thực quảng, cho nên hẳn giam giữ là không thể tiết lộ, hơn nữa cũng không thể có người ngoài thăm, này cũng chính là mấy năm nay người trước sau không thấy được hẳn nguyên nhân.”

Trải qua nhiều năm như vậy tôi luyện, Tô Văn đã không còn là năm đó cái kia đơn thuần tiểu nha đầu, nhìn vấn đề cũng sẽ không lại như vậy đơn thuần.

Chỉ là, có chút cảm tình như cũ còn vẫn duy trì nhất hờn nhiên trạng thái, liền tính biết rõ không thể vì, lại vẫn là không bỏ xuống được.

“Văn văn, người còn nghĩ Lạc gia cái kia tiểu tử?” Lý Chí này tuy rằng là hỏi câu, lại nói thực chắc chắn.

Tô Văn muốn phủ định, chính là nội tâm lại nói cho nàng, đây là sự thật.

Mười mấy năm sớm chiều ở chung, liền tính tương hận cũng hận không đứng dậy, hơn nữa, việc này hẳn cũng không biết, các trưởng bối sự tình có lẽ không nên liên lụy đến văn bối không phải sao?

“Văn văn, hẳn muốn kết hôn, hơn nữa các người không có khả năng, có một số người, sớm chút thả đi, thả hẳn, cũng thả chính mình.”

Lý Chí nói, làm nàng thả hẳn, cũng thả chính mình.

Chính là thật sự một khi thả, nàng nên như thế nào sinh hoạt?

“Đúng rồi, vãn vãn, Tô Địch tới rồi nhập học tuổi tác đi, đến lúc đó ta đi giúp hẳn đem nhập học thủ tục làm tốt, người liền trực tiếp đưa hẳn đi trường học đi.”

Lý Chí vĩnh viễn đều so nàng tương chu đáo, cũng an bài thỏa đáng, nàng cũng lười đến đi lộng những việc này, cho nên đương hẳn nói lên Tô Địch nhập học một chuyện thời điểm nàng tự nhiên là đồng ý.

Tô Địch là nàng ở Thâm trấn thời điểm thu dưỡng một cái hài tử, lúc ấy nàng là sống nhờ ở một cái bà cố nội trong nhà, lúc ấy bà cố nội trong nhà cũng không ai chiếu cố, Tô Văn nhớ tới chính mình nãi nãi, tâm sinh thương hại, liền cũng thuận tiện chiếu cố nãi nãi.

Chính là, này lão nhân gia cũng là không thuận người, nhi tử bên ngoài làm việc nói là chết ở công trường thượng, tuy rằng là bồi một số tiền, chính là sao có thể so được với một cái kiện toàn nhi tử tại bên người đâu? Mà lúc ấy vừa lúc con dâu mang thai, nhưng ai biết, ở sinh sản thời điểm khó sinh đã chết, để lại một cái tôn tử, này lão nhân gia cũng là không có biện pháp, chính mình vẫn luôn dựa làm chút thủ công nuôi sống đứa nhỏ này, Tô Văn cũng có thể thường thường hỗ trợ một chút, hơn nữa tiền thuê nhà, cũng có thể xem như giữ được một nhà ấm no vấn đề, chính là đương này tiểu hài tử còn không đến một tuổi thời điểm bà cố nội chết bệnh, lâm chung trước, còn giao phó nàng đem đứa nhỏ này coi như chính mình hài tử dưỡng.

Chính là Tô Văn chính mình đều vẫn là cái hài tử, như thế nào dưỡng nha, chính là nhìn bà cố nội chết không nhắm mắt bộ dáng, nàng lại bất đắc dĩ, đành phải trước hững lấy xuống dưới.

Sau lại Lý Chí đã đến thời điểm phát hiện nàng cư nhiên mang theo cái hài tử, đem toàn bộ phòng ở làm cho nào nào đều là dơ, lập tức liền nói muốn đem đứa nhỏ này đưa đến Viện phúc lợi đi, chính là Tô Văn không

chịu, nói là đáp ứng rồi nãi nãi liền phải làm được, hơn nữa chính mình một người nhiều hài tử cũng coi như có cái bạn.

Lý Chí cũng liền không cưỡng cầu, chỉ là gửi lại đây tiền lại nhiều một phần, hơn nữa tới cũng càng cần.

Mắt thấy đứa nhỏ này càng lúc càng lớn, Tô Văn cũng không biết hẳn là như thế nào nói với hẳn nhà hẳn sự, đơn giản trực tiếp làm hẳn kêu nàng mẹ.

Đứa nhỏ này đảo cũng thông minh, học cái gì cũng thực mau, hoàn toàn đem Tô Văn thật sự coi như mẹ, lại còn có thực tri kỷ đáng yêu, Tô Văn cũng rất là thích.

Vốn dĩ nghĩ chờ hẳn đại điểm liền đưa hẳn trực tiếp đi nàng nơi tiểu học đọc sách, chính là Lý Chí nói muốn nàng trở về thành, rốt cuộc trong thành giáo dục muốn hảo chút, còn nữa hẳn bên này cũng suy nghĩ biện pháp làm nàng thấy nàng ba ba, cho nên cũng liền mang theo hài tử đã trở lại.

Đứa nhỏ này năm nay bốn tuổi, là tới rồi nhập học tuổi tác.

Vốn dĩ Tô Văn còn đang suy nghĩ phải cho hẳn làm thủ tục gì đó còn rất phiền toái, không nghĩ tới Lý Chí đã trước nàng một bước đều giúp nàng chuẩn bị cho tốt.

Cảm kích chi tình lại bạo phát.

Nếu không phải Lý Chí, mấy năm nay, chính nàng gặp qua thành bộ dáng gì chính nàng cũng không biết.

Mà Tô Địch cũng rất là thích cái này cữu cữu, mỗi lần chỉ cần nhìn thấy Lý Chí liền các loại dính, bất quá cũng khó trách hẳn thích, mỗi lần tới đều luôn là cho hẳn mang các loại ăn ngon hảo ngoạn đồ vật.

GIÓ NHẸ KHẼ THÔI, EM RẤT THÍCH ANH [C]

Khẩu Tử Y Y

www.dtv-ebook.com

Phần 18

Chính là, chỉ có chính hấn trong lòng minh bạch, nếu là đã từng từng có một người trụ tiến vào, như vậy liền vĩnh viễn đều sẽ không ở có những người khác bước vào khả năng.

Hương Thần từ người phục vụ khay lấy một chén rượu, lúc trước Tô Văn thích Lạc Viễn hấn không phải không biết, mà nàng, lại cũng từ kia lúc sau không nói một tiếng biến mất đến sạch sẽ, liền tính mấy năm nay, hấn hao hết sở hữu tinh lực đi tìm lại cũng không có tìm được.

Hấn cho rằng Lý Chí sẽ biết, chính là hấn theo dõi Lý Chí nhiều năm như vậy, lại trước sau không có thể nhìn thấy nàng bóng dáng, có lẽ là Lý Chí thật sự đem nàng bảo hộ đến thật tốt quá, thế cho nên hấn thật là một chút tin tức đều hỏi thăm không đến.

Chính là, vừa rồi chạy ra đi cái kia bóng dáng là ai? Cực kỳ giống năm đó nàng.

Hương Thần buông chén rượu không màng tất cả đuổi theo, giờ phút này đại bộ phận khách quý đều đã đến đông đủ, nhìn đến từ trước đến nay bất động thanh sắc Hương Thần cư nhiên như vậy không màng hình tượng xông ra ngoài, đoàn người đều sợ ngây người.

Mà đang ở tiếp khách Lạc Viễn giống như cũng thấy được cái kia bóng dáng, chỉ là, hấn lại không có bất luận cái gì tư cách.

Hắn lúc trước vẫn đề muốn cái kỳ hạn, chính là cái này kỳ hạn sớm đã qua, mà bọn họ cũng chân chính thành thế bất lưỡng lập người.

Chính là, nàng như thế nào sẽ xuất hiện ở hắn hôn lễ? Mấy năm nay hắn không phải không đi tìm nàng, chỉ là liên nhiệm gì dấu vết để lại cũng chưa tìm được.

Hiện tại kia mặt bóng dáng hay là thật là nàng? Mà Hương Thần như vậy cấp khó dẫn nổi đuổi theo ra đi là vì nàng? Hay là trong lời đồn Hương Thần không gần nữ sắc là bởi vì vẫn vẫn?

Chính là hắn nhớ rõ Hương Thần cùng Tô Văn cũng không bao sâu giao tình, như thế nào sẽ?

Hắn nội tâm cỡ nào muốn đi ra ngoài tìm tòi đến tột cùng, chính là tới kính rượu người một người tiếp một người, hắn hoàn toàn là không rảnh phân thân.

Hương Thần cảm thấy chính mình đại khái là điên rồi đi, nếu nàng thật sự liền ở thành phố nói kia hắn như thế nào sẽ tìm không thấy nàng, ở lao tới ở cửa nhìn xung quanh vài cái lúc sau liền đột nhiên cười, chính mình bao nhiêu năm trôi qua bị tôi luyện thành ít khi nói cười bộ dáng, lại vẫn là tái kiến một cái chỉ là giống nàng bóng dáng cũng đã mất đi đúng mực.

Năm đó, nàng không duyên cớ vô cớ biến mất thời điểm hắn quả thực giống điên rồi giống nhau nơi nơi hỏi thăm tin tức, chính là nói cho hắn tất cả đều chỉ có ba chữ, không biết. Ngay cả nàng tốt nhất bằng hữu Tổng Tư Phi cũng không biết.

Sau lại hắn xem tin tức, mới biết được Tô Gia Minh bị bắt, gia bị phong, hắn lúc này mới hậu tri hậu giác liên tưởng đến có lẽ nàng chính là Tô Gia Minh nữ nhi, cũng khó trách nàng sẽ cùng Lý Chí quen thân.

Kỳ thật, rất nhiều chuyện, chỉ cần phóng tới một khối là có thể nghĩ tới, chính là hấn vẫn là vô pháp tiếp thu, như vậy sống sờ sờ một người, liền như vậy tiêu không một tiếng động không thấy.

Liền ở Hưởng Thần chuẩn bị dẹp đường hồi phủ thời điểm lại nhạy cảm nghe được đến từ bên cạnh nhỏ giọng anh anh thanh, nơi này sẽ có ai ở khóc sao? Vãn tai, theo thanh âm đi đến, quả nhiên, một mặt đậm lục sắc liền xuất hiện ở trước mắt hấn, liền tính nàng là công hấn, chính là hấn lại trăm phần trăm đích xác định rồi, người kia chính là nàng, không thể nghi ngờ.

Nguyên lai nàng vẫn luôn đều sống ở hấn mí mắt phía dưới, mà hấn nhưng vẫn không tìm được.

Nghĩ đến hấn đại khái vẫn là bị Lý Chí cấp lừa dối đi. Đó có phải hay không nếu là nàng hôm nay không tới, hấn hôm nay không phát hiện nói, kia bọn họ chi gian có phải hay không còn muốn tiếp tục bỏ qua?

Hưởng Thần không dám tưởng.

Hấn nhin xuống muốn tiến lên ôm nàng xúc động, chỉ là lẳng lẳng đứng ở phía sau, nghe, nhìn, tim đập.

Loại cảm giác này quá thần kỳ, tựa như mất mà tìm lại trân bảo.

“A Viễn, chúng ta chi gian từ đây thật sự tái vô quan hệ, đến nỗi ta cái thứ ba nguyện vọng, nếu là trước đây, ta sẽ nói phải làm người bạn gái, nhưng là hôm nay, ta cái thứ ba nguyện vọng đó là người quá người nhật tử, ta quá ta, chúng ta lẫn nhau lại vô tương giao tốt không?” Tô Văn lau một phen nước mắt, chính mình cùng chính mình ăn nói nhỏ nhẹ đến, có chút lời nói, cuối cùng chỉ có nói ra mới có thể dễ chịu một ít.

Cho nên, nàng hiện tại liền đem cái thứ ba nguyện vọng còn cho hấn đi, liền tính hấn không có nghe thấy, nàng cũng coi như là nói, cho nên, bọn

họ chi gian thật sự lại vô liên quan.

Mạch tây điện thoại lại lần nữa đã đến, Tô Văn thu liễm một chút chính mình cảm xúc, mạch tây ở điện thoại kia đầu hỏi nàng như thế nào còn không có tới, đều sắp khai cơ, Tô Văn đành phải nói dối nói chính mình có việc gấp không thể tới, cho nàng mang theo một phần lễ vật đặt ở trước đài.

Tiếp xong điện thoại, xoay người, Tô Văn đã một lần nữa điều chỉnh tốt chính mình cảm xúc, những năm gần đây cái gì cũng chưa học được, che dấu cảm xúc lại học cái để hướng lên trời, sự tình gì đều sẽ chỉ ở một mình một người thời điểm phóng túng, chuyển cái thân, nàng vẫn là cái kia Tô Văn.

Chính là, nàng không nghĩ tới xoay người lại thấy tới rồi một người, xác thực nói là một người nam nhân, một cái áp suất thấp nam nhân, rất tuấn tú, mặt mày vui sướng đem nội tâm kia một tia tức giận đều ngăn chặn.

“Tiên sinh? Có việc?” Tô Văn ở lo lắng hẩn hay không toàn nghe được, đang định vòng qua hẩn rời đi, chính là lại bị hẩn trực tiếp bắt được thủ đoạn.

“Không quen biết ta?” Hường Thần thanh âm trầm thấp đến đáng sợ, giống như nàng làm cái gì đắc tội chuyện của hẩn giống nhau, thời khắc đó ý đè nén xuống tức giận làm Tô Văn chấn động.

“Tiên sinh, ta tưởng người nhận sai người.” Tô Văn muốn tránh thoát hẩn giam cầm, chính là nề hà thế lực cách xa quá lớn, nàng trước sau không được pháp.

Hường Thần giờ khắc này là phần nộ, nhưng là mấy năm nay dốc sức làm nói cho hẩn, hiện tại không phải phần nộ thời điểm, chính là, hẩn đợi

nhiều năm kết quả lại là đợi nàng một câu: Tiên sinh, chúng ta nhận thức sao?

Chẳng lẽ bọn họ hẳn là không quen biết sao? Nàng liền như vậy hoang đường xông vào hẳn sinh hoạt, hiện tại lại nói nàng không quen biết hẳn, thật là đủ buồn cười.

Hương Thần lôi kéo nàng liền hướng chính mình dừng xe vị đi, cuối cùng có thể nói là trực tiếp đem nàng ném vào ghế phụ vị. Sau đó mãnh nhấn ga, trực tiếp chạy ra khỏi cái này làm nàng cũng làm hẳn hít thở không thông địa phương.

Tô Văn ngược lại là không nói, cũng tùy hẳn đi.

Chỉ là nàng không nghĩ tới, hẳn nhìn thấy nàng vì sao phải có lớn như vậy phản ứng, năm đó nàng giống như không thiếu hẳn thứ gì đi, nga, nghĩ tới, nàng đáp ứng rồi phải cho hẳn một phần video, chính là chưa cho. Nên không phải là bởi vì việc này bảo nổi đi, kia người nam nhân này kia cũng liền quá không có thân sĩ phong độ đi.

Hương Thần tự nhiên là không biết nàng hiện tại suy nghĩ, hẳn hoàn hoàn toàn toàn đều mau bị nàng khí điên rồi. Thật là, hẳn như thế nào sẽ thích thượng như vậy một nữ nhân đâu?

Tiêu ra một khoảng cách lúc sau, cuối cùng ngừng ở một nhà quán cà phê trước, Hương Thần cuối cùng là ngăn chặn một chút, lôi kéo nàng vào quán cà phê, chút nào mặc kệ nàng cảm xúc, trực tiếp cấp hai người điểm hai ly cà phê.

Lẫn nhau liền như vậy lẳng lặng ngồi, ai đều không nói lời nào, Hương Thần nhìn nàng, giống như gầy, nhưng cũng càng thêm cao gầy, cặp mắt kia vẫn là như vậy mê người.

Mà nàng cũng nhìn hẵn, người này, tựa hồ càng soái, cũng càng có thành thực nam nhân mị lực, chính là tổng cảm thấy nơi nào có chút không đúng.

Hắn vì cái gì tức giận như vậy? Đây thực không khoa học.

GIÓ NHẸ KHẼ THÔI, EM RẤT THÍCH ANH [C]

Khẩu Tử Y Y

www.dtv-ebook.com

Phần 19

Đôi khi Tô Văn liền suy nghĩ, có lẽ nàng đời này chú định là không cần kết hôn đi, không thể cùng người mình thích ở bên nhau, hơn nữa, nàng còn có cái ngoan ngoãn đáng yêu nhi tử, về sau hai người sống nương tựa lẫn nhau sinh hoạt cũng không có gì không thể nha.

Hai người một đường đều không có nói cái gì lời nói, an tĩnh đến như là có thể đem người cấp hít vào đi, nhưng cố tình người nào đó còn một chút đều không tự biết, thế nhưng cảm thấy như vậy còn khá tốt, cũng không biết phóng điểm âm nhạc gì hòa hoãn một chút không khí.

“Có âm nhạc sao?” Tô Văn hỏi.

“Ta nhớ rõ người không thích nghe ca.” Hường Thần trở về một câu, lại vẫn là mở ra radio, phỏng chừng hẳn là trong xe mặt cũng không có CD linh tinh đi.

Ha hả, Tô Văn xấu hổ cười vài tiếng lúc sau liền lại lần nữa không nói gì, bắt quá từ radio bên trong thường thường truyền đến người chủ trì chi gian nói chêm chọc cười, đảo cũng không cảm thấy có cái gì không ổn.

Tô Địch vườn trẻ kỳ thật liền ở các nàng trụ địa phương cách đó không xa, lúc trước Lý Chí cũng là vì bọn họ phương tiện suy nghĩ. Chính là hiện tại Tô Văn lại cảm thấy vẫn là muốn tuyền xa một chút địa phương mới hảo.

“Tới rồi, liền này.” Hiện tại còn chưa tới tan học thời gian, cho nên Tô Văn cũng liền ở bên ngoài chờ. Vườn trẻ có thể trước tiên tan học, cho nên đương Tô Địch nhìn thấy Tô Văn thời điểm rất là kinh ngạc, “Người không phải nói muốn cữu cữu tới đón ta sao?” Tô Địch lập tức liền phác lại đây, Tô Văn mang giày cao gót, lập tức liền hướng phía sau đảo đảo một chút.

Sau đó Tô Địch liền rất thuận tiện thấy được mặt sau Hương Thần, “Mẹ, này soái thúc thúc là ai nha? Là ba ba sao?” Tô Địch đứa nhỏ này thật đúng là tưởng ba ba tưởng điên rồi, chỉ cần là soái một chút, đi theo nàng lại đây, hẳn đều sẽ hỏi một lần có phải hay không ba ba.

Nhưng mà từ này đơn giản hai câu lời nói, Hương Thần lại đọc được tương đối lớn tin tức lượng, lúc trước hẳn hỏi Lý Chí có biết hay không Tô Văn hướng đi thời điểm hẳn lừa gạt hẳn, mà hiện tại, đứa nhỏ này hiển nhiên là không có ba ba.

Như vậy, nói cách khác mặc kệ nàng có phải hay không có nhi tử, ít nhất nàng vẫn là độc thân.

Hương Thần cảm thấy chính mình quả thực là tâm đại đến có thể, lớn đến liền tính nàng đã có nhi tử đều có thể tiếp thu nàng hết thảy.

Nguyên lai, thật sự ái một người là có thể xem nhẹ nàng sở hữu hết thảy không tốt, chỉ nhìn đến đẹp nhất một mặt.

“Tô Địch phải không? Người hảo, ta là Hương Thần, mụ mụ người hảo bằng hữu.” Hương Thần đối với Tô Địch thời điểm hoàn toàn là mặt khác một bộ bộ dáng, nào còn có vừa rồi kia lạnh băng nửa điểm bộ dáng, quả thực sự hòa ái dễ gần người phát ngôn.

Tô Địch thích soái ca mỹ nữ, cũng không biết là di truyền ai, tóm lại, hiện tại nhìn đến soái thúc thúc đối với cúi đầu khom lưng, vẫn là thực hưởng thụ, lập tức liền biến thân tiểu fans, lôi kéo hẳn nói nói kia.

“Thúc thúc, người thật là văn văn hảo bằng hữu sao?” Tô Địch ngửa đầu hỏi hẳn.

Hương Thần nhìn đứa nhỏ này cũng cảm thấy rất là thích, chỉ cần là của nàng, hẳn tựa hồ là có thể vô điều kiện tiếp thu, thật là yêu ai yêu cả đường đi đến đáng sợ, “Ân, ta là mẹ người hảo bằng hữu, chính là người như thế nào kêu mù mù người văn văn nha?” Hương Thần khó hiểu, này trung gian tựa hồ có nào đó nguyên nhân.

“Mù mù nói văn văn dễ nghe chút nha.” Tiểu hài tử đồng ngôn không cổ kị.

Lúc trước thời điểm Tô Văn trước sau không thể tiếp thu đột nhiên liền có một cái hài tử kêu nàng mù mù, liền lừa đứa nhỏ này nói văn văn so mù mù dễ nghe, ai biết như vậy một kêu xuống dưới cũng thành thói quen, không nghĩ tới hiện tại người nam nhân này nhưng thật ra rồi rắm thượng, quả nhiên không hổ là học pháp, tư duy tương đương nghiêm cẩn.

“Thúc thúc mang người đi mua món đồ chơi được không? Thích cái gì?” Hương Thần hỏi, muốn đả động mù mù, phải trước hống hảo nhi tử.

Hẳn cảm thấy hẳn cần thiết điều chỉnh một chút chính sách.

“Hảo nha, ta thích miêu cùng lão thử.”

Hương Thần ngây người, nhìn mắt Tô Văn, hảo đi, kỳ thật là nàng thích xem miêu cùng lão sư, mà Tô Địch rất ít xem phim hoạt hình, lại rất thích xem các loại kỳ kỳ quái quái thư, tỷ như thế giới chưa giải chi mê, tam quốc tranh vẽ linh tinh, tuy rằng rất nhiều đều xem không hiểu, chính là hẳn lại vẫn là xem đến thực hăng say, hơn nữa hẳn hảo hỏi, cái gì không hiểu liền hỏi Tô Văn, mà Tô Văn trong đầu một ít lung tung rối loạn ngành kỳ thật còn muốn cảm tạ cái này tiểu tổ tông.

Hương Thần từ nàng bất đắc dĩ trong ánh mắt nháy mắt liền đọc đã hiểu.

“Người thích cái gì đâu?” Hương Thần hỏi, “Đến lúc đó chúng ta cấp mụ mụ mua một bộ miêu cùng lão thử, sau đó lại mua một bộ người thích hảo sao?”

“Người như thế nào biết vẫn vẫn thích miêu cùng lão thử?” Tô Địch cảm thấy cái này thúc thúc quả thực quá lợi hại, hẳn cũng chưa nói là muốn mua cấp vẫn vẫn, hẳn lập tức là có thể đoán được.

Nháy mắt đối cái này thúc thúc ấn tượng thẳng tắp bay lên.

Hài tử luôn là thực dễ dàng hống.

Hương Thần lúc sau thật sự mang theo Tô Địch đi gần đây thương trường, hơn nữa nói cho Tô Địch, chỉ cần hẳn thích cái gì đều có thể lấy, còn khắp nơi trưng cầu đến Tô Văn đồng ý lúc sau quả thực là rải khai chân liền các loại tuyển mua.

Kỳ thật Tô Địch thật sự không thiếu món đồ chơi, Lý Chí mỗi lần tới thời điểm đều sẽ cho hẳn mang đủ loại. Kỳ thật tuy rằng Tô Văn đã trải qua không tốt tao ngộ, nhưng là nàng vẫn là thực may mắn, có cái thời thời khắc khắc chiếu cố chính mình biểu ca, bởi nàng vượt qua nhất gian nan một đoạn thời gian.

“Hương Thần.....” Tô Văn kêu một tiếng đứng ở nàng phía trước không xa, vẫn luôn đuổi theo hài tử thân ảnh nam nhân, nếu nàng trong lòng không có ở một người nói, người này xác thật không tồi, ít nhất, mặc kệ là từ đâu phương diện tới xem, hẳn đều là thực vừa lòng, chính là, hiện tại nàng lại căn bản là không có loại này tâm tư.

Cho nên, nàng cảm thấy có một số việc hẳn là nói với hẳn rõ ràng.

Đây là Tô Văn hôm nay lần đầu mở miệng kêu hân, “Nguyên lai người còn nhận được ta, ta còn tưởng rằng người thật sự không nhận biết ta đâu?”

Hương Thần cười đến thực vui vẻ, là từ sâu trong nội tâm phát ra mà ra tươi cười, ấm áp hợp lòng người.

Thật là cái keo kiệt nam nhân.

Tô Văn nghĩ như thế.

“Người..... Hiện tại là ở..... Truy ta?” Tô Văn lấp bắp nói.

Nàng tuy rằng không phải thực xác định, nhưng là sẽ không có một người nam nhân vô duyên vô cớ như vậy đối nàng, chính là làm nàng kỳ quái chính là, hân như thế nào liền không thể hiểu được truy nàng tới?

?

☆, 22

? Hương Thần bởi vì nàng những lời này mà lập tức sững sờ ở đương trường, nguyên lai nàng vẫn là một chút đều không có biến, một chút cũng không biết quanh co lòng vòng một chút, nói ra nói quả thực là nhất châm kiến huyết có thể.

Nhưng là hân lại ái cực kỳ hiện tại nàng kia vẻ mặt mê mang.

Hương Thần cũng không có hồi nàng, chỉ là lẳng lặng nhìn nàng, chờ nàng kể tiếp.

Ở toà án thượng, cũng không phải một mặt nói chuyện là có thể lấy được thắng lợi, hơn nữa cần thận quan sát đối thủ, lấy tranh thủ một kích tức trung đây cũng là một loại phương pháp.

GIÓ NHẸ KHẼ THÔI, EM RẤT THÍCH ANH [C]

Khấu Tử Y Y

www.dtv-ebook.com

Phần 20

Đây chính là hấn thực thích.

“Ta siêu cấp thích hải dương, chính là ta lại không thể đi, cho nên vẫn vẫn liền đem trong nhà bố trí thành hải dương bộ dáng, có phải hay không rất đẹp? Cùng thật sự giống nhau.”

“Người vì cái gì không thể đi?” Hương Thần hỏi.

“Mụ mụ nói ta thân thể không tốt, không thể xuống nước.” Nói không thể xuống nước thời điểm Tô Địch rất là cô đơn, nhưng là thực mau lại khôi phục, “Bất quá mụ mụ nói chờ ta lại lớn lên một chút liền có thể đi.”

Trần đầy đều là chính năng lượng.

Hương Thần cảm thán, Tô Văn thật sự đem đứa nhỏ này mang rất khá.

Nếu Tô Địch đều đã đem khách nhân cấp mời vào phòng tới, kia nàng tự nhiên cũng chỉ có thể chiêu đãi khách nhân, cầm vài thứ kia bắt đầu tiến phòng bếp chuẩn bị nấu cơm.

Hương Thần tiến phòng bếp hỏi nàng muốn hay không hỗ trợ, nhưng là nhìn nàng tận nhiên có tự làm này hết thấy thời điểm hấn cảm thấy vẫn là không cần đi hạt trộn lẫn hảo, cho nên ỷ ở cửa nhìn nàng ở bên trong bận rộn rộn.

Bộ dáng này nàng rất cuộc là trải qua nhiều ít tra tấn mới chịu đựng tới.

Trước kia nàng cầm y ngọc thực, tự nhiên là sẽ không tiến phòng bếp, nhưng hiện tại nhìn nàng trích đồ ăn, xào rau, này hết thấy đều làm như vậy đẹp.

Tô Văn ở một cái lơ đãng ngoài đầu nhìn lại gian liền thấy được nam nhân kia mãi mãi đầy mặt mang theo cười nhìn nàng, mặt danh, nàng mặt xoát một chút liền đỏ.

May mắn, khẳng định là phòng bếp độ ẩm có điểm cao.

Tô Dịch ở phòng khách bên trong kêu hần, hần không thể không qua đi, lại vẫn là có chút lưu luyến không rời quay đầu lại nhìn nàng vài mắt mới đi đến phòng khách.

Nguyên lai Tô Dịch đang xem Bermuda tam giác, cảm thấy bên trong đồ vật đều xem không hiểu, lúc này mới kêu Hương Thần.

Đối với cái này, Hương Thần trước kia cũng thích xem, chỉ là sau lại trưởng thành, chú ý điểm cũng liền không ở này mặt trên, nhưng là hiện tại cấp Tô Dịch giảng giải một chút vẫn là thực nhẹ nhàng.

“Wow, thúc thúc người thật là lợi hại, này đó vân vân đều sẽ không. Nàng mỗi lần đều nói muốn ta đi hỏi lão sư, chính là lão sư cũng nói không phải rất rõ ràng, ai.” Nghe xong giải thích Tô Dịch như là đạt được cái gì bảo bối giống nhau, vào phòng lại tìm một ít thư ra tới, rất nhiều không hiểu địa phương đều dùng màu sắc rực rỡ bút cấp dấu hiệu ra tới.

Hương Thần thầm than đứa nhỏ này học tập năng lực, về sau khẳng định là có thể thành đại sự.

Tô Văn bưng đồ ăn ra tới thời điểm hai cái nam nhân một lớn một nhỏ ngồi vây quanh trên mặt đất, cũng không biết đang nói cái gì, hai người đều cười đến rất là vui vẻ.

Tô Địch nhìn thấy Tô Văn bưng đồ ăn ra tới, lập tức chạy tới giặt sạch tay, sau đó giúp đỡ bố trí chén đĩa, thực hiểu chuyện một cái hài tử.

“Người đem hài tử giáo dục rất khá.” Hương Thần tiến phòng bếp hỗ trợ bưng thức ăn, chỉ chốc lát công phu nàng cũng đã làm vài cái đồ ăn, hơn nữa mỗi người đều nhìn siêu cấp có muốn ăn bộ dáng, xem đến hăn đều mau chảy nước miếng.

“Cảm ơn ~” Tô Văn là nghe được ra đây là hăn chân thành nói Tô Địch hảo, tuy rằng Tô Địch cũng không phải nàng thân sinh, chính là nàng vẫn luôn đều đem hăn coi như thân sinh ở nuôi nấng, hiện tại bị người khen ngợi mang đến hảo, tự nhiên là thật cao hứng.

Cho nên, nàng câu này cảm ơn cũng là chân thành.

Không thể không nói Tô Văn nấu cơm công lực vẫn là rất mạnh, tóm lại, Hương Thần đều mau cảm thấy đây là hăn ăn qua ăn ngon nhất một bữa cơm, tuy rằng có rất lớn vượt mong ngựa hiềm nghi, nhưng là xác thật vẫn là làm được thực không tồi.

“Người chừng nào thì học nấu cơm?” Hương Thần hỏi.

“Kia sẽ Tô Địch còn nhỏ, không có biện pháp, hăn không thích ăn bên ngoài đồ vật, cho nên chỉ có thể chính mình học làm, bắt đầu thời điểm thật sự rất khó ăn, Tô Địch thường xuyên không ăn cơm, chỉ ăn sữa bò, sau lại thật sự là không có biện pháp, bị buộc ra tới.” Tô Văn cười khổ đến.

Có một số việc thật là không bức chính mình một phen, vĩnh viễn cũng không biết chính mình điểm mấu chốt ở nơi nào.

Mà nàng, lại làm được.

Nàng phía trước vẫn luôn cho rằng chính mình sẽ vẫn luôn là Tô Gia Minh tiểu công chúa, lại không biết có một ngày tiểu công chúa cũng sẽ biến thành hôi công chúa.

?

☆, 23(đệ nhất càn)

? Tô Văn đang nói lời này thời điểm đã không cảm giác được đau đớn, ngược lại, nàng rất là cảm kích, chỉ có quá khứ những cái đó đau, mới có nàng hiện tại.

Hồi tưởng lên, lúc trước thu lưu nàng bà cố nội còn có thể giúp nàng một phen, chính là đám người đi rồi thời điểm sở hữu sự tình liên đều chỉ có thể chính mình tới làm.

Hài tử mỗi ngày khóc, thời thời khắc khắc khóc, khi đó nàng cảm thấy toàn bộ thế giới đều là hài tử tiếng khóc, nháo đến nàng cả đêm chinh xong ngủ không yên.

Lý Chí tuy là nói giúp nàng thỉnh cái bảo mẫu, nhưng nàng lại từ chối, chỉ vì những việc này nàng sớm hay muộn đều là muốn chính mình làm.

“Văn văn.....” Hường Thần gọi một câu, lại không biết kế tiếp phải nói điểm cái gì, trong đầu có rất nhiều rất nhiều nói muốn cùng nàng nói, chính là, lại nói không ra khẩu.

Hắn này bảy năm lại làm sao hảo quá, mấy năm trước thời điểm nàng điên cuồng tìm nàng, chính là lại biến tìm không có kết quả, mọi người cũng không biết nàng hướng đi, lớn như vậy một cái sống sờ sờ người liên giống như từ biển rộng bên trong biến mất, liên một cái phao phao đều không có lưu lại.

Tìm không thấy người chỉ có dùng công tác tới tê mỗi chính mình, chính là, mỗi đến ban đêm liền sẽ nhớ tới đã từng có như vậy một cái nữ hài, đơn thuần mà thiên chân tới gần quá hẳn, chính là hẳn lại không có tới kịp bắt lấy, chỉ có chính hẳn mới biết được lúc trước có bao nhiêu hối hận.

Về nhà nàng sự tình hẳn là chờ đến Tô Gia Minh sự tình tuôn ra tới, Lý Chí bị thỉnh đi uống trà thời điểm hẳn biết minh bạch, nguyên lai nàng là tô thị trưởng nữ nhi.

Chính là, nàng nơi nào có nửa điểm thị trưởng nữ nhi bộ dáng, quả thực cùng nhà giàu nữ không hề liên lụy.

Lại sau lại, nghe được nàng mẫu thân tự sát tin tức, chính là, quang có tin tức, lại vẫn là tìm không thấy nàng người ở nơi nào.

Thế giới như vậy đại, chỉ cần nàng có nghĩ thầm trốn, hẳn chú định là tìm không thấy đi.

Lúc ấy, hẳn nhớ rõ Lưu Tống hỏi qua hẳn, hỏi hẳn như vậy không hề mục đích chờ một người tốt cuộc là vì cái gì, này căn bản là không đáng.

Có đáng giá hay không khác nói, chính là, hẳn rõ ràng biết, đương nữ hài kia cúi đầu, nhìn chính mình giày mặt, nói: Ta còn rất xinh đẹp, cũng rất sống sảng, cũng không giận người phiền, còn không gây chuyện, còn có điệu cười công năng, ăn đến nhiều còn không dài thịt, ăn đến thiếu cũng không chê, rất dễ dàng nuôi sống, nếu không..... Từ ta đi kia một khắc khởi, hẳn đáy lòng liền có một cái huyền bị nàng dễ dàng xúc động.

Hẳn cần thiết thừa nhận, nàng không có Bạch Điềm xinh đẹp, cũng không có Bạch Điềm có khí chất, nhưng là, cảm tình việc này thật sự không phải bởi vì đối phương đủ xinh đẹp, đủ có khí chất mới có thể thành đôi.

GIÓ NHẸ KHẼ THÔI, EM RẤT THÍCH ANH [C]

Khẩu Tử Y Y

www.dtv-ebook.com

Phần 21

Tô Văn lập tức không biết hẳn là như thế nào trả lời, suy nghĩ nửa ngày, “Tô Địch thật sự thực thích hưởng thức thức?” Tô Địch lập tức không ngừng gật đầu, giống như liền sợ nàng không đáp ứng giống nhau. “Nếu không như vậy, Tô Địch hẳn hưởng thức thức làm cha nuôi hảo sao?”

Lấy lui vì tiến, đây là Tô Văn hiện tại có thể nghĩ ra được duy nhất một cái biện pháp, nếu là không đáp ứng nói Tô Địch khẳng định thực thương tâm, nhưng là đáp ứng rồi nói chính nàng trong lòng lại có một tầng ngật đáp, cho nên, này hẳn là xem như rất có hiệu chiết trung phương pháp đi.

Chính là, tự cho là còn tính không tồi chủ ý ở mặt khác hai cái đương sự trong lòng lại cảm thấy thật sự một chút đều không tốt, hơn nữa là phi thường không tốt.

Tô Văn trực giác là bị lưỡng đạo phi thường bất hữu thiện ánh mắt cấp kích thích tới rồi, nàng cùng cái đà điều giống nhau ngẩng đầu lên, nhìn mắt Tô Địch, lại nhìn mắt Hương Thần, nàng có nói sai rồi cái gì sao? Vì cái gì bọn họ ánh mắt đều như vậy như vậy bất hữu thiện?

“Cha nuôi? Làm ba ba?” Đây là Tô Địch trực tiếp nhất ý tưởng, ba ba nếu là làm kia vẫn là ba ba sao?

Tô Văn 囧, Hương Thần tán.

“Chính là không phải thân sinh ba ba, không phải làm ba ba.” Tô Văn thành khẩn giải thích nói, này tiểu phá hài như thế nào như vậy khó tống cổ đâu, trước kia cũng không cảm thấy như vậy khó làm nha, chẳng lẽ là cảm thấy chính mình có hậu trường? Chính là hẳn cùng Hường Thần đây mới là lần đầu tiên gặp mặt được không? Xem ra nàng về sau đến hảo hảo giáo dục một phen về đối người xa lạ nhận tri vấn đề.

“Kia không phải thân sinh ba ba, lại không phải làm ba ba, đó là cái gì ba ba?” Tiểu hài tử chính là có một cỗ đánh vỡ lấu niêu hỏi đến để tinh thần.

Tô Văn đối mặt như vậy dò hỏi quả thực là cảm thấy một cái đầu hai cái đại, hiện tại nếu là ai có thể giúp nàng giải quyết vấn đề này nói nàng nhất định số tiền lớn cảm tạ.

?

☆, 24(đệ nhị càng)

? Tô Văn xin giúp đỡ tính nhìn về phía Hường Thần, hy vọng hẳn có thể hơi chút ra mặt giúp đỡ một chút, chính là người nào đó tựa hồ cảm thấy xem diễn vị trí càng vì thích hợp hẳn, cho nên chỉ là lẳng lặng ăn hẳn cơm, ân, nơi này sống thật xác thật không tồi, rất non, thực mềm, cay vị cũng đều toàn đi vào.

“Tô Địch, chúng ta không rồi rắm vấn đề này hảo sao?” Tô Văn chỉ có thể đề tài dời đi.

“Chính là lão sư nói, không hiểu liền phải hỏi, đây mới là hảo hài tử.”

Hường Thần cho Tô Địch một cái siêu cấp tán ánh mắt.

Tô Văn xem như đã hiểu, hiện tại là bọn họ hai cái nam nhân liên hợp lại cùng nhau khi dễ nàng, không đúng, là một lớn một nhỏ, hơn nữa, nàng

là lấy bọn họ một cái cũng chưa biện pháp.

“Ta ăn xong rồi, các người rửa chén.” Tô Văn cảm thấy trận này đàm phán quả thực là khinh người quá đáng, nàng chỉ có rời khỏi. Tức giận đến chết khiếp Tô Văn đặt mông ngồi ở trên sofa, đem TV thanh âm điều đến lớn nhất, toàn bộ phòng đều quanh quẩn đều trọc cường thanh âm.

“Người không phải nói vân vân thích miêu cùng lão thử sao?” Hường Thần tặc hề hề hỏi Tô Địch.

Hiện tại trên bàn cơm chỉ còn hai cái nam nhân, đây là bọn họ thu hoạch tuyệt đối chủ quyền cái thứ nhất nơi sân.

“Bởi vì miêu cùng lão thử không có thanh âm.”

Nga nga, Hường Thần nháy mắt đã hiểu, nàng hiện tại là ở dùng thanh âm tới chống cự nội tâm suy yếu.

Hường Thần cho Tô Địch một cái vỗ tay ý bảo, kết quả, bang một tiếng xuyên qua đầu trọc cường cường đại khí tràng vẫn là truyền tới nàng lỗ tai.

Tô Văn đơn giản ôm ôm gối không hề để ý tới bọn họ.

Chờ Hường Thần vừa đi, nàng liền phải hảo hảo giáo huấn một đống Tô Địch, lúc này mới đọc bao lâu thư, liền biết tìm kiếm liên minh? Hơn nữa vẫn là liên hợp đối phó nàng.

Tô Địch hiển nhiên còn không có ý thức được kế tiếp chính mình sẽ có như thế nào kỳ ngộ, vẫn là cùng Hường Thần ăn đến vui vẻ vô cùng.

“Ba ba, ngày mai người đưa ta đi đi học đi, ta làm vương thiên nhìn xem ta ba ba có bao nhiêu soái.” Tô Địch này xem như trực tiếp lên đường, hẳn nghĩ mặc kệ có phải hay không thân sinh ba ba lại hoặc là không phải

làm ba ba, chỉ cần là ba ba liền hảo, cho nên, hăn ngày mai liền phải kéo đi khoe ra một phen, hăn ba ba chính là siêu cấp vô địch vũ trụ soái ba ba.

Ba ba này hai chữ quả thực là quá mức vang dội, liền tính Tô Văn muốn không đi nghe bọn hăn nói chuyện, lại cũng là rành mạch nghe được.

Tô Địch hiển nhiên không chú ý tới đến từ Tô Văn oán khí thêm hận khí, cùng với các loại khí, hăn chỉ biết chính là hăn về sau cũng là có ba ba người, cho nên, hiện tại hăn nội tâm cao hứng cũng không phải là ai đều có thể phá hư.

“Hảo.”

Mà đây mới là làm Tô Văn hận đến nghiến răng nghiến lợi nguyên nhân, hăn nhưng thật ra nhẹ nhàng một cái hảo liền đem sự tình thu phục, chính là, này lại xem như chuyện gì xảy ra, hăn không thể hiểu được liền thành Tô Địch ba ba, kia chẳng phải nhận việc nàng..... Lão công?

Lão công này hai chữ bỗng dưng chui vào nàng trong óc, Tô Văn đều mau cảm thấy chính mình quả thực là có tật xấu, sao có thể.

Hất hất đầu, lập tức đem này quý dị ý tưởng vứt chi sau đầu.

Không thể loạn tưởng, tuyệt đối không thể loạn tưởng.

Kiên quyết báo cho chính mình không cần loạn tưởng lúc sau Tô Văn liền toàn thân tâm đầu nhập đến xem TV, nàng thích xem phim hoạt hình, đối với như vậy nào tàn phim thần tượng hoặc là mẹ chồng nàng dâu kịch nàng thật là một chút tâm tư đều không có, cho nên nhìn tới nhìn lui vẫn là cảm thấy phim hoạt hình là đẹp nhất.

Mà Tô Địch cùng Hương Thần đang ở vì rốt cuộc ai tới rửa chén mà hoa kéo búa bao.

“Lần này ngươi ra cái gì?” Tô Địch hai chỉ tay nhỏ đều giấu ở sau lưng, thực nghiêm túc hỏi Hường Thần, hắn đã liên thua hai lần, vậy chỉ có cuối cùng một lần cơ hội, cho nên hắn tính toán dùng ra hắn giữ nhà bản lĩnh, đó chính là bán manh.

Đối mặt này một đôi linh động hai mắt, Hường Thần lại là thấy được Tô Văn bóng dáng, lúc trước, nói xong kia một chuỗi dài thổ lộ lúc sau cũng là dùng như vậy một đôi giáo hoạt đôi mắt nhìn hắn, liền bởi vì như vậy hắn mới động tâm. Hiện giờ, lại là như vậy một đôi mắt.

“Cục đá.” Thật sự, Hường Thần là thật sự muốn ra cục đá.

Nhưng kết quả là, Tô Địch cũng là ra kéo.

“Ta đều nói ra cục đá, ngươi như thế nào còn có thể ra kéo đâu?” Hường Thần chỉ chỉ trên bàn chén đĩa, ý bảo nam tử hán làm việc phải có đảm đương.

GIÓ NHẸ KHẼ THÔI, EM RẤT THÍCH ANH [C]

Khẩu Tử Y Y

www.dtv-ebook.com

Phần 22

Bất quá, tuy rằng nàng chứng kiến quá nam nhân dáng người tương đối thiếu, nhưng là nhưng cũng biết nói Hường Thần đích xác thật không tồi, cơ ngực cơ bụng đều ra tới, rồi lại không phải to con cái loại này, hẳn là thuộc về gầy nhưng rắn chắc hình.

Ở phản ứng lại đây chính mình thế nhưng ở quan sát hẳn dáng người lúc sau nàng lập tức phản ứng lại đây, cũng theo bản năng muốn che khuất đôi mắt. Chính là, cố tình nghe hẳn nói kia mấy chữ lúc sau thế nhưng như là nghe được một mật làm nũng ý vị, nàng nghe làm sao? Vẫn là nàng xuất hiện ảo giác?

Quả thực là quá không thể tưởng tượng.

Hường Thần không phải vẫn luôn là kia không thể dâm loạn mây bay sao? Như thế nào còn sẽ có như vậy buồn cười biểu tình? Đối, Hường Thần hiện tại biểu tình quả thực liền cùng tiểu hài tử muốn ăn đường lại ăn không đến biểu tình quả thực là không có sai biệt, Tô Văn nháy mắt liền cười khai.

“Cho nên người liền trực tiếp ném cùng nhau?” Hẳn kia áo sơmi chính là làm theo yêu cầu, nàng kia yếm đeo cổ cũng liền hơn mười đồng tiền hóa, hơn nữa tràn đầy đều là dầu mỡ, hiện tại hẳn liền trực tiếp như vậy ném ở bên nhau? Hay là hẳn kia thuần khiết vô hạ hình tượng hạ chính là như vậy?

Nếu là làm năm đó những cái đó mê luyện này phong vân học trường các nữ sinh đã biết không biết làm gì phản ứng.

Này ý tưởng vừa ra, Tô Văn nhưng thật ra trước chính mình cười thượng.

Hương Thần không rõ nàng này lại là then thùng lại là cười rớt cuộc là có ý tứ gì, rất là khó hiểu hỏi một câu, “Cười cái gì?”

“Không gì không gì.” Tô Văn chạy nhanh xua tay, nàng cũng không thể cho hẳn biết ý nghĩ của chính mình, đi qua đi thực tự nhiên đem hẳn áo sơmi cùng yếm đeo cổ tách ra tới. “Người cái này chỉ có thể cầm tới trong tiệm đi xử lý, ta này phỏng chừng không có biện pháp giúp người lộng sạch sẽ.” Nàng lại không phải cái gì chưa hiểu việc đời, này quần áo bao nhiêu tiền nàng cũng là tốt xấu có cái số.

“Không có việc gì, người cùng nhau giặt sạch đi, đến lúc đó ta lại qua đây lấy.” Chỉ cần là người tẩy, mặc kệ có sạch sẽ không đều không có việc gì. Hương Thần trong lòng đánh chính mình tính toán.

Tô Văn mắt trợn trắng, người này là giàu đến cháy mỡ sao?

Nàng trước kia tuy rằng cũng cũng không muốn lo lắng tiền sự, dùng, xuyên đều là là tốt nhất, chính là từ gia đạo sa sút lúc sau nàng mới biết được một phen tiền cũng có thể đổi chết trắng hán.

Cầm áo sơmi cùng yếm đeo cổ vào buồng vệ sinh, thừa dịp hiện tại dầu mỡ còn không có làm, có lẽ có thể rửa sạch sẽ.

Lăn lộn có một lúc sau mới ra tới, trong tay cũng nhiều một kiện áo thun, “Nặc, trước đem cái này mặc vào đi.” Đây là một kiện nam sĩ áo thun, nàng như thế nào sẽ có.

Hương Thần không tiếp, nếu là nam nhân khác hẳn chính là sẽ không xuyên, còn không bằng trực tiếp xích quả đầu.

“Đây là ta ca, tân.” Tô Văn tức giận nói một câu, người nam nhân này thật là đừng niết có thể, thật đúng là cho rằng chính mình đáng người hảo nha, cư nhiên còn dám ghét bỏ.

Hiển nhiên, Tô Văn đem vẻ mặt của hắn đọc thành là ở ghét bỏ, cho nên mới chủ động nói như vậy một câu.

Lý Chí có đôi khi cũng sẽ tại đây qua đêm, cho nên, cũng thả một hai bộ quần áo tại đây làm bất cứ tình huống nào. Không nghĩ tới hôm nay liền thật đúng là dùng tới.

Chỉ là người này biểu tình thật đúng là không thảo hi. “Người kia quần áo ngày mai làm người lại đến lấy đi.”

“Người giúp ta giặt sạch?” Khi nào tới bắt không quan trọng, quan trọng là là nàng hỗ trợ tấy.

Tô Văn tự nhiên là không đọc hiểu hắn biểu tình hàm nghĩa, cũng căn bản là không hướng những mặt khác suy nghĩ, chỉ là những việc này đều là hình thành thói quen, nhìn thấy đơ quần áo liền sẽ muốn giặt sạch, nhìn thấy không sạch sẽ địa phương liền phải quét, đây đều là mấy năm nay lưu lại tới di chứng.

Trước kia Lý thị còn luôn là nói nàng một chút nữ hài tử bộ dáng đều không có, không hiểu nấu cơm, sẽ không giặt quần áo, sẽ không quét rác, hiện tại nhưng thật ra cái gì đều học xong.

Quả nhiên, năm tháng là một phen bén nhọn dao giết heo.

Hương Thần cũng không lại hoài nghi cái gì, nếu là nàng ca vậy miễn cưỡng chấp vá một chút đi. Hương Thần này mới vừa đem một bộ mặc tốt,

đồng hồ cũng đã gõ vang lên 8 giờ.

“Thời gian cũng không còn sớm, người đi về trước đi.” Này cơm cũng ăn, tặg cũng tặg, hắh cũng nên đi trở về, ngủ một giấc lên, nàg như cũ vẫn là nàg, hắh cũng vẫn là hắh, lẫn nhau liên đều hướng là không có gặp qua giống nhau.

Mà đây cũng là nàg nhất hy vọng trạng thái.

Đối với qua đi, liên tính lại lưu luyến, lại cũng không nghĩ có quá nhiều liên lụy.

“Vần vần, chúng ta bất hòa ba ba cùng nhau ngủ ngủ sao?” Nghe được Tô Văn nói phải hướng thần trở về Tô Địch lập tức ra tới ồn ào, hắh lúc này mới vừa nhận ba ba, kết quả ba ba muốn đi sao? Ở hắh ấu tiêu sâu trong tâm linh, đây là không tiếp thu được.

Tô Văn 囧 quá độ.

“Bọn họ ba ba mụ mụ đều là ngủ chung.” Tô Địch như là một vị Tô Văn không tin giống nhau, lại không sợ chết bỏ thêm một câu.

Tô Văn cảm thấy đứa nhỏ này đi đọc cái gì vườn trẻ nha, như thế nào học được đồ vật không có một kiện là tốt? Tô Văn thiệt tình cảm thấy này vườn trẻ vẫn là không cần đi đọc hảo.

“Ba ba hôm nay buổi tối còn có chút việc, chờ tiểu địch trước ngủ lại đi, sáng mai ta đưa người đi đi học, được không?” Hướng Thần nhìn ra Tô Văn xấu hổ, tiến lên bế lên Tô Địch hống đến.

“Kia ba ba có thể không đi sao?” Tô Địch đáng thương hề hề hỏi, đây là nhiều thiếu tình thương của cha a. Này ba ba ba ba cũng kêu vô cùng lưu.

Tô Văn nhìn này một lớn một nhỏ hồ động, thật hận không thể trực tiếp có cái động cấp chui.

Tiểu hài tử không hiểu chuyện cũng liền thôi, chính là này đại cũng đi theo hồ nháo là muốn loại nào?

“Ba ba muốn kiếm tiền dưỡng gia a, nếu là không có tiền nói người như thế nào đợc vườn trẻ đâu?” Hương Thần đột nhiên liền nghĩ tới một câu: Ta phụ trách kiếm tiền dưỡng gia, người phụ trách xinh đẹp như hoa. Nhiều hạnh phúc ấm áp a.

“Ân, vậy đợc rồi, vậy người ngày mai nhất định phải đưa ta đi đi học.” Tô Địch rất là không yên tâm, còn thế nào cũng phải muốn cùng hẳn kéo câu mới tính.

GIÓ NHẸ KHẼ THÔI, EM RẤT THÍCH ANH [C]

Khấu Tử Y Y

www.dtv-ebook.com

Phần 23

Bị chính mình nhi tử ghét bỏ là như thế nào đâu? Chính là nàng như vậy, trong lòng ai oán tìm không thấy bất luận cái gì thích hợp từ ngữ tới hình dung.

Hảo đi, vẫn là nghĩ tới một cái: Hồng mắt.

Hương Thần đã đến thời điểm Tô Văn chính Tô Địch ở đùa giỡn, đây là buổi sáng một môn môn bắt buộc, Tô Địch nói, như vậy có thể tăng lên hai người một ngày sức chiến đấu, Tô Địch liền tính lại muốn ngủ lười giác cũng là kinh không được Tô Địch các loại quấy rối.

“Như vậy sáng sớm chính là ai nha?” Tô Văn còn ở hãy còn buồn bực, chính là Tô Địch sớm đã nhảy nhót đi mở cửa, có như vậy gấp không chờ nổi sao? Quả thực so nhìn đến tình nhân còn muốn cao hứng.

“Sớm.” Quả nhiên là hãn, còn man giữ chữ tín sao, chỉ là kỳ thật này tín dụng người hoàn toàn có thể không tuân thủ. Tô Văn lười nhác cùng hãn trở về cái chào buổi sáng. “Ăn cơm sáng sao?” Tới sớm như vậy, hãn là còn không có ăn đi? Tô Văn trong lòng nghĩ như thế cũng đã xuống tay đi chuẩn bị ba người phân bữa sáng.

Phía trước thời điểm Tô Văn ở trên mạng nhìn đến một cái mục mục có thể ở ba tháng mỗi ngày đều làm ra không lặp lại bữa sáng mà hôm một không thôi, nghĩ nàng hài tử nên có bao nhiêu hạnh phúc, mà hiện tại, nàng

tuy rằng lộng không ra như vậy nhiều đa dạng, nhưng là đối phó giống nhau bữa sáng vẫn là dư dả.

Một ly thuần sữa bò, một chén thịt nạc gạo kê cháo, một cái quả táo, đơn giản mà có dinh dưỡng. Thịt nạc cháo là buổi tối liền dùng lâu niêu ngao, buổi sáng uống thời điểm thực dĩnh cũng thực ấm, Tô Địch thực thích ăn.

“Lại đây ăn cái bữa sáng lại đi đi.” Tô Văn gọi vừa thấy mặt liền hận không thể thời thời khắc khắc dính ở bên nhau hai người, như thế nào cùng liên thể anh nhi giống nhau.

Hương Thần đối với Tô Văn biến hóa đã ở ngày hôm qua cũng đã chứng kiến qua, như vậy nàng càng thêm giàu có ý nhị, cũng càng thêm hấp dẫn hẳn.

Ảo tưởng nếu là về sau mỗi ngày đều có thể ăn đến nàng hương hương bữa sáng hoặc là bữa tối nói thật là là cỡ nào hạnh phúc, đương nhiên, nếu là nàng đồ ăn Trung Quốc cũng tới cấp hẳn đưa nói kia quả thực chính là thiên thượng nhân gian.

Nghĩ nghĩ, trong đầu cũng đã không tự giác mà phác họa ra một bộ hoàn mỹ bức họa, kia cũng là hẳn chờ mong đã lâu hình ảnh.

Có nàng, có hẳn, có hài tử. Vô luận địa điểm ở đâu, vô luận tao ngộ như thế nào sự, hẳn đều là hạnh phúc mà thỏa mãn.

Hương Thần một hơi liền ăn tam đại chén cháo, Tô Văn thầm than, may mắn đêm qua nhiều nấu điểm, bằng không thật đúng là không đủ hẳn ăn.

“Văn văn, chờ hạ người theo chúng ta cùng đi trường học sao?” Tô Địch hỏi, một chén nhỏ cháo đều mau thấy đáy, đĩa nhỏ này dung lượng vẫn luôn đều rất lớn, cho nên, rất có..... Thịt cảm.

“Còn muốn ăn chút sao?” Tô Văn hỏi.

Này tiêu phá hài thể nhưng thật đúng là muốn lại đến một chén, nàng đều chỉ ăn một chén nhỏ hảo sao? Hẳn như vậy ăn xong đi sớm hay muộn sẽ ăn thành một cái tiêu mập mập.

Ai, hảo đi, tiêu hài tử còn ở trường thân thể thời điểm, vậy thông cảm một chút đi, hơn nữa này cháo cũng dễ dàng tiêu hóa, ăn xong không một hồi lại sẽ đói, cho nên cố ý cho hẳn tắc cái quả táo ở trong bao.

Tô Văn rất ít làm hẳn ăn đồ ăn vặt, tiêu hài tử vẫn là muốn tận lực ăn nhiều chút có thể trường thân thể, may mắn chính là, đĩa nhỏ này cũng không thể nào thích ăn những cái đó lung tung rối loạn đồ ăn vặt.

Rất nhiều thời điểm Tô Văn cho hẳn tiền tiêu vặt hẳn đều là mua món đồ chơi hoặc là một ít truyện tranh thư linh tinh.

“Người mỗi ngày đều có thể ăn nhiều như vậy?” Hương Thần vỗ trán, hẳn lập tức liền ăn nhiều, nên sẽ không đem này tiêu mập mập phân tất cả đều ăn xong rồi đi.

“Không phải, bởi vì hôm nay cùng ba ba lần đầu tiên ăn, cho nên có thể ăn được thật tốt nhiều.” Tiêu mập mập lại bắt đầu vuốt mông ngựa, Tô Văn cảm thấy nàng hẳn là lập tức thoát đi cái này địa phương, “Ba ba, về sau người mỗi ngày đều tới bồi ta ăn bữa sáng đi, như vậy ta là có thể ăn rất nhiều rất nhiều, sau đó là có thể mau mau lớn lên, trường đã có ba ba lớn như vậy.”

“Tô Địch rất muốn lớn lên?”

“Đúng vậy, trưởng thành là có thể bảo hộ văn chậm nha, còn có thể kiếm thật nhiều thật nhiều tiền, văn văn liền không cần mỗi ngày tăng ca kiếm tiền.”

Ai, tiểu hài tử quá hiểu chuyện cũng đều không phải là một chuyện tốt.

Tô Văn đã ở hẳn hai mông ngựa đối thoại thời gian bên trong đem hẳn cặp sách đều chuẩn bị tốt, ăn xong liền phải đi đi học, bằng không thời gian nên không còn kịp rồi.

“Bên trong thả cái quả táo cùng một lọ sữa bò, đến lúc đó đói thời điểm liền ăn ha.”

“Đã biết, vân vân, người mỗi ngày đều nói, có mệt hay không nha, ta là thực mau là có thể trưởng thành đại nhân người, cho nên ta chính mình có thể chiếu cố chính mình.”

U tây, này đều cái gì tiết tấu, hẳn có thể chính mình chiếu cố chính mình? Nếu là như vậy nàng còn ba kéo kéo thủ hẳn làm gì?

“Người này chết hùng hài tử.” Tô Văn đối với hẳn đầu nhỏ chính là một phách.

“Vương thiên nói, sở dĩ có hùng hài tử chính là bởi vì có hùng hài tử cha mẹ.”

Ha hả, Tô Văn thế nhưng không lời gì để nói.

“Vân vân, người thật sự không cùng chúng ta cùng đi trường học?” Ngồi ở sau xe vị Tô Địch ôm cái tiểu cặp sách, từ cửa sổ xe đáng thương hề hề nhìn nàng, nói được có bao nhiêu hy vọng nàng cũng cùng đi đưa hẳn giống nhau.

Hẳn trước kia chính là phi thường ghét bỏ nàng.

“Người là có ba ba liền không cần mụ mụ hùng hài tử, ta còn là không đi đi.” Tô Văn vừa lúc hôm nay công ty cũng có việc, cho nên có thể sớm

một chút đi liền sớm một chút đi.

Hương Thần dờ khóc dờ cười, đây là ghen tị tiết tấu sao?

“Ở đâu? Bằng không ta thuận đường cũng đưa người qua đi?” Hương Thần đề nghị đến.

Tiểu hài tử về điểm này trong lòng hẳn như thế nào sẽ không biết, ba ba mẹ mẹ cùng nhau xuất hiện ở đồng học trước mặt, đó là một loại khoe ra.

Chính là, Tô Văn hẳn là sẽ không nguyện ý đi.

“Không cần, ta có xe, người trực tiếp giúp ta đem Tô Địch đưa đến vườn trẻ là được.” Tô Văn cũng không phải thật sự không nghĩ đi, nàng chỉ là không nghĩ cảm thấy xấu hổ, cùng một người nam nhân cùng đi đưa hài tử, kia chỉ có cha mẹ mới có thể làm sự tình, mà bọn họ, căn bản là cái gì đều không phải.

Tô Địch cũng thực ngoan ngoãn không nói cái gì nữa, chỉ là dần dần từ cửa sổ xe ngăn cách gương mặt kia biểu hiện tràn đầy không cao hứng.

Tô Văn cũng bất đắc dĩ.

*

GIÓ NHẸ KHẼ THỎI, EM RẤT THÍCH ANH [C]

Khẩu Tử Y Y

www.dtv-ebook.com

Phần 24

Chính là một ngày đều đi qua, nữ sinh vẫn luôn đều không có chờ đến nam sinh, mà nữ sinh cũng biến mất ở lúc trước hẳn đối nàng nói câu nói kia trong núi.

Kỳ thật nói đến cùng xác thật cũng là thực cầu huyết một đoạn cảm tình, chỉ là, cái này tác giả miêu tả thật sự có thể viết đến người trong xương cốt đi, rõ ràng đến làm người đồng cảm như bản thân mình cũng bị.

“Ân, này tác giả công lực không tồi, ta còn tưởng đem nàng ký xuống tới.” Tô Văn nói.

“Không tồi, nếu là thật sự có thể ký xuống tới lời nói lại nhiều một cái thực lực tác giả, đáng giá chế tạo.” Xem ra nàng rất nhỏ đồ ăn đối với cái này tác giả có đồng dạng thẩm mỹ.

Xem bản thảo nhật tử kỳ thật là khó nhất ngao, nếu là tác giả viết đến không tồi kia còn hảo, nếu là viết đến cũng không phải thực vừa lòng nói kia tu văn tu lên liền cùng chính mình viết không có gì khác nhau.

“Tưởng hảo tiêu đề sao?” Ân sáng hỏi một câu.

“Còn không có, người có tốt kiến nghị sao?”

“Tạm thời còn không có.”

Này không vô nghĩa sao?

*

Giữa trưa mau nghỉ ngơi thời điểm, ăn sáng thần thần bí bí chạy tới cùng nàng nói, “Ta nghĩ tới một cái tiêu đề, người nhìn xem có thể hay không như ý.”

“Ân?”

“Bị quên đi một ngày.”

Tô Văn như suy tư gì nghĩ nghĩ, có điểm ý tứ, cũng rất phù hợp chỉnh thiên tiểu thuyết chuyện xưa kết cấu, “Khá tốt, đến lúc đó cấp chủ biên nhìn xem, nếu có thể quá nói cái này xác thật không tồi. Tạ lạp.”

Này thiên bản thảo tác giả lấy nguyện tiêu đề là ‘ ta rốt cuộc mất đi người ’, chính là như vậy tiêu đề rất nhiều, hơn nữa thương cảm sắc thái quá nồng liệt, cho nên Tô Văn cảm thấy vẫn là cần thiết muốn đổi một cái, hiện tại ăn sáng nói ra cái này có lẽ cũng không tệ lắm.

Trì hoãn cũng có, nhạc đạo cũng có.

Vốn dĩ buổi chiều thời điểm liền tính toán cùng chủ biên đề một chút chuyện này, lại không nghĩ rằng chủ biên nhưng thật ra trước đem nàng cấp kêu đi vào.

Chủ biên họ Triệu, là cái ba mươi mấy nữ nhân, ăn mặc thời thượng, người lại rất ôn hòa, Tô Văn thực thích nàng, hai người chi gian trừ bỏ ngày thường công tác, cũng sẽ giao lưu một chút những mặt khác, Tô Văn quang liền này một năm từ nàng nơi này học được đồ vật cũng rất nhiều, nàng cũng là thiệt tình cảm tạ nàng tài bồi.

“Chủ biên, người tìm ta?”

“Ân, nắng sớm phần mềm người biết không?”

Đối với cái này năng sớm phần mềm Tô Văn như thế nào sẽ không biết, năm nhất thời điểm bởi vì lần đó ở Lý Chí nơi đó đụng vào Hương Thần, liền biết hẳn đã là một cái nho nhỏ công ty lão bản, lúc ấy hẳn cái kia công ty đã kêu “Năng sớm phần mềm”. Ở lúc sau, công ty càng làm càng lớn, đặc biệt là ở di động APP nghiên cứu phát minh phương diện làm được hô mưa gọi gió. “Biết, làm sao vậy?”

Như thế nào sẽ đột nhiên hỏi đến cái này?

“Chúng ta công ty cùng năng sớm phần mềm có cái quảng cáo giao diện hợp tác, chủ đánh một khoản văn nghệ APP, nhưng là, đối phương chỉ định lần này đàm phán yêu cầu người đi.”

Tô Văn lúc ấy liền sững sờ ở đường trường, này hay là lại là Hương Thần chủ ý? Đây là nàng phản ứng đầu tiên có khả năng nghĩ đến, bằng không, nàng thật sự không thể tưởng được còn sẽ có cái gì mặt khác nguyên nhân, hơn nữa nàng chỉ là một cái nho nhỏ biên tập, căn bản là không phụ trách nói quảng cáo hợp tác này một khối.

Trừ bỏ là hẳn, nàng cũng không thể tưởng được mặt khác nguyên nhân.

“Người nhận thức đối phương công ty người?”

Tô Văn lắc lắc đầu, nàng cũng không giống làm người biết nàng cùng Hương Thần quan hệ, nàng hiện tại ở mọi người trong mắt chẳng qua cũng là cùng sở hữu người thường giống nhau thân phận, không có quá khứ phong cảnh, cũng không có làm càn tư bản, cho nên nàng chỉ là thành thật kiên định làm tốt chính mình bốn phận, nhưng hiện tại Hương Thần làm như vậy hiển nhiên là muốn đánh phá nàng hiện có sinh hoạt.

Chính là hẳn này lại là vì cái gì đâu? Nàng đều đã rõ ràng rành mạch nói bọn họ chi gian không có khả năng, hẳn hiện tại làm loại này dây dưa lại là vì cái gì?

“Đây là hợp đồng, đối phương đã đáp ứng ký hợp đồng, chỉ là yêu cầu người qua đi thêm một chuyến, có thể chứ? Nếu người không muốn nói ta lại tiếp tục theo chân bọn họ bên kia câu thông một chút.”

Chủ biên là cái khôn khéo nữ nhân, như thế nào nhìn không ra nàng do dự, chính là nàng lại chắc chắn nàng sẽ đáp ứng, mặc kệ là từ công ty ích lợi vẫn là cá nhân tình nghĩa, cái này công tác nàng đều chối từ không xong.

“Đối phương ước hảo thời gian là buổi chiều tam điểm, chờ hạ người làm một chút chuẩn bị liền qua đi đi.” Quả nhiên, sấm rền gió cuốn chính là thích hợp như vậy nữ cường nhân.

Tô Văn không có tiếp xúc quá quảng cáo hợp tác, càng không có làm đại biểu đi thêm quá hợp đồng, cho nên, không thể không nói, mặc kệ đối phương rốt cuộc có phải hay không Hường Thần, nàng đều là vẫn là có chút khấn trương.

“Cái gì? Người muốn đi nắng sớm phần mềm? Bọn họ lão bản siêu soái, người nếu có thể nhìn thấy nói có thể giúp ta muốn trương ký tên sao? Nếu có thể chụp đến ảnh chụp nói liền càng tốt. Đúng rồi, hần còn là đương hồng luật sư nga, chỉ cần là hần ra tay kinh tế kiện tụng liền không có thua quá, như vậy nhân vật phong vân, người chờ hạ liền phải gặp được, khấn trương sao?” Ăn sáng biết nàng rất ít chú ý bát quái, cho nên hiện tại một bên hoa si, một bên cho nàng phổ cập nhân văn phổ cập khoa học.

Nếu là nàng nói cho hần, nàng nhận thức Hường Thần nói có phải hay không sẽ làm nàng kinh ngạc nói không ra lời? Bất quá này vẫn là đừng nói nữa đi, nàng vẫn là bảo trì nàng điệu thấp đi.

Ăn sáng lưu luyến không rời nhìn theo nàng ra cửa, nàng này chân trước mới vừa bán ra công ty, nàng sau lưng WeChat liền đến: Nhất định nhất định nhớ rõ giúp ta muốn ký tên hoặc là chụp ảnh ha.

Tô Văn hỏi nàng: Người gặp qua lão tổng tự mình tới ký hợp đồng sao?

Ở Tô Văn trong ý thức mặt, lão tổng đều là bá khí trắc lậ, chỉ cần không phải lớn đến yêu cầu lão tổng ra mặt hợp đồng giống nhau đều là có cấp dưới phụ trách, cho nên đến nỗi rốt cuộc có thể hay không nhìn thấy Hường Thần, Tô Văn vẫn là thực hoài nghi, đương nhiên, nếu là không thấy được nói kia tự nhiên là tốt nhất.

GIÓ NHẸ KHẼ THÔI, EM RẤT THÍCH ANH [C]

Khẩu Tử Y Y

www.dtv-ebook.com

Phần 25

“Về sau cái này quảng cáo mặt thiết kế cùng với quảng cáo ngữ đều từ người tới đàm phán, ta và các người chủ biên nói tốt.” So sánh với hôm qua chứng kiến Hương Thần, hôm nay Hương Thần nhưng thật ra càng thêm hương một vị thành công nhân sĩ, tây trang giày da, tinh khí thần thực hảo, ánh mắt quắc thước, lão thần khắp nơi vừa lên tới liền trực tiếp nói công tác sự tình.

Khá tốt.

Chính là, “Vì cái gì thế nào cũng phải là ta?” Đây là Tô Văn không hiểu địa phương, quảng cáo kế hoạch nàng là thật sự một chút cũng đều không hiểu, hơn nữa thiết kế gì đó nàng càng là không hiểu, “Mấy thứ này ta cũng chưa đã làm.”

“Người trước ra kế hoạch phương án, đến lúc đó ta nhìn cảm thấy được không là được, đến nỗi thiết kế, các người công ty không phải có trang trí? Còn làm không tốt?” Hương Thần bàn lại cập công tác thời điểm luôn là có thể cho người một loại cảm giác áp bách, có lẽ là hãn quá cường đại, tóm lại, Tô Văn chính là ở hãn như vậy áp bách hạ đem công tác này cấp đáp ứng rồi xuống dưới.

“Vừa mới Lưu Tổng cùng người nói cái gì?” Này nhảy lên cũng quá lớn đi, trực tiếp là từ này tuyến lập tức liền nhảy tới mặt khác một cái tuyến lên rồi, thật là có điểm theo không kịp tiết tấu.

Hắn chính là thật xa liền thấy được Lưu Tống kia tôn tử kia mặt mày hớn hở bộ dáng, khẳng định là cùng Tô Văn nói hắn cái gì lời hay, này tôn tử ngày thường là túng đến một câu đều nói không nên lời, vừa đến thời khắc mấu chốt, chính là phá hư không khí chủ.

Tô Văn lắc lắc đầu, xem ra Lưu Tống cũng không phải Hương Thần phái lại đây chủ động cùng nàng nói lên việc này, nhưng thật ra tương đối giống Lưu Tống muốn tìm tòi nàng này tòa Lư Sơn gương mặt thật.

Cũng không biết hắn tìm được lúc sau là như thế nào ý tưởng.

“Hắn ngày thường rất ít nói chuyện, ta đều vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy hắn có thể đối với một người có thể nói đến như vậy tận hứng.” Hương Thần bưng lên cà phê nhấp một ngụm, không chỗ không tiết lộ ưu nhã. Như vậy nam nhân, nàng là không có cách nào chiếm cho riêng mình đi.

Mà Tô Văn tưởng, hôm nay nàng giống như chứng kiến vài cái lần đầu tiên đâu, là hắn là đuổi tới may mắn vẫn là chua xót đâu?

Tô Văn nhìn chăm chăm hắn bưng cà phê ngón tay thế nhưng nhìn ra thần, hắn ngón tay cốt cách rõ ràng, mạnh mẽ hữu lực, rất có nam nhân hương vị, mà Lạc Viễn lại là thon dài nhu hòa, hơn nữa thực đều đều, thực tú khí một đôi tay, trước kia thời điểm Tô Văn còn nói hắn sinh một đôi đàn dương cầm hảo thủ, chính là lại liền khuông nhạc đều phân không rõ, thật là lãng phí.

Chính là trước mắt người nam nhân này tay, tuyệt đối là nhất hữu lực tượng trưng, mà bị hắn đoan ở trong tay cà phê ly đó là hắn tưởng bảo hộ trân bảo.

“Có lẽ là nhìn thấy học muội có chút kích động đi, bởi vì học trưởng nhìn thấy học muội luôn là tồn đặc biệt cảm xúc ở bên trong.” Lúc ấy đại

học bên trong chính là lưu hành một câu: Học muội đều là vì học trường chuẩn bị.

Hiện tại ngẫm lại, đại học thời gian tuy rằng chỉ có ngắn ngủn một năm, chính là lại ấn dấu tốt đẹp nhất hồi ức.

Nhưng đôi khi Tô Văn lại đặc biệt không nghĩ đi hồi tưởng này hết thấy, quá tốt đẹp qua đi luôn là đối hiện tại một loại cực đại châm chọc.

Hương Thần nhay bén cảm thấy được Tô Văn cảm xúc biến hóa, “Không thoải mái?”

“Không có việc gì, nếu là không có gì sự nói ta liền đi về trước.” Tô Văn không biết vì cái gì, tại đây một khắc, nàng lại có muốn trốn ý tưởng, hơn nữa phi thường mãnh liệt, cho nên nàng hận không thể nháy mắt là có thể biến mất ở trước mặt hắn.

“Ta đưa người trở về.” Hương Thần đã đứng dậy, Tô Văn giống muốn cự tuyệt đều đã không còn kịp rồi. Đi nhà nàng lộ hẳn rõ ràng, trên đường hai người yên tĩnh không nói gì, “Muốn đi tiếp Tô Địch sao?”

Nga, đối nga, còn có như vậy cái tiểu gia hỏa, nếu là hẳn không đề cập tới nói nàng nên là quên mất, nàng vốn dĩ bình tĩnh sinh hoạt, hẳn vì cái gì muốn xuất hiện? Nhiều nàng một giang hồ thủy.

Tô Văn nhu nhu gật gật đầu, có như vậy điểm ngượng ngùng, nghĩ nếu như bị Tô Địch biết nàng đem hẳn cấp đã quên nói nhất định sẽ thương tâm chết đi, nhưng là nếu là hẳn biết chân tướng nói kia khẳng định cũng sẽ ồn ào nói: Văn văn, không có việc gì, người cùng ba ba đi chơi bãi, ta tại đây cũng đỉnh hảo ngoạn.

Tô Văn đột nhiên một phách chính mình đầu, tưởng cái gì đâu, suy nghĩ vớ vẩn cái gì đâu, cư nhiên còn đem nhân vật mang vào được như vậy sao hảo, nàng thích chính là Lạc Viễn.

Chính là nàng lại như thế nào tựa hồ có chút ở hăn này suýt nữa lại lần nữa ném tâm đầu?

Hương Thần cho rằng nàng là hối hận chính mình đem Tô Địch cấp đã quên mà cảm xúc rối rắm, lại không biết nàng sớm đã xoay thật nhiều cái cong. Ôn nhu mà sùng nịch sờ sờ nàng đầu, “Chờ hạ chúng ta đi tiếp Tô Địch thuận tiện lại đi một chuyến siêu thị đi, muốn ăn người làm thịt lưng thịt.”

Thanh âm thực nhẹ lại rất ôn nhu, Tô Văn còn nghe ra tới một loại khẩn cầu hương vị.

Hăn là ở chịu cầu sao? Nhưng Tô Văn cũng đã không tự giác gật đầu đáp ứng rồi, nàng nói cho chính mình, chờ hạ Tô Địch nhìn thấy hăn khẳng định là các loại luyện tiệc, cho nên còn không bằng trực tiếp đơn giản đáp ứng rồi hảo.

Quả nhiên, đều nói trí tử chi bằng mẫu, Tô Địch ở nhìn thấy Tô Văn cư nhiên cùng Hương Thần cùng nhau xuất hiện ở vườn trẻ thời điểm trên mặt vui mừng là như thế nào đều che lấp không được, giống như ở nói cho toàn thế giới: Các người xem, ta có ba ba, hăn siêu cấp soái, hôm nay là ba ba mẹ mẹ cùng nhau tới đón ta nga.

Tô Văn thấy Tô Địch cao hứng, tự nhiên cũng sẽ không đi chọc phá hăn, hai người sóng vai mà đứng đứng ở cổng trường khẩu, nhìn cái kia tiểu nhân nhi công cái nhỏ nhỏ cặp sách triều chính mình chạy như bay mà đến.

“Ba ba!!!” Khả năng bởi vì chạy vội nguyên nhân, quai đeo cặp sách tử luôn đi xuống rớt, cho nên hăn không thể không bắt tay hướng lên trên giơ, một bên chạy, một bên kêu, thanh âm đại đến đủ để mặt sau tam đồng lâu đều có thể nghe thấy.

Hương Thần ngồi xồm xuống mở ra hai tay nghênh đón hăn lao tới, giờ khắc này, Tô Văn thật sự cảm thấy bọn họ là mỹ mãn hạnh phúc một nhà ba người.

Chính là, chỉ có chính nàng biết, liên tính hăn nguyện ý, chính là nàng tâm vẫn là đang không ngừng nói cho nàng không thể.

Không thể ở trong lòng còn có một người khác thời điểm lại tâm động với hăn, như vậy thực tiện, mà nàng, không muốn làm hăn cảm thấy nàng thực tiện.

Trước một giây còn dào dạt ở trên mặt tươi cười dần dần thu liễm, cuối cùng biến mất không thấy.

“Ba ba, ta rất nhớ người.” Nói xong bẹp một ngum thật mạnh thân ở Hương Thần trên mặt, thanh âm này quả thực nên là làm sở hữu thích Hương Thần nữ tử khó chịu.

“Hôm nay chúng ta cùng đi siêu thị mua đồ ăn được không nha?” Hương Thần ôm Tô Địch đặt ở mặt sau nhi đồng an toàn ghế, chính mình lại đi vòng vèo hồi phòng điều khiển.

Hăn khi nào còn đem nhi đồng an toàn ghế dựa cấp lấy lòng?

?

☆, 29

? Đối với Hương Thần mua sắm ân huệ đồng an toàn ghế dựa chuyện này, Tô Văn không cảm động đó là giả, hăn đối Tô Địch yêu quý là thật sự, điểm này, nàng xem đến rõ ràng chính xác.

Tô Địch trường đến lớn như vậy, vẫn luôn đều không có cảm nhận được quá tình thương của cha, mà Hương Thần lại ở ngăn ngùn mấy ngày

thời gian khiến cho Tô Địch hưởng thụ tới rồi, với này, nàng là cảm tạ.

“Hương Thần, cảm ơn người, cảm ơn người đối ta chiếu cố, cũng cảm ơn người đối Tô Địch sủng ái.” Tô Văn không có xem hằm, mà là nghiêng đầu nhìn bên ngoài dòng xe cộ cuộn cuộn nhẹ nhàng nói.

GIÓ NHẸ KHẼ THÔI, EM RẤT THÍCH ANH [C]

Khẩu Tử Y Y
www.dtv-ebook.com

Phần 26

“Cho người làm cái cây đậu cô-ve thịt vụn nấu cơm đi.”

“Ân.”

“Ta đây liền ăn cái thịt lưng thịt ớt cay nấu cơm.”

Ân, như vậy vui sướng quyết định. Hai đại một tiểu, dẫn theo tư liệu sống sẽ đi trở về, sau giờ Ngọ ánh chiều tà chiếu xạ ra ba cái tay trong tay bóng dáng, Tô Địch đi ở trung gian, một bên nắm mù mù, một bên nắm ba ba, Hương Thần dẫn theo toàn bộ đồ vật, loại này trường hợp, muốn nhiều ấm áp có bao nhiêu ấm áp.

Trước kia thời điểm nàng liền thích nắm ba ba mù mù ở ánh đèn hạ tản bộ, sau đó phương khai tay lúc sau nhảy nhảy lộc cộc đi dẫm bọn họ bóng dáng.

“Ba ba, ta dẫn đến người đầu.” Cùng thơ ấu ký ức trùng hợp, chỉ là hiện tại mở miệng lại là cái thanh thúy giọng nam, Tô Địch khi nào buông ra tay, mà Hương Thần khi nào lại dắt thượng tay nàng?

Tô Văn muốn từ tránh thoát mà ra, chính là nam nữ lực lượng thật sự cách xa, giã giụa vài cái không có kết quả, còn chưa tính. “Người nhìn xem có thể hay không dẫn đến chính mình?” Hương Thần nắm hấn ôn nhu nhìn chăm chú vào Tô Địch, đầy mặt ý cười hỏi hấn.

Tô Địch tuy rằng thông minh, chính là lại tự nhận không có chính mình làm không được sự, nghe Hường Thần nói như vậy, lập tức liền đi dẫm chính mình bóng dáng, chính là hao hết sức của chín trâu hai hổ cũng dẫm không đến, tức giận đến ở một bên thẳng dậm chân.

“Ba ba, ta dẫm không đến, hã luôn động, người làm hã bất động được không?” Tô Văn phụt một tiếng liền cười, hài tử quả thực vẫn là hài tử.

Hường Thần năm nàng đi phía trước nhanh chóng đi rồi vài bước, đuổi kịp Tô Địch, dẫm lên Tô Địch bóng dáng thượng, “Xem, ta dẫm đến người.”

“Chính là ta dẫm không đến.” Tô Địch đều mang theo khóc nước nỡ, này nho nhỏ nam tử hán nên sẽ không bởi vì dẫm không đến chính mình bóng dáng mà khóc đi, vậy quá mất mặt đi.

Hường Thần lại năm nàng nhanh chóng đi rồi vài bước, “Người xem, ta cũng dẫm không đến chính mình, vân vân cũng dẫm không đến chính mình, biết là vì cái gì sao?” Hường Thần huy động đề đề vật tay ý bảo Tô Địch lại đây.

“Vì cái gì?” Quả thật là ba ngàn vấn an bảo bảo.

“Bởi vì bóng dáng đi theo chính mình động, người ở động thời điểm bóng dáng cũng ở động, cho nên chính mình là dẫm không đến chính mình, đã biết sao?” Hường Thần cho hã giải thích nói.

Tô Địch cái hiểu cái không gật gật đầu, Tô Văn không biết hã rốt cuộc hiểu vẫn là không hiểu, bất quá nhìn hã tiếp tục nhảy nhót đi phía trước, hã không vui ở bọn họ hai bóng dáng đi lên hồi nhảy lên.

Bóng dáng ở ánh nắng chiều chiếu xuống bị kéo đến thật dài thật dài, mà Hường Thần tay liền vẫn luôn không có buông ra quả nàng, trên mặt đất

bày biện ra tới mười ngón khăn khăn thứ hoa nàng mắt.

“Hương Thần, ta.....” Tô Văn muốn nói lại thôi, mà Hương Thần chỉ chỉ thang máy, nguyên lai trong bất tri bất giác đã tới rồi cửa thang máy, theo đình một tiếng, cửa thang máy khai. Tô Địch một người trước nhảy nhót đi vào, ở bên trong còn không quên tiếp đón bọn họ chạy nhanh tiến vào.

Mà Tô Văn tưởng lời nói lại bị toàn bộ nuốt đi trở về.

“Văn văn, này cà rốt nguyên lai cũng không có như vậy khó ăn nha.” Tô Văn hôm nay làm tam phân nấu cơm, Tô Địch nghe mùi hương liền sảo muốn ăn, kết quả cuối cùng cầm chén củ cải đỏ toàn ăn, dư lại tất cả đều là thịt bò, quả nhiên, tiểu hài tử chính là thích ăn người khác thích đồ vật, rõ ràng chính mình trong nhà có, nhưng chính là không thích, đương một ngày nào đó nhìn đến người khác ăn thời điểm lại sẽ cảm thấy ăn rất ngon, sau đó lại ồn ào muốn ăn, lúc này mới phát hiện, nguyên lai thứ này thật sự ăn ngon như vậy.

Bất quá này cũng liền một phân mới mẻ cảm mà thôi, nói vậy ăn vài lần lúc sau lại nên ghét bỏ.

“Người thịt bò như thế nào cũng chưa ăn?” Hương Thần giúp hăn quấy một chút cơm, phát hiện đê ở phía dưới thịt bò đình đều không có ăn, không cấm hỏi, “Thịt bò không thể ăn?”

“Không phải, ta ăn trước củ cải đỏ, lại ăn thịt bò.”

“Hăn ăn cái gì đều là cái dạng này, muốn giống nhau giống nhau ăn, người không cần phải xen vào hăn, kia chén cơm hăn ăn cho hết.” Tô Văn nấu cơm đều có một cái lượng, Tô Địch ăn nhiều ít liền làm nhiều ít, tận lực làm hăn ăn cái bảy phần no liền không sai biệt lắm, tiểu hài tử không thể ăn quá nhiều, chống đối thân thể không tốt.

“Ba ba, người cây đậu cô-ve ăn ngon không?” Tô Văn mắt trông mong nhìn Hương Thần trong chén thực vật xanh, giống như ăn rất ngon bộ dáng.

Hương Thần trực tiếp gắp một ít cho hắn, hắn bẹp bẹp ăn đến rất hươg.

Không thể không nói chính là, Tô Văn tay nghề thật là không nói, nàng làm này một chén cơm, hắn là sạch sẽ ăn xong rồi, đều mau đem chính mình cấp ăn no căng, may mắn Tô Địch còn giúp hắn giải quyết một bộ phận cây đậu cô-ve.

Hương Thần ám chọc chọc tưởng, Tô Văn đây là không phải muốn căng chết hắn?

Chính là nghĩ nghĩ liền cười, nếu là thật sự căng đã chết hắn cũng vui.

?

☆, 30

? Từ tiếp nhận Hương Thần nói ra cái kia quảng cáo kế hoạch lúc sau, Tô Văn cơ bản toàn bộ tâm tư tất cả đều hoa tại đây mặt trên, phía trước kia thiên bản thảo cũng đều tạm thời trước buông xuống.

Bất quá làm Tô Văn thoáng an tâm một chút chính là vốn tưởng rằng nàng cái này quảng cáo kế hoạch sẽ trực tiếp cùng Hương Thần nối tiếp, vốn dĩ nàng còn cảm thấy có chút biệt nữ, chính là đương nàng biết được kỳ thật kế hoạch người phụ trách có khác một thân thời điểm tựa hồ càng biệt nữ.

Cũng không biết lúc trước là ai nói kế hoạch phương án cho hắn xem thì tốt rồi, hiện tại lại trực tiếp qua tay cho người khác, một chút thành tin đều không có.

Tô Văn không biết chính mình đây là cái gì tâm thái, nhìn thấy hẳn thời điểm các loại tâm tặc, không thấy được hẳn thời điểm lại các loại chờ mong.

Nàng đây là nhiễm bệnh sao?

GIÓ NHẸ KHẼ THÔI, EM RẤT THÍCH ANH [C]

Khấu Tử Y Y

www.dtv-ebook.com

Phần 27

Hiện giờ đối mặt Tống Tư Phi, liền tính bọn họ 7 năm không gặp, liền tính bọn họ hiện tại tình cảnh bất đồng, liền tính bọn họ hiện tại không hề có bất luận cái gì giải thích, chính là, tóm được mặt lại như cũ là nhanh mồm dẻo miệng.

Đây là khác nhau.

Tô Văn đột nhiên cảm thấy chính mình kỳ thật thực hạnh phúc, đã xảy ra nhiều chuyện như vậy, cũng đã trải qua nhân sinh một ít biến chuyển, hiện giờ còn có thể lại chi giao hảo hữu trước mặt bảo trì lúc ban đầu kia phân hồn nhiên.

Đại khái nên nói, nên hỏi, Tô Văn đều dùng một lần nói xong, Tống Tư Phi lần này là thật sự hoàn toàn không có ra tiếng quấy rầy, ngay cả người phục vụ đưa cà phê tới thời điểm cũng là im ắng, cô nương này, khi nào trở nên như vậy hiểu chuyện ngoan ngoãn?

Quả thực chính là kỳ tích trung đại kỳ tích.

“Xong rồi?” Tống Tư Phi nhấp một ngụm cà phê, chọn một chút mặt mày, cười đến như suy tư gì.

“Xong rồi.” Tô Văn gật gật đầu, nàng như thế nào có loại phi thường dự cảm bất hảo đâu? Cô nương này là muốn phát đại chiêu tiết tấu nha.

Nàng là trốn rồi mấy năm, như thế nào này công lực còn không bằng nàng này không trốn đâu?

Chỉ là so bình tĩnh điểm này nàng bị bại rồi tinh rồi mù, máu chảy đầu rơi.

“Đó có phải hay không hẳn là đến phiên ta tới hỏi người vấn đề?”
Tổng Tư Phi khí tràng toàn bộ khai hỏa, đại tể đại phong phạm quả thực là soái đến không sei.

“Chính là người không nên trả lời vấn đề ta hỏi trước đã sao?” Tô Văn giờ phút này kỳ thật nhất muốn biết chính là nàng cùng bóng rổ số 11 chuyện xưa đâu, này đều không cho kết cục sao? Quả thực quá tàn nhẫn đi.

“Người lúc ấy vì cái gì cái gì đều không cùng ta nói liền đi rồi?”

Đối với vấn đề này, Tổng Tư Phi sau lại cũng là đã biết thân phận của nàng, cũng sẽ biết nhà nàng sự, đáng yêu chẳng lẽ nàng sẽ là cái loại này chỉ xem thân phận người sao? Làm bạn bè tốt khuê mật, cư nhiên liền một tiếng tiếp đón đều không đánh liền đi rồi, như vậy còn xem như bằng hữu sao?

Tô Văn vừa định trả lời cái gì tới, Tổng Tư Phi cái thứ hai vấn đề liền ra tới, “Người biết mấy năm nay chúng ta đều ở tìm người sao?”

Tìm đến hảo vật vả, không chỉ có là nàng bên này cũng ở tìm, Hương Thần bên kia cũng ở tìm, ngay cả Lạc Viễn bên kia cũng ở tìm, chính là lại nửa điểm tin tức đều không có, hoàn toàn từ nhân gian chưng phát rồi giống nhau, nàng nhưng thật ra trốn đến rất tiêu sái, nhưng là lại không biết bọn họ tìm đến hảo thống khổ.

Nàng vừa biến mất kia hội, nàng mỗi ngày đều cảm giác được giống như có người ở nàng bên tai kỉ kỉ oa oa, chính là lại một nghiêm túc nghe

lại là cái gì đều không có, nàng còn một lần cho rằng chính mình được cái gì ảo giác chứng đâu?

Tô Văn tưởng nói xin lỗi, chính là thực xin lỗi hữu dụng sao? Hữu dụng nói thế giới này liền sẽ không tồn tại như vậy nhiều sai lầm sự tình.

Hiển nhiên, Tổng Tư Phi hoàn toàn không có cho nàng có thể mở miệng cơ hội, “Người nếu đều đã đã trở lại vì cái gì không tới tìm người đâu? Có phải hay không tình cảm của chúng ta ở người trong mắt liền thật sự giá rẻ đến liền gặp mặt đều không có tất yếu?”

Xem nàng này tư thế, khẳng định là đã tại đây công tác có một đoạn thời gian, chính là cư nhiên đã đã trở lại, chính là mặc kệ là điện thoại vẫn là tin nhắn đều không có một cái, thật là đủ có thể.

Kỳ thật Tô Văn tự biết xin lỗi nàng, nhưng là, nàng cũng nghĩ tới đi tìm nàng, chính là một khi đi tìm nàng, vậy ý vị phía trước mạng lưới quan hệ liền toàn run sẽ một lần nữa thu nạp, chính là, đó là nàng tạm thời còn không nghĩ đi đối mặt.

“Không phải..... Là.....” Tô Văn bị này hùng hổ dọa người Tổng Tư Phi làm cho đều có chút ngôn ngữ hỗn loạn, nàng như vậy, các nàng chi gian còn có thể hảo hảo nói chuyện phiếm sao?

?

☆, 31

? “Không phải cái gì người, ta còn muốn hỏi người, người có biết hay không Lạc Viễn khoảng thời gian trước đều đã kết hôn? Người 18 tuổi thời điểm liền la hét muốn cùng Lạc Viễn thổ lộ, hiện tại đều 28, đối phương đều trực tiếp thành người khác tân lang, người đủ có thể nha.” Tổng Tư Phi thật là biết như thế nào chọc nàng chỗ đau, nơi nào đau liền hướng nơi nào dùng sức chọc, nàng là không nhìn đến nàng lấy máu là không bỏ qua.

Tô Văn lại lần nữa nghe được Lạc Viễn thời điểm tâm liên quan đau từng cơn, chính là lại không có hãn kết hôn ngày đó như vậy mãnh liệt, gần nhất trong khoảng thời gian này, Hương Thần xuất hiện đến quá mức dày đặc, xỏ xuyên qua tới rồi nàng toàn bộ sinh hoạt, tuy rằng không ngừng báo cho chính mình không cần đi động tâm, chính là, tâm thứ này như thế nào có thể khống chế được đâu?

Nàng nếu là thật có thể khống chế nói, lúc trước liền sẽ không thích Lạc Viễn, A Viễn là nàng toàn bộ thanh xuân tốt đẹp hồi ức, liền tính hãn mang cho quá nàng thương tổn, chính là nàng như cũ có thể lý giải, kia không phải nàng A Viễn nguyên nhân, chỉ là bởi vì hãn họ Lạc mà thôi.

“Phí Phí, chúng ta không đề cập tới hãn hảo sao? Khiến cho hãn an an tĩnh tĩnh ngốc tại lòng ta đi.” Vĩnh viễn. Chính là cái này từ ở muốn nói ra tới thời điểm chung quy là giấu đi, nàng không biết chính mình vì sao phải giấu đi, thật giống như có cái thanh âm ở nói cho nàng, sẽ không.

Thanh âm kia, thực kiên quyết, cũng thực kiên định.

“Viên, chúng ta vĩnh viễn đều là vô địch hảo khuê mật đúng không?” Tống Tư Phi đột nhiên thu liễm phía trước kiều ngạo khí thế, mang theo một tia bi thương, Tô Văn cỡ nào hy vọng là chính mình suy nghĩ nhiều.

“Làm sao vậy?”

Mặc kệ phát sinh cái gì, mặc kệ thế sự như thế nào biến thiên, các nàng vĩnh viễn đều là siêu cấp vô địch bạn bè tốt.

“Không như thế nào.” Lời nói tới rồi bên miệng lại cấp nuốt đi trở về, Tống Tư Phi hãn là có nói cái gì muốn nói, chính là rồi lại nửa đường ngừng, lấy Tống Tư Phi tính tình tới nói, tình huống như vậy thật sự rất ít.

Kia lại rốt cuộc là cái gì nguyên nhân làm nàng như vậy? Chẳng lẽ là Trần Mặc?

“Người cùng Trần Mặc có phải hay không.....” Tô Văn trở về lúc sau nhất muốn hiểu biết tình huống cũng không phải Lạc Viễn, mà là Tống Tư Phi, nàng tuy rằng có thể từ TV thượng nhìn đến cảnh lam phục sức phát triển, lại nhìn không tới Tống Tư Phi phát triển, nàng liền xuất hiện đều cực nhỏ xuất hiện, lại có lẽ, hiện tại vẫn là có rất nhiều người cũng không biết nàng là cảnh lam phục sức đại tiểu thư.

GIÓ NHẸ KHẼ THÔI, EM RẤT THÍCH ANH [C]

Khẩu Tử Y Y

www.dtv-ebook.com

Phần 28

“Ta còn mỗi ngày đều ăn đâu? Người đã nghe nghe làm sao vậy?” Tô Văn cũng không để ý tới nàng tiếp tục làm theo ý mình lên xe.

Này chỉ là hơi chút một chút đáp lễ mà thôi, không thành kính ý.

*

Hôm nay bởi vì muốn cùng Tống Tư Phi tới trường học ăn cơm, cho nên Tô Văn trước tiên liền cấp Lý Chí đã phát điều tin nhắn, làm hẳn đi tiếp một chút Tô Địch, chính là không nghĩ tới Tô Địch lại bị Hương Thần đã tiếp đi rồi.

Mà ngay lúc đó tình huống là cái dạng này:

Lý Chí mở ra Porsche đi tiếp Tô Địch, hẳn cũng đã lâu không gặp hẳn, thật là có điểm tưởng niệm này tiểu thí hài, cũng không biết hẳn có hay không tưởng hẳn. Kết quả lão sư nói cho hẳn, hài tử bị hài tử ba ba cấp tiếp đi rồi.

Nháy mắt hẳn liền trong gió hỗn độn, Tô Địch khi nào có ba ba?

“Người xác định đó là hẳn ba ba?” Lý Chí quả thực không thể tin tưởng, lúc này mới bao lâu không gặp, liền cấp Tô Địch tìm cái ba ba?

“Đúng vậy, có một lần vẫn là cùng Tô Địch mụ mụ cùng nhau tới, Tô Địch nhìn thấy hẳn cũng thật cao hứng, còn có, Tô Địch ba ba thật sự hảo

soái.”

Lão sư, ngài làm nhân dân công bộc, có thể không cần như vậy phạm hoa si sao? Nay nhiều ảnh hưởng tương lai một thế hệ trưởng thành nha.

Mà Tống Tư Phi một đường đưa Tô Văn trở về, đều đến dưới lầu liền nói muốn đi lên ngồi ngồi, thuận tiện uống ly trà gì đó, Tô Văn cảm thấy nàng kia cũng không có gì nhận không ra người, ra Tô Địch tồn tại ở ngoài, Lý Chí hẳn là không tính cái gì đi, nhưng là, nàng ngàn tính vạn tính vẫn là tính lậu một người.

?

☆, 32

? Lý Chí gặp không chờ nổi muốn biết lão sư trong miệng ba ba rốt cuộc là người ra sao vật, thế nhưng còn làm Tô Địch như thế thích, thậm chí liên quan lão sư đều như vậy tán dương.

Nhưng hẳn ngàn tưởng vạn tưởng cũng không nghĩ tới người này cư nhiên chính là hẳn.

Năm đó hẳn vẫn là chỉ là một cái nho nhỏ phần mềm công ty, thậm chí còn muốn tìm hẳn kéo tài trợ, mấy năm không thấy, công ty quy mô càng thêm lớn mạnh, chính mình cũng ở suất pháp giới chiếm được một địa vị, mà cả người nhân cách mị lực cũng càng thêm thành thực.

Chính là, vẫn vẫn như thế nào sẽ cùng hẳn nhắc lên quan hệ? Lúc trước vẫn vẫn biến mất không lâu lúc sau liền nghe được hẳn nơi nơi ở hỏi thăm nàng tin tức, hẳn làm tốt sở hữu an bài, vì chính là không cho người tìm được vẫn vẫn, chính là, người này lại chấp mê bất ngộ, vốn dĩ cho rằng chỉ là đùa giỡn, lại không nghĩ rằng, ở thời gian sông dài, hẳn như cũ có thể chấp nhất như lúc ban đầu.

“Người hảo, Lý tổng.” Bởi vì Lý Chí có nơi này chìa khóa, cho nên đối với Lý Chí tự hành tiến vào Hương Thần cũng không có nhiều hơn kinh ngạc, tương phản, rất là bình tĩnh.

Hương Thần tuy rằng hận lúc trước Lý Chí che giấu nàng tin tức, nhưng là hẳn tin tưởng Lý Chí đối nàng sủng ái nhất định không phải ít với hẳn, cho nên cũng liền buông xuống, hơn nữa, hẳn hiện giờ cũng tìm được rồi nàng, cho nên sự tình nếu đi qua vậy làm hẳn qua đi đi.

“Hương tổng.” Lý Chí khách khí cùng hẳn đáp lại.

“Cửu cửu, ba ba, các người nhận thức sao?” Tô Địch kẹp ở hai cái cao lớn nam nhân thân hình dưới, có vẻ phi thường nhỏ yếu, hẳn giờ phút này nâng đầu, hỏi thật sự nghiêm túc.

Hương Thần sủng nịch khom lưng sờ sờ đầu của hẳn, “Đúng vậy, ba ba trước kia cùng cửu cửu nhận thức, vẫn là bạn tốt.”

Lý Chí không nghĩ tới Hương Thần sẽ đối Tô Địch như vậy ôn nhu, kia xem ra Tô Địch xác thật là thực thích cái này cái gọi là ba ba.

Chính là, vẫn vẫn thật sự đã chấp thuận Tô Địch kêu hẳn ba ba? Đây quá không thể tưởng tượng, tuy rằng trước mắt người nam nhân này thực hảo, nhưng là, lại cùng vẫn vẫn không phải cùng cái thế giới, tâm tư của hẳn quá mức thâm trầm, vẫn vẫn như thế nào sẽ là đối thủ của hẳn? Kia chẳng phải liền trực tiếp là tiểu bạch thỏ đối chiến sói xám? Ăn sạch sẽ đều không tự biết.

Hai cái đều là sự nghiệp thành công nam nhân, hơn nữa khí tràng cũng không phải ai bại bởi ai, vốn đang là đứng, hiện tại biến thành ngồi, nhưng cho dù là ngồi, như cũ không buông tha một chút ít có thể làm chính mình siêu việt đối phương cơ hội.

“Ba ba, cứu cứu, các người làm gì đâu?” Đều không nói lời nào, lại còn có như vậy nghiêm túc?

“Không có việc gì, Tô Địch trước chính mình chơi sẽ.” Hường Thần nói.

Mà Tô Văn vào cửa trong nháy mắt, liền thấy được hai cái đại nam nhân đang tiến hành không tiếng động quyết đấu, chính là, này quyết đấu là vì cái gì? Vừa không là tình địch lại không phải địch nhân, làm gì làm cho như vậy nghiêm trang?

Đương nhiên, đối với Tô Văn mà nói, càng thêm khiếp sợ chính là Hường Thần như thế nào sẽ tại đây? Hắn là vào bằng cách nào? Hiển nhiên, đứng ở nàng mặt sau Tống Tư Phi trước phát hiện vấn đề, “Wow, vân vân, hướng thần, vẫn là các người lợi hại, cư nhiên ở chung, còn có lớn như vậy một cái nhãi con, hướng thần, người cũng quá không đáng tin cậy đi, tìm được người cư nhiên cũng không cho ta biết một tiếng.” Tống Tư Phi nhận thức Lý Chí, tự nhiên cũng liền sẽ không tính sai đối tượng, cho nên, tự nhiên mà vậy liền đem Hường Thần cùng Tô Văn thấu thành một đôi.

Nhưng là, hướng thần phía trước không phải cũng vẫn luôn ở tìm tới sao? Như thế nào đột nhiên liền có lớn như vậy nhãi con? Chẳng lẽ là bọn họ phía trước liền có liên hệ, rồi sau đó hướng thần như vậy liều mạng tìm Tô Văn chỉ là vì bọn họ hài tử?

Âu mã cát, ai có thể nói cho nàng, cái này nào động còn có thể hay không lại lớn một chút? Quả thực là ngược chết độc thân cầu, một chút khúc nhạc dạo đều không cho nha.

Kỳ thật Tô Văn thật là sao nghĩ đến Hường Thần sẽ tại đây, nếu là biết đến lời nói, nàng là sẽ không làm Tống Tư Phi đi lên, phỏng chừng bằng nàng kia há mồm, muốn đem chuyện này cấp nói trắng ra.

Ai, người định không bằng trời định, thiên tính không bằng tính.

Bất quá, hiện tại nàng cũng yêu cầu nào đó giải thích, giải thích một chút hẳn vì cái gì sẽ tại đây? “Sao ngươi lại tới đây?” Tô Văn nghĩ như thế nào liền như thế nào hỏi ra tới.

GIÓ NHẸ KHẼ THÔI, EM RẤT THÍCH ANH [C]

Khấu Tử Y Y

www.dtv-ebook.com

Phần 29

“Đúng rồi, ta vừa rồi không phải mua rất nhiều đùi gà đã trở lại sao? Ta quên cầm, ta trước đi xuống lấy một chút đùi gà ha.” Tô Văn cảm thấy này quan hệ nàng hẳn là như thế nào giải thích, căn bản là không thể nào hạ khẩu sao, cho nên, hiện tại chính xác nhất cách làm chính là chuồn mất.

Bất quá, nàng cũng là thật sự có việc, phía trước ở nhà ăn bên trong chính là suốt mua ba mươi cái đùi gà, chính là xuống xe thời điểm nàng là thật sự đã quên mang lên.

Nhanh như chớp chạy.

Bất quá thực mau, lại đã trở lại, bởi vì nàng không có chìa khóa.

Vốn tưởng rằng Tống Tư Phi phải vì khó nàng một phen, không nghĩ tới, nàng thế nhưng cũng có như vậy dễ nói chuyện một ngày? Ngoan ngoan đem chìa khóa cho nàng.

Hảo, hiện tại vai chính đi rồi, bọn họ mấy cái có thể sửa sang lại một chút đội hình, “Biểu ca, người vẫn luôn là biết viên rơi xuống chính là sao?” Tống Tư Phi thu liễm phía trước điệu thú, tìm cái địa phương ngồi xuống, trực tiếp nhất châm kiến huyết.

Vấn đề này Hương Thần tuy rằng nghĩ tới, trong lòng cũng là thực khẳng định, nhưng là lại trước nay không hỏi quá, hiện tại Tống Tư Phi hỏi, hẳn cũng rất là muốn biết.

Lý Chí không nghĩ tới Tổng Tư Phi hiện tại trở nên như vậy sắc bén, hơn nữa khí tràng cũng là rất cường đại, đối với Tổng Tư Phi bối cảnh hẳn cũng là rõ ràng, cảnh lam phục sức đại tiểu thư, quả thực không phải như vậy hào lừ gạt, nếu không phải năm đó, hẳn hạ một phen tàn nhẫn công phu, bọn họ phương diện này bất luận cái gì một người đều là có thể dễ như trở bàn tay tìm được vẫn vẫn đi.

Chính là, khi đó vẫn vẫn không nghĩ thấy bất luận kẻ nào, mấy ngày thời gian, mất đi ba ba, mất đi mẹ mẹ, này đã ở nàng trong lòng để lại vô tận bị thương, cho nên nàng muốn thoát đi, thoát đi sở hữu quen thuộc hết thảy, một khi đã như vậy, kia hẳn giúp nàng.

Chỉ là không nghĩ tới, nàng là thật sự muốn cùng qua đi chặt đứt hết thảy, nàng cầu hẳn hỗ trợ dấu diếm mọi người, chặt đứt chính mình sở hữu đường lui.

Lý Chí kéo một cái người quen, đem nàng an bài tới rồi một cái trấn nhỏ thượng. Vốn dĩ nói muốn hay không một lần nữa đổi cái tên, chính là Tô Văn lại không đồng ý, bởi vì nàng vĩnh viễn đều là Tô gia nữ nhi, vĩnh viễn đều là cha mẹ vẫn vẫn, cho nên, tên nàng không nghĩ sửa, vô pháp, Lý Chí chỉ có thể làm nàng tận lực không để dùng thân phận chứng, về nàng sở hữu chi phí đều tìm người an bài hảo, cho nên trên cơ bản là sở hữu sự tình đều không cần nàng ra mặt, mà bọn họ vẫn luôn tìm không thấy Tô Văn cũng thực bình thường.

Hơn nữa, như vậy một cái trấn nhỏ thượng, căn bản là sẽ không có người nghĩ đến.

Hẳn biết Hưởng Thần có theo dõi quá hẳn một đoạn thời gian, mà kia đoạn thời gian hẳn vì tránh đi Hưởng Thần, cũng chịu đựng không đi tìm Tô Văn. Lúc sau Hưởng Thần tuy rằng không chặt đứt đối hẳn quan sát, nhưng là lại vẫn là tương đối giảm bớt lực độ, chỉ cần hẳn hơi nhỏ tâm một chút, cơ bản liền vẫn là không có gì vấn đề.

“Lúc ấy vân vân tưởng tượng muốn cùng qua đi từ biệt, ta cũng không có cách nào, rốt cuộc nơi này đối nàng bóng ma quá lớn, mà ta có thể làm chính là tận lực thỏa mãn nàng yêu cầu, làm nàng trong lòng hơi chút thoải mái điếm. Trước một năm thời gian Tô Văn cơ bản đều là bế tắc, nàng rất ít nói chuyện, chỉ có cùng bọn nhỏ ở chung ở bên nhau thời điểm mới có thể ngẫu nhiên nhìn đến nàng gương mặt tươi cười, chính là không nghĩ tới, sau lại Tô Địch xuất hiện lại thay đổi nàng rất nhiều, tựa như nàng sở dĩ một lần nữa đập hồi này khối thổ địa, cũng đều là vì Tô Địch.”

Hương Thần trước nay cũng không biết này đó, về nàng quá khứ bảy năm rốt cuộc đã xảy ra cái gì, hẳn cũng là một chút đều hỏi thăm không đến, tựa như hiện tại, nàng tuy rằng là đã trở lại, chính là hẳn như cũ không biết nàng quá khứ là gốc tại nơi nào, này chỉ có thể thuyết minh là Lý Chí xác thật đem nàng bảo hộ đến thật tốt quá.

Chính là, mặc kệ kia bảy năm như thế nào, đều đã trở thành qua đi, hẳn hiện tại cần phải làm là bảo hộ nàng hiện tại cùng tương lai, qua đi khiến cho nó lưu tại nàng đáy lòng đi.

“Kia Tô Địch.....” Tống Tư Phi kỳ thật là muốn hỏi Tô Địch có phải hay không Tô Văn thân sinh nhi tử, chính là rồi lại sợ hài tử nghe được, hỏi đến nửa đường lại đình chỉ, có phải hay không thân sinh có cái gì quan hệ đâu? Đứa nhỏ này một lần nữa cho Tô Văn ánh mặt trời, bọn họ đều đều hẳn là cảm tạ hẳn.

Tuy rằng nàng là không hỏi xong, nhưng là Lý Chí đã biết nàng muốn hỏi ý tứ, lắc lắc đầu, chính là có chút lời nói lại không nên nói quá nhiều, lại cũng chỉ có thể như vậy đình chỉ.

Có khi Tống Tư Phi cũng suy nghĩ, nàng hà tất như vậy rồi rẫm với qua đi đâu? Nếu hiện tại nàng đã trở lại, hơn nữa cũng sinh hoạt đến hảo hảo, sao lại không được sao? Liền tính đã biết những cái đó qua đi lại có thể như thế nào đâu? Cũng bất quá là đồ tặng thương cảm thôi.

Nàng xác thật phát hiện Tô Văn đã ma bình không ít, ít nhất trên người ngoan cố chi khí thiếu không ít. Chính là liền tính về nàng qua đi nàng có thể không hỏi, nhưng là nàng hiện tại cùng tương lai nàng chính là rất muốn biết đến, mà hiện tại, nàng liền rất tò mò, người nào đó cùng người nào đó quan hệ.

“Bất quá hương thần, người hiện tại có phải hay không hẳn là có điều tỏ vẻ nha?” Tống Tư Phi điệu bí khí chất lại đã trở lại.

Hương Thần cảm thấy nàng vẫn là bảo trì nàng ngự tử phạm mới hảo, như bây giờ một bức đáng khinh bộ đáng thật là có chút chịu không nổi.

Chẳng lẽ hỏi thăm bát quái không nên có một bức hỏi thăm bát quái bộ đáng sao?

Hương Thần buông tay, hẳn cảm thấy hẳn hẳn là không có gì hảo giải thích đi, như vậy rõ ràng ý tứ bãi tại nơi này, là cái người sáng suốt là có thể nhìn ra tới, hoa rơi vô tình, nước chảy cố ý.

Thấy Hương Thần một bức sự thật như thế biểu tình, Tống Tư Phi cảm thấy người này quả thực phù hợp lúc trước các bạn học đối hẳn hình dung: Chỉ nhưng xa xem không thể thâm loạn mây bay.

Ha hả, bất quá nàng hiện tại tính toán hảo hảo kích thích một phen này mau mây bay.

“Hương thần, người là muốn truy nhà của chúng ta vẫn vẫn đi, chính là nhà của chúng ta vẫn vẫn đâu chính là một cây gân, chỉ thích Lạc Viễn đâu? Tuy rằng Lạc Viễn là ở phía trước không lâu kết hôn, chính là kết hôn còn có ly hôn đâu, đúng không. Người nói, người thật sự không cần cùng ta liên minh? Làm ta bàn tay vung lên, liền đem các người cấp xuyên một khối?” Tống Tư Phi ý tứ này kỳ thật thực rõ ràng, chỉ cần hẳn ý tứ ý tứ, nàng là có thể trở thành hẳn lớn nhất trợ công.

Chính là, Tống Tư Phi người này thật đúng là chính là không đáng tin tưởng, nàng cái gọi là trợ công chỉ cần không phải quấy rối là được, miễn cho đến lúc đó còn hồng rồi hẳn một xe chủ ý.

“Người cảm thấy ta không đáng tin cậy?” Tống Tư Phi xem như xem thấu Hường Thần, tuy rằng Hường Thần không có biểu lộ với dáng vẻ, nhưng là lấy nàng nhiều năm xâm nhuận thương trường kinh nghiệm tới xem, Hường Thần khẳng định là như vậy tưởng.

Hảo đi, nàng cũng vẫn là đến thừa nhận, nàng nhân phẩm cũng xác thật không thể nào hảo, nhưng là, cũng còn không đến mức như vậy chịu không nổi khảo nghiệm đi.

Hơn nữa vẫn là quan hệ đến nàng khuê mật hạnh phúc đâu. Nàng có thể không để bụng sao? Hơn nữa này hướng thần năm đó tốt xấu cũng là nhân vật phong vân, hiện tại thế nhưng bắt đầu tới đảo truy Tô Văn này nhiều tiểu hoa cúc, quả thực là thực tế chê cười.

Nàng khuê mật có này chờ vinh hạnh, nàng là thật sự thật sự phi thường cao hứng, cho nên, nàng quyết định, nàng muốn đứng thành hàng, hơn nữa là cùng hướng thần gắt gao đứng chung một chỗ.

Hường Thần nhìn Tống Tư Phi vắn vẹo gương mặt tươi cười vừa động vừa động, không cấm bắt đầu hoài nghi khởi nàng dụng tâm, Tô Văn thích Lạc Viễn, hẳn là biết đến, cũng biết Tống Tư Phi đối Tô Văn mà nói rất là quan trọng, nhưng là, hẳn cũng sẽ không dễ dàng đem chính mình hạnh phúc treo ở một cái phi thường cực độ không đáng tin cậy nhân thân thượng.

“Ta không thấy được người thành tâm.” Ha hả, này tuyệt đối sinh ý trong sân nói chuyện với nhau, người này là làm giao dịch làm nhiều đi, còn muốn xem nàng thành tâm.

GIÓ NHẸ KHẼ THÔI, EM RẤT THÍCH ANH [C]

Khẩu Tử Y Y

www.dtv-ebook.com

Phần 30

Tống Tư Phi rất là thức thời từ Hương Thần trong lòng ngực tiếp nhận Tô Địch, hơn nữa bám vào hấn bên tai lặng lẽ nói một câu nói lúc sau liền đối với nàng cười đến siêu cấp nịnh nọt, “Vẫn vẫn, ta cùng Phí Phí liền đi trước chơi, người cùng ba ba hảo hảo chơi nga, chúc các người chơi đến vui vẻ.”

Tô Văn giờ phút này tâm tình quả thực là vô ngữ hỏi thanh thiên.

Hương Thần đối với Tống Tư Phi trợ công rất cuộc từ trong lòng cho một trăm tán.

“Chúng ta nơi nơi đi một chút?” Hương Thần vượt chân dài đi hướng nàng, hơn nữa mang theo kia trí mạng mỉm cười hỏi nàng, muốn hay không đi một chút?

Tô Văn có chút quần bách cúi đầu, loại cảm giác này giống như..... Mỗi tình đầu.

Tô Văn không biết chính mình như thế nào liền nghĩ tới này hai chữ, mỗi tình đầu, tràn ngập ngọt ngào mà tốt đẹp nhan sắc từ, hiện tại điên cuồng ở nàng trong đầu phát sinh.

Màu trắng vận động trang, tốt đẹp nam tử, có nàng sở ảo tưởng hết thảy tiêu chuẩn, lẳng lặng nhìn nàng, xác thật rất giống mỗi tình đầu.

Tô Văn mấy không thể thấy gật gật đầu, Hương Thần trực tiếp dặt tay nàng liền thật sự bắt đầu đi một chút.

Này một cái chớp mắt, Tô Văn đầu cơ hồ là trống rỗng, tình huống như thế nào, tay nàng chấp thuận bị hấn dặt sao? Chính là vì cái gì từ trong lòng bàn tay nảy lên ấm áp trực tiếp vọt tới nàng trong lòng, mà nàng còn nếm tới rồi một loại ngọt ngào tư vị?

Tô Văn ý đồ muốn từ hấn đại chưởng hạ chạy ra, chính là người nào đó lại thừa dịp nàng lộn xộn khoảng cách từ nguyên lai thủ sẵn trực tiếp biến thành mười ngón khấn khấn, đồn đãi, đây là hai cái yêu nhau người lẫn nhau liên hệ trái tim phương pháp.

“Thình thịch, thình thịch, thình thịch.....” Tim đập thanh âm, nhảy đến thật nhanh.

“Vãn vãn, người biết ta chờ đợi ngày này đợi đã bao lâu sao? Không có lúc nào là không hề tưởng, so với ta trong tưởng tượng muốn mềm rất nhiều.” Hương Thần không có xem nàng, chỉ là mang theo nàng chậm rì rì đi tới, đôi mắt nhìn chăm chú vào phía trước, mà Tô Văn, sớm đã súc đến giống chỉ đà điểu, đôi mắt nơi đi đến, chỉ có thể nhìn đến chính mình giày.

Tay nàng thật sự thực mềm sao? Nàng chỉ là cảm thấy tay nàng lớn lên còn tính khá xinh đẹp, nhưng là không nghĩ tới còn có người nói rất mềm.

Kỳ thật nàng bị dặt tay trái qua có thể đếm được trên đầu ngón tay, trước kia cũng vẫn luôn ảo tưởng dặt A Viễn tay, nhưng vẫn luôn cũng chưa có thể tóm được cơ hội, hiện tại xem ra, là không còn có cơ hội, hấn tay đã thuộc về một nữ nhân khác. Cho nên, nàng hiện tại không nên lại nghĩ hấn, không thể.

“Ngồi xoay tròn ngựa gỗ?” Đã ở bất tri bất giác trung hai người đi tới xoay tròn ngựa gỗ địa phương, hai người mười ngón giao nắm cũng càng ngày càng tự nhiên.

“A?” Tô Văn đột nhiên cảm nhận được đến từ lòng bàn tay một cổ ngứa ý, tức khắc mới phản ứng lại đây, nguyên lai hẳn có ở cùng nàng nói chuyện.

“Muốn hay không ngồi ngồi?”

“Có thể không ngồi sao?” Hai người cùng nhau làm xoay tròn ngựa gỗ, loại chuyện này không phải hẳn là chỉ có tình lữ chi gian mới có thể làm sự sao? Ngẫm lại, hai người tể ở một cái ngựa gỗ mặt trên, thực ô có hay không?

“Tưởng cái gì đâu?” Hường Thần mở miệng đánh gãy nàng suy nghĩ vớ vẩn, nha đầu này vẫn là như vậy thích miên man suy nghĩ, “Tách ra ngồi.”

Ba chữ, giống như một chậu nước lạnh trực tiếp tưới hạ, hẳn như thế nào biết nàng suy nghĩ cái gì? “Ta biết tách ra ngồi.” Người nào đó làm cuối cùng sắp chết giảo biện.

Hường Thần cũng không chọc thủng nàng, cười cười lúc sau liền mang theo nàng đi vào, Tô Văn có chút tâm viên ý mã, nàng không biết chính mình đây là làm sao vậy, cuối cùng, đương xoay tròn ngựa gỗ động lên thời điểm nàng đem sở hữu nguyên nhân đều quy kết ở Hường Thần trên người, bởi vì là hẳn xuất hiện nhiều loạn nàng cảm xúc.

Đối, chính là hẳn tạo thành. Sau đó người nào đó còn thực không cam lòng trộm trộm ngẫm hướng thần liếc mắt một cái, mà liền này liếc mắt một cái, vừa lúc đụng phải hướng thần thâm tình chân thành, hay là người này vẫn luôn nhìn nàng? Khó trách nàng làm ngựa gỗ đều bất an.

Hường Thần kéo ra khóe miệng cười, nội tâm vô cùng thỏa mãn. Cái kia tâm tâm niệm niệm cô nương, rốt cục là muốn tới hẳn trong lòng ngực sao?

Từ ngựa gỗ trên dưới tới, Tô Văn mặt cũng đã thành hồng quả táo, còn mang theo lửa đốt liêu nhân, Hương Thần nhìn đầy mặt đỏ bừng người, tình tới không tự kìm hãm được một tay đem còn ở sừng sờ người trực tiếp kéo vào trong lòng ngực, “Ta liền ôm một cái.” Khinh khinh nhu nhu lời nói, ấm áp, lại rất rung chuyển nhân tâm.

Nguyên lai bị người ôm là loại cảm giác này, đó là một loại mặc kệ ra chuyện gì đều có dựa vào, mặc kệ đi nơi nào đều có người có thể đem nàng tìm trở về cảm giác an toàn.

Thực ấm, cũng thực động lòng người.

Tô Văn không biết có phải hay không quá cảm động, khóe mắt dần dần nổi lên nước mắt, nếu là lúc ấy xảy ra chuyện thời điểm hẳn có thể cho nàng một cái như vậy ôm nói nên có bao nhiêu hảo? Nếu là hẳn có thể ở nàng đau khổ chờ đợi kia mấy năm cho nàng như vậy ôm nói nên có bao nhiêu hảo?

Chính là, không có nếu.

Hết thầy không biết là tới quá trễ vẫn là tới quá trễ.

Tô Văn ở hưởng thụ một lát ấm áp lúc sau nội tâm có cái thanh âm không ngừng ở kêu gào, đẩy ra hẳn, đẩy ra hẳn.

Nàng xô đẩy làm Hương Thần cảm nhận được trong lòng ngực người khác thường, đem nàng đầu nâng lên thời điểm mới phát hiện, nguyên lai nàng thế nhưng sớm đã rơi lệ đầy mặt.

“Làm sao vậy?” Hương Thần ôn nhu thế nàng giai đi khóe mắt nước mắt, nhìn chăm chú nàng.

Đối mặt như thế thâm tình, đối lấy lại là Tô Văn càng ngày càng mãnh liệt nước mắt.

Mà nàng này vừa khóc, sợ hãi Hương Thần, nhất thời chân tay luống cuống, chỉ có đem nàng gắt gao ôm vào trong lòng ngực, nếu nàng muốn khóc, vậy cho nàng một cái nhất ẩm áp căng, làm nàng phát tiết sở hữu ủy khuất chua xót.

Mà này, chính là Hương Thần đặc có ôn nhu.

*

“Quần áo đều ướt.” Tô Văn phát hiện nàng tựa hồ thực thích oa ở hẳn trong lòng ngực khóc, lần trước là như thế này, lần này cũng là như thế này. Nhìn màu trắng vận động trang, ngực bởi vì nước mắt mà nhuộm thành một mảnh màu vàng.

“Không có việc gì, người tây là được.”

“Ân.” Khóc hồng rồi, là nên nàng tây.

Tô Văn vừa mới đã khóc đôi mắt có chút mập mập, còn mang theo hồng, cực kỳ giống con thỏ, phi thường chọc người trù mến, mà nàng, cứ nhiên còn ở trước mặt hẳn làm ra một bộ vâng vâng dạ dạ biểu tình, đây là muốn dụ hoặc hẳn sao?

Hảo đi, hẳn tạm thời coi như làm là dụ hoặc.

Trút xuống mà xuống, lạnh lẽo môi dừng ở nàng trên môi, bốn phiến cặp môi thơm tương tiếp xúc, Tô Văn đầu tiên là sửng sốt, bỗng dừng đem đôi mắt tròn to, đây chính là nàng nộ hôn đầu tiên.

Rất nhỏ đụng vào đã không thể thỏa mãn, hướng thần bắt đầu miêu tả nàng tốt đẹp môi hình, cảm thụ nàng mềm mại.

Động tác như vậy quá liều nhân, quá cảm thấy thẹn, chính là cố tình người nào đó hoàn toàn không có đình chỉ ý tứ, thế nhưng vẫn là bắt đầu

gặm cắn nàng, nàng là củ cải đỏ sao?

GIÓ NHẸ KHẼ THÔI, EM RẤT THÍCH ANH [C]

Khấu Tử Y Y

www.dtv-ebook.com

Phần 31

Mà hôm nay Tống Tư Phi cái này điện thoại làm nàng phát hiện một vấn đề, có lẽ là nàng thật sự quá trốn tránh, cho nên cảm thấy hết thảy đều đương nhiên, chính là, như vậy làm sẽ nghiêm trọng xúc phạm tới hãnh.

Cho nên, Tô Văn lập tức liền đáp ứng rồi Tống Tư Phi yêu cầu, cũng không hỏi vì sao phải thỉnh nàng ăn châu này cơm.

Tô Văn ở tan tâm phía trước điều kiện phóng ra giống nhau tính toán gửi tin nhắn cấp Hương Thần, chính là nghĩ lại tưởng tượng, như vậy là không đúng, nhìn thông tin lục thượng tên, nàng nhớ rõ phía trước tồn chính là Hương Thần, chính là sau lại cư nhiên bị tồn thành ba ba, nhất định là Tô Địch sửa, nàng cũng là đủ đại điều, cư nhiên lâu như vậy cũng chưa phát hiện, hơn nữa như vậy đương nhiên.

Mà ba ba tên này liền tồn tại nàng thông tin lục đệ nhất vị. Đi xuống phiên, tìm được Lý Chí tên, Lý Chí cũng đã lâu cũng chưa tới xem bọn họ, Tô Địch cũng rất là tưởng hãnh, hôm nay liền cho hãnh một cái cơ hội đi.

Thực mau, Lý Chí tin nhắn liền trở về, “Hãnh hôm nay có việc?”

Nima, đây là cái gì tiết tấu? Ngày thường không phải đều là thu được, hảo linh tinh hồi phục sao? Hôm nay cư nhiên còn nổi lên bát quái?

Tô Văn còn ở nghiên ngẫm hãnh dụng ý thời điểm điện thoại liền vào được, “Vừa lúc ta hôm nay từ bên kia nói sự lại đây, ta đã lâu cũng không

gặp Tô Địch, thuận tiện đãi hẳn đi ăn chút ăn ngon, các người liền chơi đến vui vẻ điếm.”

Rõng rỗng rỗng ~ Tô Văn nội tâm là tan vỡ, có phải hay không toàn thế giới người đều cho rằng nàng ở cùng Hương Thần yêu đương đâu.

Chính là, không phải sao?

Còn có, hẳn mang Tô Địch đi ăn chút ăn ngon chính là có ý tứ gì? Khiến cho nàng giống như ngược đãi nhi đồng giống nhau. “Cái kia ca, kỳ thật chúng ta.....” Tô Văn tưởng nói nàng cùng Hương Thần cũng không phải hẳn tưởng như vậy, chính là lời nói tới rồi bên miệng rồi lại cũng không nói ra được.

Nếu không phải như vậy kia lại là như thế nào?

Thân cũng hôn, dặt dặt, người nào đó liền ba ba đều kêu thuận miệng.

“Hẳn công ty có chút việc, hôm nay Tổng Tư Phi tìm ta cũng có chút sự, cho nên liền phiền toái người bá, hơn nữa vừa lúc người lại ở kia phụ cận, chẳng phải là khá tốt? Ta xem nha, kỳ thật người chính là tưởng hẳn nghĩ đến khẩn đi, ai, cũng đều già đầu rồi, chạy nhanh tìm cái tẩu tử cũng sinh cái đi, lão nghĩ nhà của chúng ta Tô Địch không thể được.” Tô Văn thay đổi cái nhạc đạo, đem câu chuyện một lần nữa sửa sang lại một chút, trêu chọc đến.

“Là nhà các người không phải ta?” Lý Chí hôm nay cũng là khó được cùng nàng trêu ghẹo thượng vài câu, ngày thường ở bên nhau thời điểm hẳn phần lớn là ở đậu Tô Địch, liền tính là cùng nàng nói chuyện, nói nhiều nhất chính là làm nàng giải sầu hoặc là tưởng khai chút linh tinh nói, giống như từ sự cố phát sinh tới nay, bọn họ chi gian giao lưu liền trở nên có chút xa lạ, hoàn toàn không hề là trước đây cái loại này đùa giỡn.

Tô Văn phía trước còn nghĩ này có lẽ là bởi vì theo tuổi đều lớn, trải qua nhiều, cho nên mới sẽ có loại cảm giác này, nhưng là hiện tại nàng đã hiểu, bọn họ chỉ gian không phải biến xa lạ, chỉ là lẫn nhau huyền đều kéo đến thật chặt, mà hiện tại Hương Thần gia nhập, trở thành bọn họ chỉ gian hòa hoãn thôi phát tề.

“Hảo hảo hảo, Tô Dịch là của người, người nha, liền sủng hử đi, bất quá vẫn là thiếu theo hử tính tình tới điểm, hử liền thích ăn những cái đó thượng vàng hạ cám đồ vật, người chú ý điểm.”

“Hài tử thích ăn cái gì khiến cho hử ăn bái, dù sao một lần hai lần cũng sẽ không có gì đó.”

Hảo đi, các người đều làm người tốt, nàng chính là một triệt triệt để để người xấu.

Tô Văn đuổi tới Tổng Tư Phi chỉ định tiệm cơm thời điểm người nào đó đã lão thần khắp nơi ngồi ở kia, còn như suy tư gì nhìn chăm chăm phía bên ngoài cửa sổ xem, tựa hồ muốn xuyên thấu qua cửa kính nhìn đến một ít mặt khác thứ gì.

Tô Văn biết Tổng Tư Phi khẳng định không phải là trước kia Tổng Tư Phi, tựa như nàng, cũng không phải là trước kia Tô Văn, chỉ là bọn hử hai đều thực ăn ý lựa chọn im miệng không nói.

Nhà này tiệm cơm tên là “Mối tình đầu”, danh khí rất lớn, tuy rằng có tiểu tươi mát tên, lại có rất nhiều nổi danh nhân sĩ ở chỗ này ăn cơm, chỉ vì nơi này màu sắc rực rỡ đặc biệt, hơn nữa khẩu vị thực chính.

Nàng nơi này bao hàm Trung Quốc tám món chính hệ, hơn nữa mỗi cái tự điển món ăn thủ công đều thực đúng chỗ, cho nên người muốn ăn cái gì khẩu vị, ở chỗ này đều có thể ăn đến.

Đương nhiên, nếu người muốn ở chỗ này ăn no nói vậy kiến nghị vẫn là đổi cái địa phương đi.

Tới với vì sao kêu tên này nguyên nhân là bởi vì cái này cửa hàng lão bản vào Nam ra Bắc, chỉ vì kỷ niệm đã chết đi mối tình đầu.

Nhìn đi, đi nào đều có thể xả ra một cái bi thương thể lương chuyện xưa tới.

“Nhìn cái gì, trông mắt đều phải rớt ra tới.” Tô Văn đi tới đánh gãy Tống Tư Phi xuất thần. Mà Tống Tư Phi cả kính dọa cũng rơi vào rồi Tô Văn trong mắt.

Xem ra Tống Tư Phi tất nhiên là có tâm sự, chẳng lẽ liền nàng đều không muốn nói?

Bất quá thực mau Tống Tư Phi liền điều chỉnh tốt cảm xúc, một lần nữa cho nàng một cái tươi đẹp nữ tử khuôn mặt. Tô Văn tưởng, mấy năm nay, rốt cuộc ở Tống Tư Phi trên người đã xảy ra cái gì? Làm nàng thế nhưng học xong che dấu.

“Viên, người như thế nào càng ngày càng moi, có phải hay không chỉ lo cùng hưởng thần nói chuyện yêu đương a, nếu là ta không gọi điện thoại cho người người có phải hay không không tính toán phản ứng ta nha.” Tống Tư Phi này phúc xảo tiểu xinh đẹp bộ dáng thật sự cùng phía trước hạ màn hình thành thật lớn tương phản. Mà loại này tương phản dừng ở Tô Văn trong mắt phá lệ chói mắt. Nhưng mà, có một số việc cũng không phải nói hai người quen thuộc liền có thể nói thoả thích, chỉ cần nàng không muốn, nàng liền sẽ không đi hỏi.

Mấy năm nay, Tô Văn học được nhanh nhất chính là câm miệng không nói, mỗi người trong lòng đều có thương tích sẹo, đụng vào không được, đối phương không muốn nói vậy chứng minh nàng không nghĩ nói, người cần gì phải đi hỏi, lại sinh sôi vạch trần người khác vết sẹo đâu.

“Người nha làm sao nói chuyện đâu, ta còn không có tìm người người nhưng thật ra tìm tới ta tới?” Tô Văn nhập tòa, đang nghe đến nàng nói nói chuyện yêu đương này bốn chữ thời điểm trong lòng có loại cảm giác, rồi lại không thể nói là cái gì cảm giác, chỉ nghe được đột nhiên một cây tuyến chặt đứt.

“Người đừng cùng ta nói có hướng thần tốt như vậy nam nhân ở bên cạnh người, người chỉ xem không hưởng dụng, nếu thật là nói như vậy kia cũng chỉ có thể thuyết minh hướng thần quá low điểm. Bất quá low điểm cũng hảo, thật sự.”

“Nói người tìm ta nên sẽ không thật sự chỉ vì một bữa cơm đi, đường đường đại tiểu thư còn muốn tới cộ ta cơm?” Tô Văn cũng sẽ không như vậy cảm thấy.

“Không a, ta thật sự chỉ là tới cộ cơm, đương nhiên, người nếu là cảm tạ ta tác hợp chi ý nói về sau lại khác thành một đốn cũng không phải không thể, ta cái gì đều không có, liền thời gian nhiều.”

GIÓ NHẸ KHẼ THÔI, EM RẤT THÍCH ANH [C]

Khẩu Tử Y Y

www.dtv-ebook.com

Phần 32

“Lạc? Lạc họ chính là rất ít, hay là chính là Lạc thị tập đoàn công tử? Ta nhưng nghe nói Lạc thị cùng thương thị là liên hôn, liền vì cứu vớt Lạc thị.” Tống Tư Phi lời này vừa nói ra, mặc kệ là ai sắc mặt đều không tốt, dừng một chút, “Bất quá ta hiện tại ta xem hai vị không giống như là liên hôn, đảo như là tự do yêu đương, rất là ân ái đâu.”

“Vẫn vẫn, ta ăn no, người đâu, chúng ta đi trước đi.” Nói xong liền lôi kéo Tô Văn chuẩn bị rút lui, “Đúng rồi, thương tiểu thư, này bữa cơm người thỉnh.”

Đi ra hảo xa, Tô Văn rốt cuộc nói chuyện, “Phí Phí, người như vậy ta sẽ rất khó làm, Thương Lăng dù sao cũng là ta thủ hạ tác giả, ta nhưng thật ra hẳn là như thế nào cùng nàng nói chuyện?” Tô Văn tuy rằng cảm tạ Tống Tư Phi muốn thế nàng hết giận tâm tình, nhưng là lại không tán đồng nàng loại này làm.

“Cùng lắm thì người không làm nàng báí.” Tống Tư Phi không để bụng.

“Ta làm nàng làm ai? Ai danh khí có nàng đại? Ta làm nàng một quyền có thể so sánh được với người khác vài bốn, ta còn muốn kiếm tiền, người nhưng thật ra cái gì đều không cần.” Tô Văn nói được có chút hướng, chính là nàng bốn ý cũng không phải như vậy, lại ý thức được tự mình nói sai lúc sau lập tức xin lỗi.

Chính là, “Cho nên người đây là đang trách ta? Vẫn là đang nói ta chính là đại tiểu thư, cái gì đều không cần tưởng liền có một tuyệt bút đại một bút tiền tùy ta hoa? Tô Văn, ta không nghĩ tới, ta ở người trong lòng chính là người như vậy, hảo, ta hiện tại liền đi cho nàng xin lỗi.” Mắt thấy Tống Tư Phi liền phải đi qua, Tô Văn một phen giữ chặt nàng, nàng căn bản là không phải ý tứ này hảo sao?

Chỉ là công tác dù sao cũng là công tác, không cần phải cùng sinh hoạt xả ở bên nhau, nếu là lúc trước nàng không có đi gặp quá Thương Lăng bản nhân, tất cả mọi người đều chỉ là ở trên mạng tiếp xúc nói thật là tốt biết bao, chính là hiện tại, Thương Lăng xác thật là đem nàng coi như bằng hữu.

Hơn nữa Thương Lăng người là thật sự không xấu. Nàng chỉ là cùng nàng đồng thời thích cùng cái nam nhân mà thôi, hơn nữa sớm nàng một bước trước đặc thủ, như thế mà thôi.

Còn nữa nói, nàng cùng Lạc Viễn chi gian liền tính không có Thương Lăng cũng sẽ có những người khác cắm vào, mà nàng cùng hãn chú định là không có khả năng.

“Phí Phí, người vì ta tâm ta nhìn ra được, chỉ là ta cùng Lạc Viễn là thật sự không có khả năng, liền tính lòng ta có lẽ còn có hãn, nhưng là ta vẫn luôn đều biết ta cùng hãn là không có khả năng, có lẽ trước kia còn sẽ có một chút ảo tưởng, nhưng là hiện tại lại là hoàn toàn sẽ không, còn nữa, người không phải hy vọng ta cùng hướng thần hảo sao? Ta đây như bây giờ lại đi thông đồng cũ ái, này đối hướng thần có phải hay không thực không ổn?” Tô Văn nói này phiên lời nói chỉ là hy vọng Tống Tư Phi về sau không cần lại vì nàng bởi vì Lạc Viễn mà đi trào phúng, rốt cuộc liền tính Lạc Viễn không thể cùng nàng trở thành người yêu, lại cũng là từ nhỏ cùng nhau lớn lên đồng bọn, nàng làm không được nhìn hãn bị người khác châm chọc, liền tính người nọ là nàng tốt nhất khuê mật.

Hiển nhiên, Tống Tư Phi mạch nào cùng Tô Văn không phải ở một cái tát nói, nàng nghe được ý tứ chính là nàng cùng hướng thần hảo, hơn nữa nàng sở làm hết thảy đều là vì hướng thần suy nghĩ.

Tô Văn là ở là xem không hiểu Tống Tư Phi trên mặt nhọn nhọn quý dị cười, bất quá thực mau liền minh bạch.

“Hướng thần, hôm nay Tô Văn vì ngươi chính là cự tuyệt một cái mỹ nam u, lại còn có nói nàng cùng ngươi đã ở bên nhau, cho nên hướng thần, ngươi có phải hay không hẳn là mời ta ăn cơm nha?” Tống Tư Phi này vẻ mặt tranh công thỉnh thưởng, nàng rốt cuộc là ai người?

Hơn nữa ai nói nàng cùng Hướng Thần ở bên nhau? Nàng rõ ràng liền chưa nói quá lời này hảo sao?

Này thêm mắm thêm muối tính tình quả thật là một chút cũng chưa biến.

Giang sơn dễ đổi bản tính khó dời.

?

☆, 37

? “Ta hiện tại vừa lúc ở mỗi tình đầu bên này, các ngươi có hay không ăn cơm chiều? Không ăn nói cùng nhau lại đây?” Tống Tư Phi khai loa, liền tính Tô Văn không muốn nghe lại cũng nghe tới rồi.

Nani (cái gì)? Lại đi mỗi tình đầu? Tô Văn vừa nghe đến tên này liền muốn chạy, hơn nữa vừa rồi Tống Tư Phi tuy rằng không ăn cái gì, chính là nàng vẫn là ăn chút gì, cho nên ăn không ăn không sao cả, kia nàng vẫn là đừng đi đi.

“Cái kia, Phí Phí, nếu không người đi đi, ta liền không đi, thành sao?” Tô Văn là thật sự không nghĩ đi tìm xấu hổ, chờ hạ qua đi nếu là bọn họ không ở kia còn hảo, nhưng nếu là bọn họ còn ở đâu? Đâm cùng nhau nhiều không tốt.

“Tô Văn, người như thế nào mấy năm nay một chút không tiến bộ nha, như vậy đà điều, trước kia người nói người muốn cùng Lạc Viễn thổ lộ, kết quả đâu? Biểu đến người khác đi nơi nào rồi, Lạc Viễn thành người khác trượng phu, hiện tại có cái lớn như vậy tốt nam nhân đứng ở người trước mặt, người vẫn là không dài trí nhớ đúng không, người muốn lại như vậy đi xuống, phỏng chừng Hường Thần cũng đem không sai biệt lắm sẽ trở thành người khác nam nhân, người cho rằng mỗi người đều có thể vẫn luôn bảy năm bảy năm chờ đợi ha, hử không kết hôn? Nhà hử không thúc giục? Đừng có nằm mộng, liền người như vậy, hướng trong đám người một trát, ai biết người là ai?” Tống Tư Phi này miệng lưỡi sắc bén đem Tô Văn phê đến không đúng tí nào.

Mà khi nàng nghe được Hường Thần cũng sẽ có một ngày sẽ trở thành người khác trượng phu thời điểm nàng trong lòng ngật đáp một chút, đây là vì cái gì?

Hử không phải sớm hay muộn đều sẽ là người khác trượng phu sao? Nàng như vậy để ý sao? Như vậy khẩn trương làm cái gì? Chính là, vì cái gì tâm còn mang theo một chút đau đâu?

Nếu có một ngày Hường Thần thật sự trở thành người khác trượng phu, có mặt khác hài tử kêu hử ba ba, kia Tô Dịch có thể hay không thực bị thương?

Tô Văn chỉ có suy nghĩ đến Tô Dịch thời điểm mới có thể cấp chính mình giải vây một chút, nho nhỏ tư tâm một chút, chính là, lại vẫn là không chịu chính mình thừa nhận.

“Tô đại tiểu thư, tiệm cơm ở bên này, ngài đây là muốn chạy đi đâu?” Nguyên lai đã không tự giác gian, nàng đã hoạt động bước chân.

Ngẫm lại, kỳ thật nàng vẫn là có tiến bộ đâu, ít nhất hiện tại còn biết đi động một chút.

“Chờ hạ nếu còn có thể nhìn thấy bọn họ nói người cười cười liền hảo, nếu là ta nói sai rồi lời nói ta đây đi xin lỗi, nhưng là việc này cùng người không quan hệ, nếu là bọn họ không ở, kia việc này cũng liền cùng ta không quan hệ, hảo đi.” Tống Tư Phi này vẫn là bởi vì nàng phía trước nói qua nói so đo đâu.

Chỉ là ngẫm lại Tống Tư Phi khi nào như vậy ăn nói khép nép quá đi cấp một người xin lỗi quá? Nếu là đổi làm trước kia, liền tính là có thanh đao đặt tại nàng trên cổ, nàng cũng là sẽ không đi, ở Tống Tư Phi thế giới quan, nàng nhận tri đó là ta sai rồi liền sai rồi, quan các người điều sự, cho nên, cũng không cần vọng tưởng ta sẽ cho các người xin lỗi.

Mà hiện tại, Tống Tư Phi này chỉ là bởi vì nàng, cho nên mới như vậy sao?

“Phí Phí, không cần, đến lúc đó ta đem Thương Lăng chuyển cấp ăn sáng là đến nơi, còn nữa, ta nếu là thật cùng Hưởng Thần thành, khẳng định cũng không kém tiền, đúng không.” Tô Văn biết chỉ cần chính mình chủ động nói lên cùng Hưởng Thần tốt lời nói nàng là có thể buông ra.

“Kia đảo cũng là, về sau hưởng thần còn ước gì người không đi làm, liền ở nhà cho hãnh sinh một đồng béo oa oa đâu.” Nhìn đi, nàng Tống Tư Phi điểm kỳ thật thật sự thực dễ dàng liền đụng phải, chỉ là nàng có thể hay không hơi chút rụt rè từng cái, hiện tại còn chưa thể nào dạng đâu, nàng liền nghĩ đến sinh hài tử.

Cách mạng chưa thành công, đồng chí vẫn cần nỗ lực.

Đến mỗi tình đầu thời điểm, Tô Văn theo bản năng nhìn một chút dựa bên cửa sổ chỗ ngồi, đã thay đổi người, trong lòng mặc danh thờ dài nhẹ nhõm một hơi.

GIÓ NHẸ KHẼ THÔI, EM RẤT THÍCH ANH [C]

Khẩu Tử Y Y

www.dtv-ebook.com

Phần 33

Đây là nàng lựa chọn, bởi vì yêu hẳn, cho nên mặc kệ chính mình như thế nào đau lòng, đều luyện tiếc làm hẳn chịu nửa điểm thương.

“Muốn hay không đi trước?” Thương Lăng bám vào hẳn bên tai lặng lẽ hỏi một câu, Lạc Viễn chỉ là cười cười không trả lời, lại chỉ là nghiêng đầu ở nàng trên trán rơi xuống một hôn.

Lạc Viễn chưa bao giờ ở chính thức trường hợp thân nàng, hai người nhiều nhất thời điểm cũng chính là ở trên giường thời điểm mới có thể hôn môi, hơn nữa số lần đều rất ít, chính là nàng không nghĩ tới, hẳn hiện tại lại hôn nàng.

Hai người hành động tại ngoại giới xem ra rất là thân mật, “Đồn đãi Lạc tổng sủng lão bà đó là sủng đến vô pháp, không nghĩ tới đây là thật sự, ai, nhìn các người này đó ân ân ái ái, quả thực là đem ta này độc thân cầu hướng chết ngược nha.” Nói chuyện chính là luật sư sở một vị khác huynh đệ, hiển nhiên, vị này vẫn là độc thân.

Sau đó như là nhìn thấy gì bảo bối giống nhau, hai mắt tỏa ánh sáng, “Tẩu tử, người bằng hữu độc thân không?” Nguyên lai thẳng nhãi này là nhìn thấy Tổng Tư Phi.

Cô nương này đi như thế nào nào đều là gây chuyện chủ?

Lập tức mặc danh bị điểm đến chính mình danh, Tô Văn có một chút ngây người, “Tư phi nha, nàng.....” Tô Văn đang ở ấp ủ hẳn là nói như thế nào thời điểm Tống Tư Phi lại một phen đoạt quá nàng lời nói, “Tưởng ước ta?” Vô cùng đơn giản ba chữ, quả thực là đất bằng sấm sét nha, cô nương này, người biết cái gì kêu thu liễm không?

Bất quá học luật sư chính là miệng lưỡi sắc bén, cũng không nhiều lắm chấn kinh, “Ước ngài không dám, tẩu tử bằng hữu kia cũng đến có hưởng thần giống nhau nhân vật tới xứng, ta chờ tàn dân tất nhiên là không dám, chỉ là cảm thấy ngài khí chất cao quý, điển nhã bất phàm, tươi mát thoát tục..... Mà thôi.” Xem ra này tiểu hỏa là thật sự không thể tưởng được cái gì hình dung từ, đánh một hồi đốn, rốt cuộc nghĩ tới một cái kết cục từ.

“Chính là ta như thế nào cảm thấy người nhưng thật ra khá tốt? Bằng hữu, người WeChat nhiều ít? Tịch tịch thời khắc chúng ta kỳ thật vẫn là có thể cho nhau an ủi một chút.” Tống Tư Phi này nữ tử là muốn đem chính mình không biết xấu hổ phát huy đến mức tận cùng sao?

Tô Văn lôi kéo nàng góc áo, chính là người nào đó lại ngoảnh mặt làm ngơ.

Mà hết thấy này xem ở Lạc Viễn trong mắt, lại có chút buồn bã thương tâm.

Năm đó Tô Văn cùng Tống Tư Phi là cỡ nào đường hoàng hai người, chỉ là hiện giờ, Tô Văn lại thu liễm đến cực kỳ giống hiền thê lương mẫu, mà Tống Tư Phi lại càng thêm kiêu ngạo ương ngạnh dám ở bất luận kẻ nào trên đầu tác oai tác phúc.

?

? “Phí Phí.....” Tô Văn bất đắc dĩ kêu một tiếng, nàng xem như lấy nàng quả thực một chút biện pháp đều không có. Nhưng thật ra Hương Thần kéo nàng một phen, Tống Tư Phi này nơi nào là ở trên ghẹo nha, rõ ràng chính là ở phát tiết, may mắn hôm nay ở đây đều là chút chính mình huynh đệ, nàng tưởng nháo liền tùy nàng đi thôi, dù sao Lạc Viễn cũng không phải người ngoài.

Tống Tư Phi không biết có phải hay không tâm tình rất tốt, như vậy một nháo, còn ồn ào muốn uống rượu trợ hứng, thực mau người phục vụ liền đưa tới một kiện bia, Tống Tư Phi nhìn thoáng qua, không được nha, bia sao có thể say? Rượu trắng mới được.

Người phục vụ vốn là tính toán đem bia lấy đi, Hương Thần lại làm hấn cấp để lại, sau đó lại lấy chút rượu trắng lại đây.

Nha đầu này khi nào còn học xong uống rượu trắng?

Trước kia thời điểm nàng liền tính là uống bia không mấy bình cũng liền say, hiện tại còn dám kêu gào uống rượu trắng?

“Huynh đệ, hôm nay cái ta tâm tình hảo, muốn hay không bồi ta cùng nhau uống thượng mấy chén? Các người ti, ta bạch? Như thế nào?”

Tô Văn không biết Tống Tư Phi rốt cuộc làm sao vậy, nhưng thật ra Hương Thần, kỳ thật hoặc nhiều hoặc ít còn biết một chút, lúc trước liền hỏi thăm Tô Văn tin tức thời điểm cũng thuận tiện nghe được một ít Tống Tư Phi sự tình.

Nàng cùng Trần Mặc sự tình lúc ấy ở trường học cũng là nháo đến ồn ào huyên náo, chỉ là Trần Mặc nhưng vẫn không tiếp thu Tống Tư Phi, sau lại còn tìm một cái xã hội muội tử làm bạn gái.

Cái này là hoàn toàn thương tới rồi Tống Tư Phi, hấn tìm bạn gái có thể, nhưng là ít nhất cũng đến tìm một cái cùng chính mình không sai biệt

lắm đi, bằng không nàng cảm thấy quá hàng cấp bậc.

Chính là ngày này, Tống Tư Phi uống rượu say mèm, thế cho nên sau lại có rất dài một đoạn thời gian đều ở uống rượu. Kia sau lại là như thế nào, hẳn liền không thể nào rõ ràng, chỉ là Trần Mặc cái kia bạn gái ở không lâu lúc sau liền phân.

Nói vậy Tống Tư Phi rượu chính là ở khi đó luyện ra đi.

Tô Văn cảm thấy chính mình thật sự quá sống ở thế giới của chính mình bên trong, cho rằng chính mình bị bao lớn thương, liền cảm thấy toàn thế giới người đều hẳn là vây quanh chính mình chuyển, chính là không biết mỗi người trong lòng đều có không thể vạch trần vết sẹo, chỉ là những cái đó thương có lớn có bé mà thôi.

Tô Văn đột nhiên nhớ tới phía trước hỏi qua nàng một vấn đề, nàng hỏi nàng cùng Trần Mặc thế nào, nàng trả lời là, không quan hệ, có chỉ là dây dưa không rõ.

Những lời này rốt cuộc là có ý tứ gì? Có lẽ chỉ có chính nàng rõ ràng.

“Phí Phí, người có phải hay không tưởng uống rượu? Hôm nay ta bồi người, không say không về, nhưng là uống xong lúc sau khiến cho chúng ta đều hữu hảo cùng qua đi nói tiếng tái kiến hảo sao?”

Mặc kệ là Lạc Viễn vẫn là Trần Mặc, mặc kệ là quá khứ gia đình vẫn là tình yêu, từ hôm nay về sau đều ném đến rất xa, không phải đều nói chỉ cần say liền cái gì đều không nhớ rõ sao?

Vậy làm các nàng say cái hoàn toàn đi.

GIÓ NHẸ KHẼ THÔI, EM RẤT THÍCH ANH [C]

Khẩu Tử Y Y

www.dtv-ebook.com

Phần 34

Mà bọn họ chi gian phát sinh khẳng định sẽ không chỉ có như vậy một chút sự tình, rốt cuộc Tống Tư Phi tính tình nói không chừng liền ở vô hình trung liền làm rất nhiều đả thương người tự tôn sự.

“Phí Phí, người phải biết rằng, không có ái liền không có hận, có lẽ hấn hận người chỉ là bởi vì không biết như thế nào ái người, các người chi gian sự tình có thể chậm rãi đi giải quyết, chính là hài tử sự tình người lại trì hoãn không được, hài tử lớn lên một ngày liền hiểu chuyện một ngày, nếu có một ngày hấn đã biết là người không cần hấn, hấn mới có thể là thật sự hận người đi, người lo lắng Trần Mặc biết, nếu có một ngày hấn thật sự đã biết, chúng ta lại cùng đi giải quyết hảo sao?”

Hài tử luôn là đặt ở người ngoài nơi nào dường tóm lại là không tốt.

“Làm ta ngẫm lại đi.”

?

☆, 39

? Hường Thần tiến vào thời điểm hai người đều say đến không rõ, Tô Văn thấy rõ người tới, cũng không biết có phải hay không rượu hưng quá độ vẫn là thật sự cao hứng, tóm lại, nhìn thấy Hường Thần, nàng liền không cần nghĩ ngợi bỏ nhào vào hấn trong lòng ngực, ôm hấn cổ, đầu không ngừng cụng cổ hấn, cực kỳ giống heo ở cùng cái trắng thời điểm bộ dáng.

Chính là nàng lại cái gì đều không nói.

Nguyên lai nàng say rượu là cái dạng này? Còn sẽ chủ động làm nũng? Nếu là cái dạng này lời nói không ngại làm nàng nhiều say vài lần.

“Chúng ta trước đưa Phí Phí trở về.” Tô Văn nói chính là chúng ta, cái này làm cho Hường Thần nội tâm chấn động, hôm nay nàng rất nhiều cái tiểu hành động đều làm hẳn thấy được quang minh.

“Hảo.”

Tống Tư Phi đã hoàn toàn là say đến bất tỉnh nhân sự, cùng điều cá chết giống nhau ghé vào trên bàn, Hường Thần chỉ có thể kêu cái người phục vụ tiến vào hỗ trợ làm ra đi.

Tống Tư Phi địa chỉ Hường Thần là biết đến, đi qua vài lần, bất quá đều là vì hỏi thăm Tô Văn tin tức.

Đây là một đồng độc lập biệt thự, là Tống Tư Phi đơn độc địa chỉ, Hường Thần tính toán chính mình trực tiếp đem Tống Tư Phi cấp ném về tới là được, nhà nàng có bảo mẫu, có thể chiếu cố tốt, chính là Tô Văn lại thế nào cũng phải cũng muốn đi theo tới, hẳn đây cũng là không có biện pháp, một tay một cái, đi được gian khổ.

Không nghĩ tới chính là hẳn này mới vừa đi không vài bước, liền nhìn đến một cái thể tới rào rạt người, xác thực nói là cái nam nhân.

Trần Mặc đã tại đây đợi vài tiếng đồng hồ, vốn định hảo hảo tìm nàng nói một lần, chính là lại không nghĩ rằng nàng lại say thành này quý bộ dáng, còn cần nam nhân đưa về tới.

“Trần Mặc?” Hường Thần trước nhận ra hẳn, không khỏi có chút kinh ngạc, hẳn tuy rằng biết một chút sự tình, lại biết đến không hoàn chỉnh, hơn nữa cũng không nghĩ tới sẽ dưới tình huống như vậy gặp mặt, hai người chỉ

từ tốt nghiệp lúc sau liền rớt cuộc chưa từng thấy, mà hiện giờ nhiều ít có chút xa lạ.

“Nàng hôm nay tâm tình không tốt, uống nhiều điếm, ta đưa nàng trở về.” Hương Thần đem Tống Tư Phi toàn bộ giao cho Trần Mặc, đã là công đạo, cũng coi như giải thích đi.

“Ân, đa tạ. Tìm được nàng?” Trần Mặc ít nói, ở nhìn thấy treo ở Hương Thần trên người người sau tùy ý hỏi một câu.

Khó trách nàng sẽ uống nhiều, là tìm được người phát tiết hiểu rõ đi.

Hai người vốn dĩ cũng không phải rất quen thuộc, còn nữa cũng không có nhiều ít lời nói tất yếu, cho nên tính toán liền từ biệt ở đây.

“Trần Mặc?” Mơ mơ màng màng người mở miệng nói chuyện, Tô Văn uống không Tống Tư Phi nhiều như vậy, chính là lại cũng say đến không sai biệt lắm, đang nghe đến Trần Mặc hai chữ thời điểm đầu có một lát thanh tỉnh, “Phí Phí nàng rất sợ người, lại cũng thực ái người, người có thể đừng như vậy hận nàng sao? Ít nhất, đối nàng hảo một chút, được không?” Tô Văn nói được rất thấp trầm, chính là lại tự tự châu ngọc, gõ vào Trần Mặc trong lòng.

Hắn liền biết nàng khẳng định là phát tiết đi, sợ hắn? Nàng Tống Tư Phi khi nào sợ quá ai? Hận nàng? Hắn khi nào hận quá nàng?

Trần Mặc không có trả lời nàng, ôm nàng liền mang vào chính mình xe, Hương Thần phát hiện xe bên cạnh chột mình chột diệt tàn thuốc che kín một mảnh nhỏ địa phương.

Hắn nên là ái nàng đi.

“Đi, về nhà.” Tô Văn thấy đem Tống Tư Phi cấp an bài hảo, cũng liền yên tâm, trong miệng lẩm bẩm.

Hương Thần lại không tính toán liền như vậy buông tha nàng, các nàng ở bên trong nói thoả thích thời điểm hần cùng Lạc Viễn cũng có một phen quyết đấu.

Hần nói làm hần hảo hảo đãi nàng, nàng là cái hảo cô nương.

Nàng có phải hay không một cái hảo cô nương tựa hồ đều không tới phiên hần tới bình luận. Hương Thần đối này không tỏ ý kiến.

“Nếu là làm ta phát hiện người đối nàng không tốt lời nói ta khẳng định sẽ đoạt lấy tới.” Lạc Viễn nói.

“Người có cái gì tư cách?” Hương Thần không nhẹ không nặng hỏi hần mấy chữ, nhưng lại cứ mấy chữ này, tựa như bén nhọn cục đá nện ở hần trong lòng, đúng vậy, hần còn có cái gì thân phận.

“Kỳ thật lúc trước người hoàn toàn có thể ngăn cản này hết thảy, rốt cuộc năm đó người cũng đã là 18 tuổi thiếu niên, nên hiểu chuyện, người cùng nàng, liền tính hôm nay không có Thương Lăng, các người cũng không có khả năng.” Hương Thần nói khẳng định, Lạc Viễn nghe thân hình chấn động.

Hay là hần đã biết chút cái gì?

“Người không cần như vậy nhìn ta, rất nhiều chuyện ta đều đã điều tra xong, ở thích hợp thời gian ta sẽ nói cho nàng hết thảy chân tướng. Nàng nhiều năm như vậy nguyện vọng chỉ có một, liền tính ta tan xương nát thịt, ta cũng sẽ giúp nàng thực hiện.” Hương Thần hiện tại không sợ nói cho hần này hết thảy, bởi vì hần ở đánh cuộc, đánh cuộc người nam nhân này cũng cùng hần giống nhau, thật sâu ái Tô Văn.

Chỉ là hần lúc trước cũng đã đi nhầm một bước. Liền này một bước, cũng đã đem hần môn đẩy hướng về phía xa hơn vực sâu, rồi sau đó, bọn họ cũng đem rốt cuộc hồi không được đầu.

Nhìn Lạc Viễn nghiêng ngả lão đảo rời đi bóng dáng, Hương Thần không biết chính mình làm như vậy rốt cuộc là huỷ hoại hẳn vẫn là cứu nàng, nhưng là, mặc kệ rốt cuộc như thế nào, hẳn đều sẽ đem quyết định này giao cho nàng tới làm.

Tô Văn đi đường đều có chút đi không xong, lại cố tình còn nắm hẳn đi phía trước đi, kỳ thật nữ nhân này trong xương cốt vẫn là thực tự chủ.

Nhưng càng là như vậy nàng, liền càng làm hẳn đau lòng, Hương Thần đột nhiên không nghĩ cứ như vậy, hẳn như vậy đi một chút đến quá chậm, hẳn hiện tại liền tưởng đem nàng chiếm cho riêng mình.

Cái này ý niệm một khi nảy sinh, liền rốt cuộc ngăn chặn không được, giờ này khắc này đã như nước thảo giống nhau dây dưa hẳn, làm hẳn thấu bất quá khí tới.

GIÓ NHẸ KHẼ THÔI, EM RẤT THÍCH ANH [C]

Khẩu Tử Y Y

www.dtv-ebook.com

Phần 35

Hai người lên xe thời điểm, Hương Thần cho nàng cột kỹ đai an toàn, chuẩn bị đưa nàng về nhà, chính là, liền ở hần phát động xe thời điểm nàng lại thứ nói một câu làm hần không bình tĩnh nói, nàng nói, “Cái kia, chờ hạ, người có thể nhẹ điếm sao?”

Nháy mắt, Hương Thần tay cũng không dám động, chỉ có bị hần chuyển tới nửa đường chìa khóa, ô tô còn ở phát ra muốn vang không vang thanh âm.

“Xe không phát động.” Nàng lại nói, thanh âm đã thấp tới rồi bụi bặm.

“Nga nga nga.” Hương Thần liên tục nga ba lần, lần này thật là kinh tới rồi.

Xe một đường bão táp, mà này lộ, cũng không phải trở về lộ, chẳng lẽ là đi nhà hần? Nàng vừa rồi có phải hay không quá không rụt rè điếm?

Chính là phía trước hần hôn nàng thời điểm nàng liền thật cho rằng hần sẽ làm nàng, hơn nữa nàng đều đã rõ ràng cảm nhận được bụng nhỏ chỗ truyền đến nhiệt độ.

Nàng cũng không phải là cái gì ba tuổi tiểu hài tử.

Chỉ là, cái kia có thể hay không thật sự rất đau?

Hảo đi, nói ra đi nói bát đi ra ngoài thủy, vậy như vậy đi, dù sao duỗi đầu cũng là một đao, súc đầu cũng là một đao, sao không làm này một đao tới thống khoái điểm đầu.

Hương Thần một đường chỉ là nhanh chóng đua xe, hai người cũng không có mặt khác giao lưu, lẫn nhau tuy rằng đều nghĩ bất đồng sự tình, nhưng là, lại là cùng cái chủ đề.

Xe phanh lại khi cùng mặt đất cọ xát phát ra chói tai tiếng vang, cả kinh Tô Văn từ chính mình tưởng tượng trung tỉnh lại.

“A? Liên đến?” Tô Văn hỏi đến không thể hiểu được, Hương Thần lại rất cuộc nhịn không được, hắn mới vừa lái xe thời điểm mãi đầu óc đều là các loại tốt đẹp nàng, cũng may mắn là lên đường bình an đã trở lại, hiện tại hắn lại là rất cuộc nhịn không được.

Mới vừa xuống xe Hương Thần liền bắt đầu hôn môi nàng, một đường vào đại môn, Tô Văn thật là bị hấn nhiệt tình dọa tới rồi, đây là cái gì tiết tấu, cũng quá điên cuồng điểm, nếu như bị những người khác thấy được kia cũng liền quá khủng bố đi.

“Nơi này là độc đồng, không có những người khác.” Hương Thần hiển nhiên là nhìn ra nàng suy nghĩ, thế nàng trả lời. Tô Văn cũng bất chấp như vậy nhiều, hấn hôn môi quá mức dùng sức, giống như chỉ cần hấn hơi chút một buông tay nàng liền sẽ biến mất không thấy giống nhau.

Tô Văn chỉ có thể bị bắt phát ra anh anh anh thanh âm.

Mà nàng phát ra tiếng càng thêm có lợi xúc tiến Hương Thần tiến công, gấn bó như môi với răng, hoạn nạn nâng đỡ, Tô Văn đều có thể nghe được những cái đó mắc cỡ chết người từ nàng trong miệng phát ra thanh âm.

Tô Văn sở hữu hôn kỹ đều là từ Hướng Thần nơi này hấp thu, tuy rằng số lần không nhiều lắm, lại cũng làm có nhất định cảm giác.

Nếu đã quyết định muốn cùng hấn hảo hảo, kia đây là cần thiết phải trải qua một bước, hơn nữa Hướng Thần là đáng giá nàng phó thác, cho nên nàng ngây ngô bắt đầu đáp lại hấn, cũng học bộ dáng của hấn đi miêu tả hấn tốt đẹp môi hình, thậm chí là đi khẽ cắn.

Mà này không thể nghi ngờ càng thêm kích thích tới rồi Hướng Thần, hai người ở một đường hôn môi gian bất tri bất giác đã tiến vào đại sảnh, Tô Văn không sai biệt lắm chính là bị hấn ôm tiến vào, nàng sớm đã ở hấn hôn trung mềm giống một bãi xuân thủy.

Hướng Thần buông ra nàng môi, theo nàng giảo hảo đường cong một đường khẽ cắn hoặc liếm láp nàng vành tai, xương quai xanh, Tô Văn cắn môi không cho chính mình ra tiếng, bằng không nàng sẽ cảm thấy rất khó vì tình.

Hướng Thần thấy nàng gắt gao cắn miệng mình, nhất lần thứ hai hôn môi nàng, “Phóng nhẹ nhàng, nếu tưởng phát ra tiếng nói đã kêu ra tới, không có việc gì.” Hấn dụ hoặc nàng, mà nàng ở hấn cùng loại mị hoặc thanh âm dưới cũng học báo cho chính mình muốn thả lỏng, muốn thả lỏng, không có việc gì.

Nàng quần áo dần dần bị rút đi, có thể cảm nhận được khí lạnh xâm lấn, rồi lại bởi vì hấn hôn môi mà trở nên toàn thân khô nóng, Tô Văn hình dung không được loại cảm giác này, lại chỉ biết chính mình hiện tại đã mất đi ngôn ngữ năng lực, chỉ có thể nhậm Hướng Thần lại trên người nàng dư lấy dư đoạt.

Quần áo trút hết, nàng sở hữu tốt đẹp đều ở trước mặt hấn triển lộ không bỏ sót, một đôi tròn trịa mãnh liệt kích thích tới rồi hấn, bởi vì nàng

ngày thường xuyên y phục đều tương đối rộng thùng thình, lại chưa từng nghĩ tới rộng thùng thình dưới thế nhưng cất giấu như vậy một đôi bảo bối.

Lập tức đã bị nhiễm hồng mắt, liếm láp, gặm cắn, lôi kéo, dốc hết sức lực tra tấn nàng này một đôi bảo bối, mà tay cũng từ ôm lấy nàng phía sau lưng đến thu hồi một bàn tay bắt đầu xoa nắn, lôi kéo.

Tô Văn có từng chịu quá bức này kích thích, không cấm kêu lên tiếng, bởi vì Hường Thần buông tay duyên cớ, nàng không thể không đôi tay đi vòng cổ hăn, mà giờ này khắc này, Hường Thần đầu liền súc ở nàng trong lòng ngực, cực kỳ giống mới sinh ra mút. Nãi trẻ con.

Tô Văn đem toàn thân lực lượng đều đặt ở hăn trên người, Hường Thần đem nàng phóng khoáng sững trên sô pha, nhìn cả người xích quàng nàng, da như ngưng chi, tuyết trắng tuyết trắng, mà kia một đôi bảo bối cũng bởi vì hăn vừa rồi xoa nắn đã càng thêm □□.

Chỉ là cũng bởi vì hăn thô lỗ, mà làm nàng tuyết trắng trên da thịt nhiễm chói mắt hồng, làm người đau lòng không thôi.

Tô Văn bị Hường Thần như vậy nhìn, hăn tựa như đang xem một kiện không thể tưởng tượng bảo bối giống nhau, xem đến nàng đều cả người phát sốt, vì ngăn cản hăn tiếp tục xem đi xuống, Tô Văn chủ động phản quàng bờ vai của hăn, bắt đầu thoát hăn quần áo, hăn xuyên áo sơmi, Tô Văn giải thật lâu đều không có thành công cởi bỏ bất luận cái gì một cái, mà cái này làm cho nàng càng kiều nóng nảy, thật hận không thể trực tiếp như vậy xả.

“Ta không ngại người trực tiếp xả.” Hăn rốt cuộc là sẽ thuật đọc tâm vẫn là như thế nào, như thế nào mỗi lần nàng tưởng cái gì cái gì hăn đều có thể như vậy rõ ràng biết?

Tô Văn bị như vậy một kích, cũng không rảnh lo như vậy nhiều, vốn dĩ liền bởi vì thân mình xui lơ mà có chút vô lực, hiện tại đi là dùng ra cả

người khí lực, tập trung ở một chút, dùng sức một xả, xông xáo, cúc áo rơi xuống đất thanh âm, tại đây nặc đại trong phòng nghe dị thường rõ ràng.

Đương Hưởng Thần kia gầy nhưng rắn chắc ngực hiện ra ở nàng trước mặt thời điểm nàng lập tức trợn tròn mắt, nàng trước nay không chân chính ý nghĩa thượng gặp qua nam nhân hỏa thể, hiện tại liền như vậy đột nhiên không kịp phòng ngừa xuất hiện ở nàng trước mặt, nàng lập tức lựa chọn nhắm mắt.

“Không nghĩ tới người vẫn là thích thô lỗ?” Hưởng Thần trêu đùa thanh âm ở nàng bên tai vang lên, lúc sau chính mình cởi áo sơ mi, rút đi quần dài, Tô Văn vẫn luôn đều gắt gao nhắm hai mắt, nàng không dám nhìn.

“Không nghĩ nhìn xem sao? Vừa rồi ai còn nói muốn nhẹ điếm? Nếu là người không xem nói nói không chừng liền sẽ thực trọng nga.” Hưởng Thần chính là tưởng buộc nàng mở mắt ra.

Chính là Tô Văn sao có thể nha, vừa rồi kia liếc mắt một cái nàng đã xem đến vậy là đủ rồi, vừa rồi hẳn còn đem quần đều cấp cởi, kia khẳng định.....

Nam nhân kia đồ vật nàng là trước nay liền chưa thấy qua, nghĩ hiện tại nếu là vừa mở mắt liền thấy được, kia nàng nhất định sẽ chảy máu mũi, cho nên, đánh chết đều không trợn mắt.

“Nếu là người lại không trợn mắt nói ta liền trực tiếp đi vào a.” Hưởng Thần đáng giận đem chính mình tiểu đệ đệ ở nàng muội muội nơi đó dùng sức cọ.

Rõ ràng xúc cảm làm Tô Văn đều mau mắc cỡ chết được, đánh chết cũng không dám nhìn, đơn giản càng thêm gắt gao buộc mắt.

“Ta còn không có thoát xong.” Hường Thần nhìn Tô Văn này then thùng bộ dáng ái đến không được, cúi xuống thân tới bám vào nàng trên người, ở nàng bên tai nhẹ nhàng nói, thổi ra nhiệt khí toàn đánh vào nàng vành tai thượng, mẫn cảm không được.

Tô Văn hiện tại chính là chuẩn bị đem đà điều tâm thái phát huy rốt cuộc, đánh chết đều không thể trốn mất.

Chính là Hường Thần sao có thể liền sao sao dễ dàng buông ra nàng? Nóng bỏng môi lưỡi từ thượng mà xuống, một đường xẹt qua nàng một đôi đại bảo bối, cuối cùng thế nhưng trực tiếp dừng ở nàng tiểu muội muội nơi đó.

GIÓ NHẸ KHẼ THÔI, EM RẤT THÍCH ANH [C]

Khấu Tử Y Y

www.dtv-ebook.com

Phần 36

“Chính là hần nói còn không nghĩ kết hôn.” Tống Tư Phi cái này mặt là hoàn toàn đen, nói đến cái này nàng liền tới khí, này đều người nào nha, đem nàng ăn sạch sẽ, còn đem hài tử sự cũng cấp bộ ra tới, kết quả mang theo nàng đi tiếp hài tử, lúc sau liền trực tiếp đem nàng bắn cho đi rồi.

Nàng nhưng thật ra chết da dày mặt muốn cùng hần kết hôn tới, chính là hần là nói như thế nào, “Ta hiện tại còn không tính toán kết hôn.” Liền như vậy nhẹ nhàng đem nàng đuổi rồi.

Tống Tư Phi này nói lời này thời điểm quả thực là hận chết, đây đều là người nào nha, lợi dụng xong rồi liền ném một bên? Thật sự nửa điểm đều không suy xét nàng giá trị. Tưởng nàng lớn như vậy dễ dàng sao? Ba mẹ đều luyện tiếc đánh nàng một chút, kết quả tài rất nhiều lần đều thua tại hần trên người, cũng thật là đủ có thể.

“Hần thật như vậy nói? Vậy người không hỏi vì cái gì?” Tô Văn cái này là thật sự kinh tới rồi.

“Người nói ta có thể không hỏi sao? Chính là hần nói không vì cái gì nha, chính là không nghĩ kết hôn, có người như vậy sao? Ma trứng, quả thực là tức chết lão tử ta.” Tống Tư Phi đem suốt một ly cà phê trực tiếp một ngụm xuống bụng, Tô Văn đều lo lắng nàng buổi tối có thể hay không ngủ được.

Bất quá Tống Tư Phi như vậy vừa nói, Tô Văn đối Trần Mặc tò mò lại gia tăng một tầng. Cũng không biết vì cái gì, nàng liền cảm thấy Trần Mặc khẳng định là cái có chuyện xưa người, hơn nữa chuyện xưa còn khá tốt. Có lẽ về sau có khả năng nói đến cùng hẳn tâm sự thiên, nói không chừng là có thể khai quật một cái tốt tư liệu sống đâu.

Tống Tư Phi hoàn toàn không biết Tô Văn là như vậy tưởng, chỉ lo chính mình không ngừng kêu oan, đương nhiên, căn bản là không ai phản ứng nàng.

Mặt sau thời gian cơ bản là Tống Tư Phi đang nói chính nàng, Tô Văn suy nghĩ chính mình, hai người hoàn toàn không ở một cái thế giới, thẳng đến Tô Văn đem một ly cà phê uống xong rồi, cũng tới rồi đi làm thời gian mới rời đi.

Còn đừng nói, nàng trong khoảng thời gian này còn rất vội, phía trước cái kia 《 bị quên đi một ngày 》 bản thảo hiện tại cũng đã sửa bản thảo, hiện tại đã bắt đầu ở thiết kế bìa mặt, chính là chủ biên nói loại này mang điểm thương cảm đề tài tiểu thuyết có lẽ dùng cái thư mô sẽ tương đối hảo, cho nên liền hẹn chiều nay chụp ảnh, nội cảnh, địa điểm tuyển ở số 9 thư viện, số 9 thư viện bố trí cũng tương đối tự nhiên mà tiểu tươi mát, rất thích hợp chụp ảnh.

Hương Thần gọi điện thoại tới thời điểm nàng đang ngồi ở số 9 trong thư viện chờ thư mô đã đến, chính là hiện tại đều không sai biệt lắm đợi hơn một giờ, đã chưa thấy được người, cũng không nhận được bất luận cái gì tin tức, nàng cũng chỉ có thể nhiếp ảnh gia tại đây hạt nói chuyện phiếm.

“Ở số 9 thư viện?” Điện thoại mới vừa chuyển được Hương Thần liền báo ra tới nàng địa chỉ.

“Người tại đây?” Tô Văn khắp nơi xem xét hơn nửa ngày cũng chưa nhìn đến người của hẳn ảnh, còn đang suy nghĩ hẳn có phải hay không dài quá thiên lý nhân a.

Hương Thần cũng không hồi nàng, trực tiếp treo điện thoại.

Gần nhất nàng cùng Hương Thần tiến triển tựa hồ còn khá tốt, hết thầy đều thuận theo tự nhiên, hơn nữa ở chung cũng đều rất hài hòa, hơn nữa Hương Thần nhìn không ra cũng còn rất sẽ chế tạo tiểu lãng mạn hoặc là tiểu kinh hi gì đó, luôn là có thể cho nàng trước mắt sáng ngời hoặc là nhỏ cảm động.

Tô Văn đối trước mắt loại này sinh hoạt rất là thỏa mãn.

Có khi nàng suy nghĩ, nàng muốn hay không đem hẳn mang cho ba ba nhìn xem, hẳn là luật sư, nếu muốn đi vào nói hẳn là cũng vẫn là có thể.

Cái này ý tưởng nảy mầm thật lâu, chỉ là vẫn luôn cũng chưa nói với hẳn quá, cũng không biết hẳn nghĩ như thế nào. Hơn nữa nếu thật sự muốn đi xem lão ba nói kỳ thật cũng vẫn là hạng trọng công trình.

Cho nên nàng vẫn luôn ở do dự.

“Tưởng cái gì đâu, ta đến bên cạnh người cũng không biết.” Hương Thần đúng là bên người nàng đứng một hồi lâu nàng cũng chưa phản ứng, cho nên hẳn mới ra tiếng, như vậy xem nhẹ bạn trai chính là thực không đạo đức.

“Ta tưởng đem người giới thiệu cho ta ba ba.” Tô Văn nghe được khi hẳn thanh âm sau xoay người lại thực nghiêm túc đối với hẳn nói.

Đây là nàng tư tiên tưởng hậu kết quả, nếu là ba ba biết nàng có bạn trai nhất định sẽ thực vui vẻ.

“Quyết định?” Khó trách nàng khoảng thời gian trước thường xuyên xuất thần, kia xem ra đều là suy nghĩ vấn đề này, hiện tại này xem như nàng cuối cùng nghĩ ra được kết quả đi, bất quá, hẳn tương đương vừa lòng.

“Ân, ta ba nhìn thấy người khẳng định sẽ đặc biệt thích.” Tô Văn vô cùng khẳng định, bởi vì chỉ cần là nàng thích, lão ba liền thích.

Nghĩ nghĩ không tự giác có rơi lệ, mỗi lần chỉ cần nghĩ đến ba ba liền tổng có thể kích phát đáy lòng mềm mại nhất chỗ đó.

Cũng không biết có phải hay không bởi vì bên người có an ủi chính mình người, cho nên khóc lên luôn là không chút nào cố kỵ, muốn khóc liền khóc.

Trước kia thời điểm Tô Văn luôn là nói cho chính mình phải kiên cường, không thể khóc, không thể dễ dàng rơi lệ, nàng đau khổ ngao mấy năm, vốn dĩ đều cảm thấy chính mình tuyến lệ đã không lớn phát đạt, chính là, ở gặp được hẳn lúc sau giống như lại biến phát đạt.

Loại cảm giác này tựa hồ cũng còn có thể tiếp thu.

“Như thế nào lại khóc thương? Chờ hạ người đồng sự nên cho rằng ta khi dễ người.” Hường Thần đôi tay cho nàng lau khô khóe mắt nước mắt, cười trêu ghẹo nàng. Thấy nàng thoáng cảm xúc ổn định lúc sau, hỏi, “Tại đây có việc?”

“Ân, chính là ta cùng người nói kia quyển sách hiện tại không phải đã sửa bản thảo sao, hôm nay muốn chụp bìa mặt, chính là thư mô còn không có tới, cũng không có thông tri, cho nên ta tại đây chờ.”

“Có phải hay không có tình huống như thế nào trì hoãn? Người lại gọi điện thoại thử xem?”

Chính là điện thoại lại đánh thời điểm dứt khoát đánh không thông.

Này có ý tứ gì? Tô Văn cùng nhiếp ảnh gia hai mặt nhìn nhau, loại tình huống này bọn họ đều rất ít gặp được, mặc kệ đã xảy ra sự tình gì ít nhất đều sẽ có cái thông tri, như bây giờ cũng không biết rốt cuộc là đã xảy ra cái gì, làm hại tất cả mọi người đều tại đây khổ chờ, hơn nữa cũng còn lo lắng.

Bất quá thực mau nàng liền nhận được chủ biên điện thoại, nói là cái kia thư mô giống như ra điểm chuyện gì, hôm nay lại đây không được, hôm nay liền trước không chụp.

“Ta đi, có việc nói không biết trước nói, làm chúng ta đang chờ thực hiện cái giá đi” quay chụp vẫn là cái tiểu hỏa, so Tô Văn tiên tiến tới một năm, bất quá so nàng muốn tiêu vài tuổi, từ tốt nghiệp lúc sau liền tại đây, đại danh kêu Ngô Khắc, chính là hẳn luôn là ngại tên của mình quá xấu, cho nên luôn là để cho người khác kêu hẳn nghệ danh soái tử.

“Soái tử, nói không chừng nhân gia là thực sự có việc gấp đâu, đừng như vậy nóng nảy, lần này chụp không thành lần sau lại chụp liền thành.” Tô Văn tuy rằng cũng có chút bực bội, tại đây đợi lâu như vậy, không hợp ý nhau liền không tới, tóm lại là có hỏa, nhưng là nàng lại có thể thông cảm người khác, nói không chừng là thật sự có việc gấp đâu, hơn nữa hẳn cũng tất yếu làm cho bọn họ tại đây chờ hẳn, cho nên khẳng định là có chuyện gì đã xảy ra.

Hai người bất đắc dĩ, cũng chỉ có thể thu thập đồ vật đi về trước lại nói.

Bất quá lúc này mới vừa bắt đầu thu thập, soái tử liền thò qua tới, thấp giọng hỏi một câu, “Văn văn, nhà người lão công có thể hay không cho ta mượn dùng một chút a?”

Tô Văn không phản ứng lại đây hẳn rốt cuộc muốn làm gì, bất quá lại vẫn là theo bản năng đi tìm Hương Thần thân ảnh, mà lúc này hẳn đang

đứng ở kệ sách bên, hỗ trợ thu thập thư tịch.

GIÓ NHẸ KHẼ THÔI, EM RẤT THÍCH ANH [C]

Khấu Tử Y Y

www.dtv-ebook.com

Phần 37

Quả thực là phải bị tức chết rồi.

Hương Thần ghen cười tiếp tục phết đất, bất quá vẫn là rất phúc hậu đối Tô Địch nói một câu, “Người đi trước giúp người mù mù lấy một chút cắt móng tay, nàng là công chúa, chúng ta đều phải hầu hạ nàng, biết không?”

Sau đó mỗi tiểu thí hài liền tung ta tung tãng đi trong phòng cầm.

Tô Văn cảm thấy chính mình địa vị thật là một chút đều không có, liền cái tiểu thí hài đều sai sử không thương.

“Ta là nữ vương.” Tô Văn tiếp nhận Tô Địch lấy tới cắt móng tay, bắt đầu tra tấn chính mình móng tay.

“Người như vậy nào có nữ vương phạm, làm công chúa đều còn kém điểm.”

Rống ~ quả thực, nàng muốn rời nhà trốn đi.

Đương nhiên, Tô Văn cái gọi là Lý gia trốn đi bất quá chính là từ phòng này di động đến một cái khác phòng thôi.

Phòng khách, một lớn một nhỏ, súc ở sô pha, nói lặng lẽ lời nói, cũng không biết đang thương lượng cái gì.

Bất quá thực mau, Tô Địch liền có hành động.

“Vãn vãn, chúng ta đi ra ngoài tản bộ đi, ba ba nói ăn xong liền ngủ là tiêu trư.”

“Các người mới là heo.”

“Ba ba nói chúng ta đi mai khê hồ.”

“Không đi.”

“Ba ba nói nơi đó hôm nay có âm nhạc suối phun.”

“Không có hứng thú.”

“Ba ba nói người là quý hẹp hòi.”

“Các người đều là quý hẹp hòi.”

“Ba ba nói vãn vãn xinh đẹp nhất.”

“.....”

“Ba ba nói vãn vãn tốt nhất.”

“.....”

“Ba ba nói hẳn biết chính mình hận soái, nhưng là hẳn đã là vãn vãn.”

“Hương Thần, người như vậy giáo tiểu hài tử hảo sao?” Tô Vãn rốt cuộc chịu không nổi, mở cửa đối với hẳn chính là rộng to.

Hương Thần tỏ vẻ chính mình hận vô tội, “Ta không dạy hẳn.”

“Vãn vãn, là ta chính mình nói.” Tô Địch càng vô tội.

Hảo đi, toàn bộ trong nhà liền nàng không vô tội, bọn họ đều vô tội đã chết.

Tô Văn đều mau bị bọn họ gia hai cấp tra tấn đã chết, chuyện như vậy cơ bản mỗi ngày đều phải trình diễn một lần, hơn nữa bọn họ còn làm không biết mệt.

Chuyển phát nhanh nhìn thấy Tô Văn bắt đầu đổi giày, lập tức lôi kéo Hường Thần qua đi, “Văn văn, ta hôm nay muốn ăn thịt bò xuyên.”

“Không được ăn, kia đồ vật không vệ sinh.”

“Chính là ta thấy đến ba ba mua cho người ăn.”

“Ta là đại nhân, sức chống cự so người cường.”

“Chờ hạ ba ba cho người mua.” Hường Thần bế lên đôi hảo giày Tô Địch, giúp nàng kéo ra môn, ba người đi ra cửa.

Nhìn đi, Tô Văn mỗi lần đều là hoàn bại, quả thực là một chút phần thắng đều không có.

Tô Văn nghĩ một ngày nào đó Tô Địch sẽ bị hãn cấp súng hư đi. Đứa nhỏ này gần nhất càng ngày càng không ngoan, quả thực là nghịch ngợm muốn chết, hơn nữa chiêu số sử dụng tới đều là một bộ một bộ.

Ra cửa, Tô Địch đạp tiểu hoan chạy bộ ở phía trước, Hường Thần nắm Tô Văn đi ở mặt sau.

Tô Văn oán giận, “Hãn đều bị người súng hư, càng ngày càng nghịch ngợm.”

“Nam hài tử không nghịch ngợm người không lo lắng hãn ghen ra bệnh tới?”

“Chính là hấn vẫn là không nghe ta sai sử.”

“Ta nghe người sai sử liền thành.”

“Hương Thần.”

“Đến.”

Tô Văn phụt một tiếng liền cười.

Trước mắt người nam nhân này, dữ dội ưu tú, chính là như thế nào liền đến tay nàng đâu, nhìn hấn soái ngậy người sườn mặt, Tô Văn nói cho hấn chủ biên nói hấn rất tuấn tú, hơn nữa muốn dùng hấn ảnh chụp làm bìa mặt sự tình.

“Người không phải đã cự tuyệt sao? Như thế nào còn tới hỏi ta?” Hương Thần đôi mắt nhìn chăm chăm Tô Địch hướng đi, sợ hấn ra cái gì sai lầm.

“Nếu là người không cự tuyệt nói trở về liền sẽ tìm ta thương lượng.” Hương Thần nhưng thật ra khẳng định.

Hấn đây là đem nàng cấp ăn đến gặt gao tiết tấu nha.

“Ta đây ngày mai liền đi đồng ý.”

“Người luyện tiệc.”

Hảo đi, nàng là luyện tiệc, như vậy soái người như thế nào có thể cho như vậy nhiều người xem đâu.

“Đúng rồi, chờ hạ người đừng mua kia thịt bò xuyên cho hấn ăn ha.” Tô Địch thích ăn thịt bò xuyên, hấn ăn một lần liền dùng không được tới, ngày hôm sau lại tiêu chảy.

“Mua cho người ăn.”

“Ta là nói thật.”

“Ta cũng là nói thật.”

Người này quả thực là vô pháp câu thông.

GIÓ NHẸ KHẼ THÔI, EM RẤT THÍCH ANH [C]

Khẩu Tử Y Y

www.dtv-ebook.com

Phần 38

Liên tính sự thật rốt cuộc như thế nào, nàng đều sẽ không tin tưởng lão tô sẽ tham ô.

“Có lẽ có chút sự tình đều không phải là thật sự như chúng ta suy nghĩ giống nhau, bởi vì nơi này mặt có chút chúng ta điều tra không đến đồ vật, lại hoặc là nói năm đó bỏ tù có người ba tự nguyện một ít nhân tố ở bên trong.”

Tô Văn đang nghe đến cái này thời điểm cả người tinh thần đều không tốt, tự nguyện? Sao có thể? Chẳng lẽ ba ba không biết nàng cùng mẹ mẹ đều thực yêu cầu hãn sao? Hãn sẽ không làm như vậy.

Hơn nữa rốt cuộc sẽ là như thế nào một loại tình cảnh hãn mới có thể là tự nguyện đâu? Năm đó hảo hảo thị trường thân phận hãn không cần, một hai phải nháo đến như vậy thân bại danh liệt đâu?

Tô Văn không tin, hơn nữa thật sự rất khó làm nàng tin tưởng.

Có lẽ lời này nói ra tương xứng đều có chút không tin, cho nên, hãn mới có thể làm nàng đi tìm Lạc Viễn, có lẽ có chút sự tình Lạc Viễn có thể cho nàng một công đạo.

Tô Văn nửa ngày đều không có nói chuyện, ngay người một lúc sau thẳng xuống giường, thu thập chính mình, nhìn dáng vẻ, nàng là muốn ra cửa.

“Yêu cầu ta cùng nhau sao?” Hường Thần hỏi.

Chính là Tô Văn không có đáp lại.

Hôm nay cuối tuần, Tô Địch ở nhà, lên đi tiểu thời điểm lại thấy được Tô Văn cả người đều mất hồn mất vía, hợp với kêu vài thanh đều không có đáp lại, “Ba ba, vân vân làm sao vậy?”

Hường Thần nghĩ nghĩ, có một số việc không cần thiết làm hài tử biết, “Không có việc gì, vân vân mộng du đâu? Hôm nay thật vất vả cuối tuần, ngủ cái lười giác ha.”

Tô Địch nghe nói là mộng du liền cảm thấy rất có hương vị, vốn đang muốn đi xem rốt cuộc là thế nào thời điểm Hường Thần trừng mắt nhìn hấn vài hạ, mới hậm hực trở về phòng.

Hường Thần nhất thời cũng không biết chính mình rốt cuộc là đi theo đi vẫn là không đi theo đi, trong nhà Tô Địch phải có người chiếu cố, bên kia Tô Văn cũng cần phải có người chiếu cố, sau lại thật sự không có biện pháp, chỉ có thể gọi điện thoại cấp Tổng Tư Phi, làm nàng lại đây bồi Tô Địch.

Không nghĩ tới tới thời điểm thế nhưng còn đem nàng nhai con cũng mang đến, vốn đang là tưởng tán gẫu một hồi, chính là nghĩ Tô Văn đã đi rồi một hồi, hấn cũng không như vậy nhiều thời gian tới lái nhai, cho nên chỉ có thể chạy nhanh tùy tiện công đạo vài câu liền đi rồi.

“Mẹ nuôi, này người nhi tử a.” Tô Địch đi qua đi ngừng ở một cái trắng nõn sạch sẽ tiểu bơ nam sinh trước mặt, quan sát hảo một trận lúc sau mới không quá xác định hỏi.

“Kia còn có giả a.” Tổng Tư Phi trừu Tô Địch một chút, tiểu tử này, gần nhất mấy ngày nay giống như chắc nịch chút, nhìn nhìn chính mình nhi tử, giống như như thế nào có điểm chịu tiềm chất đâu?

Phốc..... Hiếu sai, chính mình nhi tử đều có thể suy nghĩ vớ vẩn, Tống Tư Phỉ siêu cấp vô cùng xem thường một phen chính mình.

Hương Thần đuổi tới thời điểm Tô Văn đang theo Lạc Viễn ngồi ở dựa bên cửa sổ trước bàn, hai người tựa hồ đều thực bình tĩnh, chính là, bình tĩnh là chỉ là bão táp tới phía trước dấu hiệu thôi.

Hơn nữa, Lạc Viễn vẫn là Tô Văn mối tình đầu.

Hắn như vậy có tính không đem nàng trực tiếp đẩy vào người khác ôm ấp?

Không có việc gì, Lạc Viễn đều đã là người khác trọng phu, dựa theo Tô Văn tính tình, nhất định sẽ không đi làm loại này phá hư gia đình người khác sự tình.

Cho nên hắn chỉ là tuyển một chương cách đến tương đối gần cái bàn ngồi xuống.

Mà Tô Văn bên này, nàng chỉ là cúi đầu, cũng không xem Lạc Viễn, chỉ là ngồi, làm ngồi.

Cà phê cũng là Lạc Viễn điểm, từ nàng hẹn hắn gặp mặt đến bây giờ, nàng một câu cũng chưa nói. Mà hắn, hiện tại cũng là không biết phải nói cái gì.

“A Viễn, ta có phải hay không còn có cuối cùng một cái nguyện vọng không cùng người nói?” Tô Văn mở miệng lại là như vậy một câu, này nhiều ít làm Lạc Viễn có chút giật mình.

Hắn cho rằng bọn họ rốt cuộc hồi không đến đi qua, chính là, nàng một câu liền dắt hắn rất nhiều năm trước ký ức.

Hắn đưa nàng ba cái nguyện vọng, nàng đã dùng hai cái, vốn dĩ, hắn đều có vô số chờ mong, chính là, cuối cùng vẫn là rơi vào khoảng không.

Có lẽ là hắn quá nhát gan, lại có lẽ là bọn họ thật sự không có duyên phận đi, tóm lại, bọn họ chỉ gian vòng đi vòng lại, liền tính hắn vẫn tâm tồn ảo tưởng, bọn họ cũng là trở về không được đi.

Vừa rồi Hương Thần tiến vào thời điểm hắn là thấy được, hiện tại hắn an vị ở bọn họ cách đó không xa, nàng đã có bảo hộ nàng người.

“Ân.” Lạc Viễn ở đáp lại thời điểm trả lời đến có chút chua xót, bọn họ chỉ gian hiện tại chỉ còn lại có loại này không hề ý nghĩa đối đáp sao?

“Ta đây dùng ta cuối cùng một cái nguyện vọng.” Tô Văn đột nhiên ngẩng đầu, một không cẩn thận liền thấy được Lạc Viễn một đôi tràn đầy tiếc nuối mà bi ai hai mắt.

Đây là vì cái gì?

Bọn họ chỉ gian, chẳng lẽ tiếc nuối không nên là nàng sao? Không nên bi ai cũng là nàng sao?

Lạc xa một chút gật đầu, xem như ứng thừa xuống dưới.

“Ta muốn biết ta ba cùng nhà các người sự tình.” Đây là Tô Văn suy nghĩ thật lâu lúc sau hạ quyết định, nàng cùng Lạc Viễn đã không có khả năng, hiện tại nàng tâm đều đã cho Hương Thần, mà Lạc Viễn nơi này, nàng cũng không muốn thiếu hạ nhân tình gì, mà bọn họ chỉ gian duy nhất liên lụy chính là này ba cái nguyện vọng, còn có cuối cùng một cái không có thực hiện, cho nên nàng dùng, dùng lúc sau bọn họ chỉ gian liền lại vô liên quan.

Lạc Viễn hiển nhiên không nghĩ tới Tô Văn hỏi sẽ là cái này, từng có trong nháy mắt giây giữa, chính là cuối cùng vẫn là bắt đầu trần thuật, nếu

đây là nàng muốn biết đến, kia hẳn liền từ đầu chí cuối nói cho nàng.

Nguyên lai, Lạc Viễn liền ở 18 tuổi năm ấy cũng đã đã biết một chút sự tình mặt mày, chỉ là hẳn lựa chọn làm lơ, mà đây cũng là hẳn cả đời này trung hồi hận nhất sự tình.

Tô gia cùng Lạc gia vẫn luôn đều có liên lụy, Tô gia liên lụy chính là chính trị, Lạc gia ràng buộc chính là thương trường, thương chính không phân gia, trước nay đều là như thế này, hơn nữa Lạc Viễn phụ thân cùng Tô Văn phụ thân vốn dĩ chính là huynh đệ tình thâm, nhưng là, liền tính huynh đệ tình lại thâm, một khi dính dáng đến ích lợi, kia cũng liền không rảnh lo như vậy nhiều, rốt cuộc bọn họ đều là sinh hoạt ở hiện thực người.

Lúc ấy, Lạc gia yêu cầu một đám tài chính cứu cấp, chính là lại nơi nơi kéo không đến tài trợ hoặc là hợp tác thương, Lạc Viễn phụ thân mới có thể tìm tới Tô Gia Minh, mà Tô Gia Minh lúc ấy trong tay xác thật có một bút tư kim, nhưng là đây là công khoản, không thể tham ô, chính là lão Lạc lần nữa khẳng định, sẽ đúng hạn trả lại này số tiền.

Chính là sự tình lại không có trong tưởng tượng thuận lợi vậy, cũng không biết ai liền thả ra một tin tức, nói Lạc thị tập đoàn là dùng Tô Gia Minh tiền, mà Tô Gia Minh tiền đều là mấy năm nay tham ô được đến, mà này tin tức cũng liền cùng dài quá chân giống nhau liền chạy ra, không quá mấy ngày, liền tới người trao Tô Gia Minh.

Kỳ thật vốn là có thể tránh đi, chính là lúc ấy đúng là Lạc thị khẩn cấp thời điểm, không thể ném này số tiền, cho nên, bọn họ cũng không có ra mặt, cho nên tạo thành sự tình kế tiếp phát triển, mấy năm nay, lão Lạc cũng là vì thua thiệt mà vẫn luôn cảm thấy bần khoản, mà Tô Gia Minh sở dĩ bị nhốt ở trong thị trấn cũng là vì lão Lạc đã thông quan hệ mới có, nếu là thật sự bởi vì tham ô mà nhốt ở địa phương khác nói khẳng định là không mạng sống.

GIÓ NHẸ KHẼ THÔI, EM RẤT THÍCH ANH [C]

Khấu Tử Y Y

www.dtv-ebook.com

Phần 39

Nhưng là, như thế nào cầu hôn là nàng nhi tử tới nói? Này cũng quá không hợp logic đi.

“Tô Địch, người nháo cái gì đâu?” Tô Văn bái một trương thực nghiêm túc mặt giả vờ tức giận nói.

“Văn văn, không nháo, hôm nay ta là đại ba ba tới cùng người cầu hôn, chính là cũng không biết như thế nào, hăn đột nhiên liền nói không được lời nói, nhưng là, này đều đã chuẩn bị tốt, không cầu bạch không cầu oa, đúng không, cho nên ta liền chủ động xin ra trận đại hăn hướng người cầu hôn nha.” Tô Địch này lời nói..... Như thế nào nghe như là trước tiên chuẩn bị tốt? Chính là, Hường Thần đột nhiên sẽ không nói? Đây là làm sao vậy?

Tô Văn quýnh lên, liền trực tiếp rảo bước tiến lên vòng hoa bên trong, bắt lấy Hường Thần tay, rất là lo lắng hỏi, “Như thế nào lại đột nhiên chi gian sẽ không nói đâu? Là ăn cái gì sao? Vẫn là nơi nào không thoải mái?” Tô Văn tiềm thức hỏi xuất khẩu, hoàn toàn không nghĩ tới này sẽ là hăn kỹ xảo.

“Văn văn, ta nhưng không nói chuyện, từ đầu tới đuôi đều là chính người đi vào tới ha, nếu người hiện tại đã vào ta vì người hoa mà vì lao vòng, vậy người về sau chính là người của ta.” Hường Thần nói xong liền trực tiếp từ trong túi lấy ra nhẫn liền cho nàng mang lên.

Con tằm, này đều tính cái gì nha, nàng này như thế nào liền không thể hiểu được đã bị người cấp đeo nhẫn?

Hơn nữa, vẫn là bị chính mình nhi tử cấp tính kế?

Thế đạo này, rốt cuộc còn có tồn tại hay không công bằng oa.

Tô Văn dùng sức trừng mắt nhìn liếc mắt một cái Tô Địch, kết quả tiêu gia hỏa này nhanh như chớp liền chạy, nàng còn không có tới kịp phản ứng một chút, đã bị ôm vào một cái ấm áp mà quen thuộc ôm ấp.

“Văn văn, gả cho ta đi, kia một năm người, ánh nắng tươi sáng, sống sóng đáng yêu, liền như vậy xông vào ta sinh hoạt, ta thế giới cũng bởi vì người tiến vào mà trở nên có sắc thái, chính là lại không nghĩ rằng, người thế nhưng như vậy lặng yên không một tiếng động liền biến mất nhiều năm như vậy, chính là, ta còn là chờ tới rồi người, còn hảo, người vẫn là độc thân, còn hảo, ta đợi lại đây, hết thấy đều tính đáng giá, văn văn, chúng ta về sau cùng nhau hảo hảo sinh hoạt, hảo sao?”

Hương Thần một phen thâm tình thông báo xúc động Tô Văn đáy lòng kia căn huyền, nàng không phải bởi vì hắn nói được có bao nhiêu dễ nghe mà cảm động, nàng chỉ là bởi vì hắn nói, văn văn, chúng ta về sau cùng nhau hảo hảo sinh hoạt hảo sao? Đây đúng là nàng sở chờ mong, không cần mỗi ngày đều cơ tình tràn đầy, nàng yêu cầu chỉ là bình bình ổn ổn sinh hoạt có thể.

Nàng đang định đáp lại hắn, nhưng Hương Thần lại đoạt nàng lời nói, “Chỉ cho phép tiếp thu không được cự tuyệt.” Này ngữ khí, muốn bá đạo như vậy sao?

Hảo đi, Tô Văn nhịn xuống tưởng nói với hắn nói, một khi đã như vậy nói, kia nàng cũng liền đành phải cố mà làm, “Hảo đi, ta tiếp thu.”

Đương nhiên, cái này cầu hôn cũng cứ như vậy, nói đến cùng vẫn là nàng quá để ý hẳn, trực tiếp liền đi vào hẳn họa vòng, lại còn có cái gì cũng chưa nói liền trực tiếp đáp ứng rồi, cho nên đâu, trận này cầu hôn, nói đến cùng vẫn là nhi tử thay thế.

Ai, ngẫm lại đều vẫn là cảm thấy chua xót.

Đương nhiên người nào đó là sẽ không như vậy tưởng, hẳn cảm thấy này hết thấy đều thực bình thường, hơn nữa dựa theo hẳn trình tự tới cũng nên là cái dạng này, cho nên, sự tình cơ bản liền cứ như vậy đi.

Nếu đồng ý, kia kế tiếp nên chuẩn bị hôn lễ công việc, đương nhiên, vui mừng nhất đều không phải là là Hương Thần, mà là Tống Tư Phi, bởi vì nàng nghĩ phải làm phù dâu đã suy nghĩ đã lâu.

Mà ở thí áo cưới cùng ngày, Tô Văn thế nhưng nôn mửa, Hương Thần lập tức liền phát hiện vấn đề nghiêm trọng tính, cho nên, lập tức, lập tức, gia tốc hôn lễ tiến trình, chính là sống sờ sờ đem hôn lễ trước tiên tới rồi một tháng lúc sau. Dựa theo hẳn nói nói, đến lúc đó chờ đến bụng lớn, liền không hảo xuyên áo cưới.

Table of Contents

[Mục lục](#)

[Phần 1](#)

[Phần 2](#)

[Phần 3](#)

[Phần 4](#)

[Phần 5](#)

[Phần 6](#)

[Phần 7](#)

[Phần 8](#)

[Phần 9](#)

[Phần 10](#)

[Phần 11](#)

[Phần 12](#)

[Phần 13](#)

[Phần 14](#)

[Phần 15](#)

[Phần 16](#)

[Phần 17](#)

[Phần 18](#)

[Phần 19](#)

[Phần 20](#)

[Phần 21](#)

[Phần 22](#)

[Phần 23](#)

[Phần 24](#)

[Phần 25](#)

[Phần 26](#)

[Phần 27](#)

[Phần 28](#)

[Phần 29](#)

[Phần 30](#)

[Phần 31](#)

[Phần 32](#)

[Phần 33](#)

[Phần 34](#)

[Phần 35](#)

[Phần 36](#)

[Phần 37](#)

[Phần 38](#)

[Phần 39](#)